

ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการซื้อขายหลักทรัพย์ของนักลงทุนรายย่อย
ในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

FACTORS INFLUENCING SMALL INVESTORS' TRADING IN
THE STOCK EXCHANGE OF THAILAND

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต

สาขาวิชาบริหารธุรกิจ

คณะกรรมการบริหารและจัดการ

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

พ.ศ. 2560

KMITL-2017-FAM-M-047-013

ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการซื้อขายหลักทรัพย์ของนักลงทุนรายย่อย
ในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

FACTORS INFLUENCING SMALL INVESTORS' TRADING IN
THE STOCK EXCHANGE OF THAILAND

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต
สาขาวิชาบริหารธุรกิจ
คณะกรรมการบริหารและจัดการ
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
พ.ศ. 2560

KMITL-2017-FAM-M-047-013

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

**FACTORS INFLUENCING SMALL INVESTORS' TRADING IN
THE STOCK EXCHANGE OF THAILAND**

**A THESIS SUBMITTED IN PARTIAL FULFILLMENT OF THE REQUIREMENT FOR
THE DEGREE OF MASTER OF BUSINESS ADMINISTRATION
IN BUSINESS ADMINISTRATION
FACULTY OF ADMINISTRATION AND MANAGEMENT
KING MONGKUT'S INSTITUTE OF TECHNOLOGY LADKRABANG**

2017

KMITL-2017-FAM-M-047-013

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

COPYRIGHT 2017

FACULTY OF ADMINISTRATION AND MANAGEMENT

KING MONGKUT'S INSTITUTE OF TECHNOLOGY LADKRABANG

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

หัวข้อวิทยานิพนธ์	ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการซื้อขายหลักทรัพย์ของนักลงทุนรายย่อยในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย
นักศึกษา	นายวราวุฒิชัย ฐวัชรารภรณ์
รหัสประจำตัว	56611099
ปริญญา	บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต
สาขาวิชา	บริหารธุรกิจ
พ.ศ.	2560
อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.โอปอล์ สุวรรณเมฆ

บทคัดย่อ

วัตถุประสงค์ของงานวิจัยนี้คือ 1) เพื่อศึกษามูลค่าการซื้อขายหลักทรัพย์ของนักลงทุนรายย่อยในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย และ 2) เพื่อศึกษาระดับความสำคัญต่อสิ่งกระตุ้นในการซื้อขายหลักทรัพย์ของนักลงทุนรายย่อยในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย และ 3) เพื่อศึกษาปัจจัยด้านประชากรศาสตร์และระดับความสำคัญที่มีต่อสิ่งกระตุ้นที่มีอิทธิพลต่อมูลค่าการซื้อขายหลักทรัพย์ของนักลงทุนรายย่อยในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

ผู้วิจัยได้ทำการเก็บรวบรวมข้อมูลจากนักลงทุนรายย่อยที่เป็นบุคคลทั่วไปที่มีการซื้อขายหลักทรัพย์ในกรุงเทพมหานครในช่วงปี 2559 ตามทะเบียนของนักลงทุนของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย โดยใช้วิธีการสุ่มแบบบังเอิญโดยเครื่องมือในการวิจัยครั้งนี้คือ แบบสอบถาม และนำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ สถิติที่ใช้ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ยเลขคณิต ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และใช้การวิเคราะห์การถดถอยเชิงเส้นแบบพหุคูณในการทดสอบสมมติฐาน ผลการวิจัยสามารถสรุปได้ดังนี้

1) มูลค่าการซื้อขายหลักทรัพย์ของนักลงทุนรายย่อยในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยในแต่ละวันมีมูลค่าเท่ากับ 193,962.50 บาท/คน

2) ปัจจัยด้านประชากรศาสตร์ด้านประสบการณ์ในการลงทุน เจ้าของกิจการ รายได้หลักจากการทำงาน สถานภาพโสด การศึกษาระดับปริญญาโท อายุของนักลงทุน และระดับความสำคัญที่มีต่อสิ่งกระตุ้นด้านกระบวนการวิเคราะห์ และปริมาณการซื้อขายของหลักทรัพย์ มีอิทธิพลต่อการซื้อขายหลักทรัพย์ของนักลงทุนรายย่อยในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยโดยรวม โดยตัวแปรอิสระทุกตัวสามารถอธิบายความผันแปรของการซื้อขายหลักทรัพย์ของนักลงทุนรายย่อยในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยโดยรวมได้ร้อยละ 42.10

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Thesis Title	Factors Influencing Small Investors' Trading in the Stock Exchange of Thailand
Student	Mr. Waravut Thawacharaporn
Student ID.	56611099
Degree	Master of Business Administration
Program	Business Administration
Year	2017
Thesis Advisor	Assistant Professor Dr. Opal Suwunnamek

ABSTRACT

The objectives of this research were (1) to study the value trade in stock of small stimulation investors in the stock exchange of Thailand (SET), (2) to study stimulate level importance level of in the SET and (3) To study demographic factors and important level of stimulation influencing value stock trade in the stock exchange of Thailand. This research data were collected from 400 respondents in the stock exchange of Thailand by accidental sampling method. Data were collected by a questionnaire and analyzed by using a statistical program. The statistics used in the research were percentage, arithmetic mean, and standard deviation. Multiple linear regression analysis was used to test the hypothesis. The results showed that :

1) Value of stock trade for small investors in the stock exchange of Thailand. each day was is 193,962.50 baht/person

2) Demographic factors namely, age, single status, master degree, owner, monthly income, investment experience and important levels of stock trading stimulation in term of stock analysis process and stock trade amount influenced value stock trade in the stock exchange. All independent variables could explain the variation of stock trade in the stock exchange of Thailand at 42.10

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงได้อย่างดี ด้วยความกรุณาและความอนุเคราะห์ในการให้ความช่วยเหลือ ให้คำแนะนำปรึกษาอย่างดียิ่งจากบุคลากรหลายท่าน ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. โอปอล์ สุวรรณเมฆ อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ที่ได้ให้ความกรุณาให้คำปรึกษา คำแนะนำ ตรวจสอบและแก้ไขข้อบกพร่องต่างๆ จนสามารถทำวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ได้สำเร็จอย่างสมบูรณ์ รวมทั้งได้รับความอนุเคราะห์ และคำแนะนำในขั้นตอนสุดท้าย ทำให้ได้วิทยานิพนธ์ฉบับนี้จากคณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ทุกท่านที่ได้กรุณาให้คำแนะนำ ตลอดจนข้อชี้แนะ จนในที่สุดทำให้วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลงได้

ขอกราบขอบพระคุณ รองศาสตราจารย์ ดร. วรรณารต แสงมณี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ณัฐวุฒิ โรจนันิรุตติกุล ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. โอปอล์ สุวรรณเมฆ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ชลิตา ศรีนวล และดร. เกรียงไกรยศ พันธุ์ไทย ที่ให้เกียรติเป็นกรรมการในการสอบวิทยานิพนธ์ ซึ่งได้ให้คำแนะนำ ข้อเสนอแนะ รวมทั้งช่วยตรวจทาน ทำให้วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สมบูรณ์มากขึ้น

ขอกราบขอบพระคุณ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ อภิสิทธิ์ แก้วฉา ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ชลิตา ศรีนวล และคุณเมทิกา โนริรัตน์ ที่ช่วยกรุณาสละเวลาในการตรวจสอบความถูกต้องของแบบสอบถามที่ใช้ในการวิจัย ตลอดจนให้คำแนะนำในการแก้ไขปรับปรุงแบบสอบถามให้มีความสมบูรณ์อย่างดียิ่ง

ขอขอบพระคุณเจ้าหน้าที่ธุรการคณะกรรมการบริหารและจัดการ สถาบันเทคโนโลยี พระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ที่ให้ความช่วยเหลือประสานงาน ในการจัดทำวิทยานิพนธ์ฉบับนี้

ขอกราบขอบพระคุณบิดา มารดา และทุกคนในครอบครัวที่ให้การสนับสนุน คอยให้กำลังใจและเป็นแรงผลักดันให้แก่ผู้วิจัยมาโดยตลอด

สุดท้ายนี้ขอขอบคุณเพื่อนบริหารธุรกิจอุตสาหกรรมรุ่น 17 ที่ให้ความช่วยเหลือแนะนำ ให้กำลังใจ ทำให้ผู้วิจัยผ่านอุปสรรคต่างๆ ไปได้ด้วยดี

วราวุฒิ ธวัชราภรณ์

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	I
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	II
กิตติกรรมประกาศ.....	III
สารบัญ.....	IV
สารบัญตาราง.....	VI
สารบัญภาพ.....	VIII
บทที่ 1 บทนำ.....	1
1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	1
1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	7
1.3 สมมติฐานการวิจัย.....	7
1.4 กรอบแนวคิดที่ใช้ในการวิจัย.....	8
1.5 ขอบเขตของการวิจัย.....	8
1.6 นิยามคำศัพท์เฉพาะ.....	10
บทที่ 2 แนวคิด ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	12
2.1 แนวความคิดเกี่ยวกับมูลค่าการซื้อขายหลักทรัพย์ของนักลงทุนรายย่อย ในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย.....	12
2.2 ทฤษฎีเกี่ยวกับการลงทุนและพฤติกรรมการลงทุนของนักลงทุน ในตลาดหลักทรัพย์.....	17
2.3 ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์.....	25
2.4 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	29
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย.....	35
3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	35
3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	36
3.3 การตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ.....	38
3.4 การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	39
3.5 การวิเคราะห์ข้อมูล.....	40

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
3.6 สถิติที่ใช้ในการทดสอบ.....	42
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	45
4.1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม	45
4.2 ข้อมูลเกี่ยวกับพฤติกรรมของนักลงทุนในการลงทุนหลักทรัพย์.....	47
4.3 ผลการวิเคราะห์ระดับความสำคัญที่มีต่อสิ่งกระตุ้นที่มีผลต่อมูลค่าการซื้อขาย หลักทรัพย์ของนักลงทุนรายย่อยในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย.....	51
4.4 ผลการวิเคราะห์มูลค่าการซื้อขายหลักทรัพย์ของนักลงทุนรายย่อยในแต่ละวัน ในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย	60
4.5 ผลการวิเคราะห์การถดถอยเชิงเส้นแบบพหุคูณของปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการ ซื้อขายหลักทรัพย์ของนักลงทุนรายย่อยในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย.....	61
บทที่ 5 สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	65
5.1 สรุปผลการวิจัย	65
5.2 อภิปรายผลการวิจัย	66
5.3 ข้อเสนอแนะ	69
บรรณานุกรม	71
ภาคผนวก	73
ภาคผนวก ก แบบสอบถามเพื่อการวิจัย	74
ประวัติผู้เขียน	81

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
1.1 ผลการดำเนินงานของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย	3
1.2 รายได้จากการดำเนินงานของธุรกิจตราสารทุน	4
1.3 รายได้จากการดำเนินงานของธุรกิจตราสารอนุพันธ์	5
1.4 รายได้จากการดำเนินงานของธุรกิจบริการเทคโนโลยี	5
1.5 รายได้จากเงินลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย	6
3.1 รายชื่อผู้ทรงคุณวุฒิ	38
3.2 ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามเกี่ยวกับสิ่งกระตุ้นในการซื้อขายหลักทรัพย์ของ นักลงทุนรายย่อยในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย	39
3.3 สมมติฐานที่ใช้ในการทดสอบ	41
4.1 จำนวนและร้อยละข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม	45
4.2 ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ($S.D.$) ของข้อมูลทั่วไป	47
4.3 จำนวนและร้อยละพฤติกรรมของนักลงทุนในการลงทุนหลักทรัพย์	48
4.4 ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ($S.D.$) ระดับความสำคัญและลำดับที่ของ สิ่งกระตุ้นที่มีอิทธิพลต่อมูลค่าการซื้อขายหลักทรัพย์ของนักลงทุนรายย่อยในตลาด หลักทรัพย์แห่งประเทศไทย	51
4.5 ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ($S.D.$) ระดับความสำคัญและลำดับที่ของ ประเภทของหลักทรัพย์ที่สนใจ ของนักลงทุนรายย่อยในตลาดหลักทรัพย์ แห่งประเทศไทย	52
4.6 ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ($S.D.$) ระดับความสำคัญและลำดับที่ของ Facilityของนักลงทุนรายย่อยในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย	55
4.7 ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ($S.D.$) ระดับความสำคัญและลำดับที่ ของปัจจัยที่ใช้พิจารณาในการตัดสินใจลงทุนในหุ้นของนักลงทุนรายย่อยในตลาด หลักทรัพย์แห่งประเทศไทย	56
4.8 ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ($S.D.$) ระดับความสำคัญและลำดับที่ ของปริมาณการซื้อขายหลักทรัพย์ของนักลงทุนรายย่อยในตลาดหลักทรัพย์ แห่งประเทศไทย	57
4.9 ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ($S.D.$) ระดับความสำคัญและลำดับที่ ของราคาของหลักทรัพย์ของนักลงทุนรายย่อยในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย	58

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่	หน้า
4.10 มูลค่าการซื้อขายหลักทรัพย์ของนักลงทุนรายย่อยในตลาดหลักทรัพย์.....	61
4.10 การวิเคราะห์ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการซื้อขายหลักทรัพย์ของนักลงทุนรายย่อย ในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย.....	62

สารบัญภาพ

ภาพที่	หน้า
1.1 กรอบแนวคิดที่ใช้ในการวิจัย.....	8

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ปัจจุบันประเทศไทยและโลกของเรากำลังเผชิญกับสถานการณ์ความเสี่ยงในหลายๆ ด้าน ทั้งการถดถอยทางเศรษฐกิจ การเมือง ทรัพยากรธรรมชาติ และภัยทางธรรมชาติต่างๆ จึงทำให้มนุษย์มีการดำรงชีวิตที่ยากขึ้น ค่าครองชีพสูงขึ้นแต่ในทางกลับกันรายได้กลับเท่าเดิม จึงทำให้มนุษย์ต้องมีการพัฒนาความสามารถในทางความคิดและเปลี่ยนแปลงทางความคิดในการดำเนินชีวิตในการรู้จักวิธีการใช้จ่าย ประหยัด และอดออมเงินบางส่วนเพื่อความสะดวกสบายของตนเอง และบุคคลรอบข้าง โดยเฉพาะบุคคลในครอบครัวหรือบุคคลอันเป็นที่รัก เพื่อที่จะให้มีความมั่นคงในอนาคต โดยมีจุดมุ่งหมายหลักที่ความมั่นคงทางการเงิน ส่วนมากมีหลายองค์การออกมาสนับสนุนในมีการออมเงินและการปลูกฝังตั้งแต่สมัยเด็กๆ ดังนั้นในอดีตที่ผ่านมาผู้ที่มีเงินออม และต้องการที่จะนำเงินออมเหล่านั้นไปลงทุนเพื่อสร้างผลตอบแทนให้เกิดขึ้นก่อนข้างจะมีวิธีการลงทุนที่จำกัด กล่าวคือผู้ที่มีเงินออมอาจจะนำเงินออมดังกล่าวไปฝากไว้กับสถาบันการเงิน เช่น ธนาคารพาณิชย์ เป็นต้น หรืออาจนำเงินออมดังกล่าวไปลงทุนโดยการซื้อตราสารทางการเงินระยะสั้น เช่น การนำเงินออมไปลงทุนในตัวสัญญาใช้เงินของสถาบันการเงิน เป็นต้น ดังที่ได้ยกตัวอย่างมาเป็นการลงทุนจากเงินออมที่มีความเสี่ยงน้อยและก็จะได้รับผลตอบแทนต่ำตามไปด้วยเช่นกัน ดังนั้นต่อมาในปี พ.ศ. 2535 ได้มีการออกพระราชบัญญัติหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ขึ้น ซึ่งผลจากการออกพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าวทำให้บริษัทเอกชนต่างๆ ที่ต้องการระดมเงินทุนเพื่อใช้ในการบริหารภายในธุรกิจ สามารถระดมเงินทุนได้จากประชาชนทั่วไปโดยตรง ดังนั้นทำให้ผู้ที่มีเงินออมมีช่องทางในการออมเงินโดยการลงทุนผ่านทางตราสารทางการเงิน (Financial Instruments) ได้มากขึ้น ทั้งนี้สามารถแบ่งตราสารทางการเงินได้ 3 ประเภท (อัจฉรา ชีวะตระกูลกิจ. 2546)

1. ตราสารหนี้ (Bond) ตราสารทางการเงินที่ผู้ออกตราสาร ซึ่งเรียกว่า ลูกหนี้ ได้มีข้อผูกพันทางกฎหมายว่าจะจ่ายผลตอบแทนให้แก่ผู้ซื้อ เรียกว่า เจ้าหนี้ ในรูปของดอกเบี้ยเป็นงวดๆ พร้อมเงินต้น เมื่อครบตามกำหนดในตราสาร ตัวอย่างเช่น หุ้นกู้ เป็นต้น

2. ตราสารทุน (Equity Instrument) เป็นตราสารทางการเงินที่แสดงถึงสถานะการเป็นเจ้าของของบริษัทที่ออกตราสาร โดยจะได้รับผลตอบแทน 2 รูปแบบ คือ เงินปันผล (Dividend) ที่จะขึ้นอยู่กับที่มติของที่ประชุมผู้ถือหุ้นและตามกำไรจากการทำกิจการ หรือ เงินส่วนต่างจากการซื้อขาย (Capital Gain or Loss) จะเป็นไปตามกลไกตลาด ณ ช่วงเวลาซื้อขาย ตัวอย่างเช่น หุ้นสามัญ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3. ตราสารอนุพันธ์ (Derivative Instrument) เป็นตราสารทางการเงินประเภทหนึ่ง ที่มูลค่าของตราสารจะขึ้นอยู่กับกระแสเงินของสินทรัพย์อ้างอิง ไม่ได้มีค่าจากกระแสเงินของตัวเองโดยตรง ตัวอย่างของตราสารอนุพันธ์ ได้แก่ สัญญาซื้อขายล่วงหน้าแบบมาตรฐาน (Futures) สัญญาซื้อขายล่วงหน้าแบบไม่มาตรฐาน (Forward) ตราสารแลกเปลี่ยน (Swap) ตราสารสิทธิ (Option) เป็นต้น และมีสินทรัพย์ที่สามารถอ้างอิงได้คือ เงินตราต่างประเทศ ตราสารหนี้ ตราสารทุน เป็นต้น

ตราสารทางการเงินทั้ง 3 ประเภทนี้ ในทางปฏิบัติแล้วจะถูกซื้อขายกันในตลาดการเงิน (Financial Market) ผู้ที่ต้องการลงทุนจะนำเงินออกมาซื้อตราสารชนิดต่างๆ ได้ในตลาดการเงิน และยังคงคำนึงถึงระยะเวลาในการลงทุนด้วย หรืออายุของตราสาร เพราะจะเป็นสิ่งหนึ่งที่จะต้องพิจารณาซึ่งมีผลต่ออัตราผลตอบแทนที่จะได้รับหากแบ่งตลาดการเงินออกตามอายุของตราสารนั้น สามารถแบ่งตลาดออกได้เป็น 2 ประเภท คือ

1. ตลาดเงิน (Money Market) เป็นตลาดสำหรับการออกตราสารระยะสั้นเพื่อระดมเงินลงทุน โดยส่วนมากจะมีกำหนดระยะเวลาไม่เกิน 1 ปี ตราสารทางการเงินที่มีการซื้อขายกันในตลาดประเภทนี้ เช่น ตั๋วเงินคลัง ตั๋วแลกเงิน เป็นต้น

2. ตลาดทุน (Capital Market) เป็นตลาดสำหรับการระดมเงินลงทุนในระยะยาว กล่าวคือเป็นตลาดที่บริษัทต้องการระดมเงินลงทุนสามารถออกตราสารทางการเงินเพื่อการระดมทุนเป็นระยะเวลามากกว่า 1 ปีขึ้นไป เช่น หุ้นกู้ หุ้นสามัญ เป็นต้น

ในระยะเวลากว่า 30 ถึง 40 ปีที่ผ่านมาหากมีการพิจารณาถึงช่องทางการลงทุนในระยะยาวของผู้ที่มีเงินออมและต้องการเงินออมเหล่านั้นไปลงทุนเพื่อที่จะได้รับผลตอบแทนที่ดีมากกว่าการนำเงินออมของตนไปฝากไว้กับสถาบันทางการเงินเพียงอย่างเดียว นั้น อีกช่องทางหนึ่งซึ่งผู้ต้องการลงทุนนิยมกันเป็นอย่างมากในปัจจุบันคือ การลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย (The Stock Exchange of Thailand : SET) เพื่อการซื้อขายหลักทรัพย์ของบริษัทผู้ออกหลักทรัพย์ ผู้ที่ต้องการลงทุนลงทุนในตราสารประเภทนี้มากกว่าตราสารประเภทอื่นเนื่องจากในปัจจุบันการลงทุนในตลาดตราสารหนี้ในประเทศไทยยังคงมีข้อจำกัดในทางด้านกฎหมาย และระเบียบข้อบังคับที่ไม่เอื้ออำนวยต่อการลงทุนในตราสารหนี้สำหรับนักลงทุนรายย่อยเท่าที่ควร ประกอบกับการลงทุนในตราสารอนุพันธ์ทางการเงิน นักลงทุนรายย่อยยังคงต้องศึกษาหาความรู้เพิ่มเติมสำหรับการลงทุนอีกมากเนื่องจากมีความซับซ้อนมากกว่า ดังนั้นจึงเป็นสาเหตุหนึ่งที่ทำให้ให้นักลงทุนรายย่อยในประเทศไทยเลือกที่จะลงทุนในตราสารทุน หรือหุ้น เป็นจำนวนมากเนื่องจากมีความคุ้นเคยมากกว่า ดังนั้นจึงสามารถเรียก ผู้ออมเงิน ว่าเป็น ผู้ลงทุน นักลงทุน หรือ นักเก็งกำไร

จากที่ได้กล่าวมาผู้ออมเงินในปัจจุบันมักนำเงินออมมาลงทุนในตลาดหุ้นโดยการตัดสินใจการลงทุนของแต่ละคนจะมีปัจจัยในการลงทุนไม่เหมือนกัน อาจจะมีปัจจัยผลกระทบเกิดขึ้นจาก ระยะเวลาในการลงทุน ผลตอบแทน ระดับการรับความเสี่ยงที่ยอมรับได้ ดังนั้น

สามารถอธิบายความแตกต่างในการลงทุนของผู้ออมเงินในหุ้นได้ ดังนี้ ในตลาดหุ้นไทยนั้น ใครที่ซื้อหุ้นแล้ว “ถือยาว” ส่วนมากจะเรียกกันว่า “นักลงทุน” ส่วนคนที่ซื้อแล้วขายในระยะเวลาสั้นก็มักถูกเรียกว่า “นักเก็งกำไร”

ตารางที่ 1.1 ผลการดำเนินงานของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

(หน่วย: ล้านบาท)	สำหรับปีสิ้นสุดวันที่ 31 ธันวาคม			
	2559	2558	เพิ่ม/(ลด)	
			จำนวน	ร้อยละ
รายได้จากการดำเนินงาน	5,099	4,518	581	12.86
รายได้อื่น	181	205	(24)	(11.71)
รายได้จากเงินลงทุน	767	492	275	55.89
ค่าใช้จ่ายจากการดำเนินงาน	(3,694)	(3,335)	359	10.76
เงินบริจาคแก่มูลนิธิตลาดหลักทรัพย์	(401)	(401)	-	-
ภาษีเงินได้นิติบุคคล	(382)	(140)	188	-134.29
รายได้สูงกว่าค่าใช้จ่าย	1,662	1,382	280	20.26

ที่มา: รายงานประจำปีของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย (ปี 2560)

จากตารางที่ 1.1 แสดงถึงรายได้ที่สูงกว่าค่าใช้จ่ายสำหรับปีสิ้นสุดวันที่ 31 ธันวาคม 2559 เป็นจำนวนเงิน 1,662 ล้านบาท เพิ่มขึ้น 280 ล้านบาท หรือคิดเป็นร้อยละ 20.26 เมื่อเทียบกับปี 2558 โดยรายได้จากการดำเนินงานเพิ่มขึ้นจำนวน 581 ล้านบาท หรือคิดเป็นร้อยละ 12.86 จากการเพิ่มขึ้นของปริมาณการซื้อขายเฉลี่ยต่อวันของทั้งตราสารทุนและตราสารอนุพันธ์ จำนวนหลักทรัพย์ใหม่ที่ได้รับเป็นนายทะเบียน และจำนวนผู้ใช้บริการในธุรกิจบริการเทคโนโลยี สำหรับรายได้จากเงินลงทุน เพิ่มขึ้นจำนวน 275 ล้านบาท หรือคิดเป็นร้อยละ 55.89 ส่วนใหญ่มาจากเงินปันผลรับจากกองทุนรวมและกำไรที่รับรู้จากการปรับแนวทางการบริหารเงินลงทุนของตราสารหนี้ที่สำรองไว้เพื่อความมั่นคงของสำนักหักบัญชีให้เป็นไปในแนวทางที่ European Market Infrastructure Regulation (EMIR) กำหนดส่วนค่าใช้จ่ายจากการดำเนินงานเพิ่มขึ้น จำนวน 359 ล้านบาท หรือคิดเป็นร้อยละ 10.76 ที่สำคัญจากค่าใช้จ่ายอาคารสำนักงานและค่าเสื่อมราคาเพิ่มขึ้นจากระบบงานใหม่และอาคารสำนักงานแห่งใหม่ โดยตลาดหลักทรัพย์ได้ย้ายที่ทำการมายังอาคารสำนักงานแห่งใหม่ ตั้งแต่ 4 มกราคม 2559 และจากภาษีเงินได้นิติบุคคลที่เพิ่มขึ้น เนื่องจากตลาดหลักทรัพย์ฯ มีหน้าที่เสียภาษีเงินได้นิติบุคคล เริ่มตั้งแต่ 9 สิงหาคม 2559 (ตามประกาศอธิบดี

กรมสรรพากร ฉบับที่ 271 ที่กำหนดให้ตลาดหลักทรัพย์ฯ เป็นนิติบุคคลตามมาตรา 39 แห่งประมวลรัษฎากร)

ตารางที่ 1.2 รายได้จากการดำเนินงานของธุรกิจตราสารทุน

(หน่วย:ล้านบาท)	2559	2558	เพิ่ม/(ลด)	
			จำนวน	ร้อยละ
รายได้-ธุรกิจตราสารทุน	2,526	2,184	342	15.66
ค่าธรรมเนียมการซื้อขายหลักทรัพย์	1,282	1,077	205	19.03
ค่าธรรมเนียมหลักทรัพย์จดทะเบียน	539	494	45	9.11
รายได้จากงานชำระราคาและส่งมอบหลักทรัพย์	339	293	46	15.70
รายได้จากงานรับฝากหลักทรัพย์	290	283	7	2.47
รายได้ค่าธรรมเนียมสมาชิก	76	37	39	105.41
ดัชนีชี้วัดภาวะตลาดตราสารทุน				
ดัชนีตลาดหลักทรัพย์ ณ สิ้นปี(จุด)	1,543	1,288	255	19.80
มูลค่าการซื้อขายเฉลี่ยต่อวัน-ตราสารทุน(ล้านบาท)	52,526	44,302	8,224	18.56
มูลค่าหลักทรัพย์ตามราคาตลาดเฉลี่ยทั้งปี(ล้านล้านบาท)	14.33	14.04	0.29	2.07
จำนวนหลักทรัพย์จดทะเบียน ณ สิ้นปี(หลักทรัพย์)	2,016	1,812	204	11.26

ที่มา: รายงานประจำปีของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย (ปี 2560)

จากตารางที่ 1.2 แสดงรายได้จากการดำเนินงานของธุรกิจตราสารทุนเพิ่มขึ้นจำนวน 342 ล้านบาท หรือคิดเป็นร้อยละ 15.66 เมื่อเทียบกับปี 2558 ที่สำคัญจากค่าธรรมเนียมการซื้อขายหลักทรัพย์ และการชำระราคาและส่งมอบหลักทรัพย์ เพิ่มขึ้นตามมูลค่าการซื้อขายหลักทรัพย์เฉลี่ยต่อวันที่เพิ่มขึ้น และค่าธรรมเนียมหลักทรัพย์จดทะเบียนเพิ่มขึ้นตามจำนวนหลักทรัพย์จดทะเบียน

ตารางที่ 1.3 รายได้จากการดำเนินงานของธุรกิจตราสารอนุพันธ์

(หน่วย:ล้านบาท)	2559	2558	เพิ่ม/(ลด)	
			จำนวน	ร้อยละ
รายได้-ธุรกิจตราสารอนุพันธ์	584	472	112	23.73
ค่าธรรมเนียมการซื้อขายตราสารอนุพันธ์	368	295	73	24.75
รายได้จากงานชำระราคา	159	127	32	25.20
รายได้ค่าธรรมเนียมสมาชิก	57	50	7	14.00
ดัชนีชี้วัดภาวะตลาดอนุพันธ์				
ปริมาณการซื้อขายต่อวัน-ตราสารอนุพันธ์(สัญญา)	285,189	199,749	85,440	42.77

ที่มา: รายงานประจำปีของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย (ปี 2560)

จากตารางที่ 1.3 แสดงรายได้จากการดำเนินงานของธุรกิจตราสารอนุพันธ์เพิ่มขึ้นจำนวน 112 ล้านบาท หรือคิดเป็นร้อยละ 23.73 เมื่อเทียบกับปี 2558 ที่สำคัญจากปริมาณการซื้อขายเฉลี่ยต่อวันที่เพิ่มขึ้น โดยเฉพาะ Single Stock Futures SET50 Index Futures และ Gold Futures

ตารางที่ 1.4 รายได้จากการดำเนินงานของธุรกิจบริการเทคโนโลยี

(หน่วย:ล้านบาท)	2559	2558	เพิ่ม/(ลด)	
			จำนวน	ร้อยละ
รายได้-ธุรกิจบริการเทคโนโลยี	971	879	92	10.47
รายได้จากการบริการบริษัทหลักทรัพย์	509	466	43	9.23
รายได้ค่าบริการข้อมูล	340	307	33	10.75
รายได้สนับสนุนงานเทคโนโลยี	122	106	16	15.09

ที่มา: รายงานประจำปีของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย (ปี 2560)

จากตารางที่ 1.4 แสดงรายได้จากการดำเนินงานของธุรกิจบริการเทคโนโลยีเพิ่มขึ้นจำนวน 92 ล้านบาท หรือคิดเป็นร้อยละ 10.47 เมื่อเทียบกับปี 2558 ที่สำคัญจากจำนวนผู้ใช้บริการข้อมูลและค่าบริการเชื่อมต่อระบบที่เพิ่มขึ้น

ตารางที่ 1.5 รายได้จากเงินลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

(หน่วย:ล้านบาท)	2559	2558	เพิ่ม/(ลด)	
			จำนวน	ร้อยละ
รายได้จากเงินลงทุน	767	492	275	55.89
ดอกเบี้ยรับ	208	300	(92)	(30.67)
เงินปันผลรับ	405	114	291	255.26
กำไรจากการขายเงินลงทุน	192	67	125	186.5
กำไร(ขาดทุน)ที่ยังไม่เกิดขึ้นจริงจากเงินลงทุน	(38)	11	(49)	(445.45)

ที่มา: รายงานประจำปีของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย (ปี 2560)

จากตารางที่ 1.5 แสดงรายได้จากเงินลงทุนเพิ่มขึ้นจำนวน 275 ล้านบาท หรือคิดเป็นร้อยละ 55.89 เมื่อเทียบกับปี 2558 ที่สำคัญจากเงินปันผลรับจากกองทุนรวมและกำไรที่รับรู้จากการปรับแนวทางการบริหารเงินลงทุนของตราสารหนี้ที่สำรองไว้เพื่อความมั่นคงของสำนักหักบัญชี ให้เป็นไปในแนวทางที่ EMIR กำหนด โดยในระหว่างปี 2559 มี การปรับแนวทางการบริหารเงินลงทุนจากการลงทุนในตราสารหนี้ที่ถือจนครบกำหนด และบันทึกเงินลงทุน ด้วยราคาทุน เปลี่ยนเป็นการลงทุนในพันธบัตรรัฐบาลที่บริหาร โดยกองทุนส่วนบุคคล ซึ่งถือเป็นการลงทุนในหลักทรัพย์เพื่อการค้าที่จะบันทึกเงินลงทุนด้วยมูลค่ายุติธรรม

จากที่ได้กล่าวมานั้น การศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการซื้อขายหลักทรัพย์ของนักลงทุนรายย่อยในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย เป็นสิ่งสำคัญในการตัดสินใจในการลงทุน แต่ละคนจะมีปัจจัยในการลงทุนไม่เหมือนกัน อาจจะมีปัจจัยและผลกระทบเกิดขึ้นจากระยะเวลาในการลงทุน ผลตอบแทน และระดับการรับความเสี่ยงที่อาจจะเกิดขึ้น ดังนั้นในการศึกษาเรื่องปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการซื้อขายหลักทรัพย์ของนักลงทุนรายย่อยในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยจะแสดงให้เห็นถึงปริมาณการซื้อขายหลักทรัพย์ของนักลงทุนรายย่อย ปัจจัยด้านประชากรศาสตร์ และมูลค่าการซื้อขายว่าจะมีความสัมพันธ์กันอย่างไร และเพื่อจะได้ศึกษาถึงพฤติกรรมการลงทุนของนักลงทุนรายย่อย เพื่อให้ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยจะได้นำไปปรับปรุงแก้ไขสิ่งที่เป็นรอยรั่วในการลงทุน และกระตุ้นหรือให้ความรู้กับบุคคลทั่วไปที่สนใจในการศึกษาการลงทุนได้ดีมากยิ่งขึ้น เพื่อให้ตลาดการลงทุนของประเทศมีเสถียรภาพ และความมั่นคงมากยิ่งขึ้น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1.2 วัตถุประสงค์ของงานวิจัย

1. เพื่อศึกษามูลค่าการซื้อขายหลักทรัพย์ของนักลงทุนรายย่อยในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย
2. เพื่อศึกษาระดับความสำคัญต่อสิ่งกระตุ้นในการซื้อขายหลักทรัพย์ของนักลงทุนรายย่อยในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย
3. เพื่อศึกษาปัจจัยด้านประชากรศาสตร์และระดับความสำคัญที่มีต่อสิ่งกระตุ้นที่มีอิทธิพลต่อมูลค่าการซื้อขายหลักทรัพย์ของนักลงทุนรายย่อยในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

1.3 สมมติฐานในการวิจัย

ปัจจัยด้านประชากรศาสตร์ ได้แก่ เพศ อายุ สถานภาพ ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้หลัก จากการทำงานต่อเดือน ประสบการณ์ในการลงทุน และ ระดับความสำคัญที่มีต่อสิ่งกระตุ้นในการซื้อขายหลักทรัพย์ของนักลงทุนด้านกระบวนการวิเคราะห์หุ้น ประเภทของหลักทรัพย์ที่สนใจ ราคาของหลักทรัพย์ ปริมาณการซื้อขายของหลักทรัพย์ และ Facility ของนักลงทุน มีอิทธิพลต่อมูลค่าการซื้อขายหลักทรัพย์ของนักลงทุนรายย่อยในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

1.4 กรอบแนวคิดที่ใช้ในงานวิจัย

การศึกษาในครั้งนี้ ผู้วิจัยมุ่งศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการขายซื้อหลักทรัพย์ของนักลงทุนรายย่อยในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ผู้วิจัยได้ทำการศึกษางานวิจัย และรวบรวมแนวคิด ทฤษฎี เพื่อสร้างเป็นกรอบแนวคิดในการวิจัย ดังภาพที่ 1.1

ตัวแปรอิสระ

ตัวแปรตาม

ภาพที่ 1.1 กรอบแนวคิดที่ใช้ในการวิจัย

1.5 ขอบเขตของการวิจัย

การศึกษาวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยมุ่งศึกษาถึงปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการซื้อขายหลักทรัพย์ของนักลงทุนรายย่อยในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย โดยผู้วิจัยทำการศึกษาถึงทฤษฎี และผลงานวิจัยในเรื่องที่เกี่ยวกับปัจจัยด้านประชากรศาสตร์ และพฤติกรรมการลงทุนของนักลงทุน เพื่อนำมาเป็นส่วนประกอบในการทำวิจัย และสรุปผลในการวิจัย โดยมีขอบเขตการวิจัยดังนี้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1.5.1 ประชากรที่ใช้ในการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือ นักลงทุนรายย่อยของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย โดยประมาณ ที่เป็นสมาชิกที่ทำการซื้อขายหลักทรัพย์ในกรุงเทพมหานคร จำนวน 1,2447,907 คน (รายงานประจำปีของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย 2558)

1.5.2 ตัวแปรที่ใช้ในการศึกษา

1.5.2.1 ตัวแปรอิสระ คือ

1) ปัจจัยด้านประชากรศาสตร์ ได้แก่

1. เพศ
2. อายุ
3. สถานภาพ
4. ระดับการศึกษา
5. อาชีพ
6. รายได้ต่อเดือน

7. ประสบการณ์ในการลงทุน

2) ระดับความสำคัญต่อสิ่งกระตุ้นในการซื้อขายหลักทรัพย์ ได้แก่

1. กระบวนการวิเคราะห์หุ้น
2. ประเภทของหลักทรัพย์ที่สนใจ
3. ราคาของหลักทรัพย์
4. ปริมาณการซื้อขายของหลักทรัพย์
5. Facility ของนักลงทุน

1.5.2.2 ตัวแปรตาม คือ มูลค่าการซื้อขายหลักทรัพย์ในแต่ละวันของนักลงทุนรายย่อยในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

1.5.3 ระยะเวลาในการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ใช้กลุ่มตัวอย่างที่เป็นนักลงทุนรายย่อย (Small Investor) และผู้ที่มีความสนใจการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์ที่เป็นคนไทย โดยทำการเก็บข้อมูลจากตามแหล่งที่นักลงทุนรายย่อยหรือผู้ที่มีความสนใจในการเล่นหุ้น ในการแลกเปลี่ยนประสบการณ์กัน โดยจะเก็บข้อมูลทาง Online ตาม Broker ต่างๆ เป็นต้น โดยมีระยะเวลาในการเก็บข้อมูลรวมทั้งตั้งแต่เดือนพฤษภาคม 2559 ถึงเดือนมิถุนายน 2559

1.6 นิยามคำศัพท์เฉพาะ

1. นักลงทุนรายย่อย หมายถึง องค์กรประกอบที่สำคัญที่สุดของตลาดหลักทรัพย์ โดยผู้ลงทุนอาจเป็นประชาชนทั่วไปหรือนิติบุคคล ทั้งในประเทศและต่างประเทศ ที่เข้ามาซื้อขายหลักทรัพย์โดยหวังผลตอบแทนในรูปแบบกำไรจากการซื้อขาย “ผู้ลงทุนระยะสั้น” หรือดอกเบี้ยและเงินปันผล “ผู้ลงทุนระยะยาว”

2. ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย หมายถึง ศูนย์กลางการซื้อขายหลักทรัพย์ อย่างไรก็ตามตลาดหลักทรัพย์เองไม่ได้ทำหน้าที่ซื้อขายหลักทรัพย์โดยตรง แต่จะควบคุมดูแลให้การซื้อขายหลักทรัพย์ดำเนินไปอย่างมีระเบียบ คล่องตัว โปร่งใสและยุติธรรม เพื่อสร้างความมั่นใจแก่ผู้ลงทุน และส่งเสริมให้เกิดการระดมเงินออมจากประชาชนไปลงทุนในกิจการต่าง ๆ ที่เป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาเศรษฐกิจโดยรวม โดยเริ่มเปิดการซื้อขายหลักทรัพย์เมื่อวันที่ 30 เมษายน 2518 (ก.ล.ต., 2545: 4)

3. หลักทรัพย์ หมายถึง หลักทรัพย์ที่ออกโดยบริษัทมหาชนจำกัดที่จดทะเบียนของตนให้มีการซื้อขายกันในตลาดหลักทรัพย์ โดยทั้งหลักทรัพย์จดทะเบียนและบริษัทจดทะเบียนผู้ออกหลักทรัพย์นั้นจะต้องมีคุณสมบัติตรงตามที่ตลาดหลักทรัพย์กำหนด และเป็นไปตามข้อตกลงการจดทะเบียนหลักทรัพย์ (ก.ล.ต., 2545: 4)

4. ประสบการณ์ในการลงทุน หมายถึง ระยะเวลาที่เริ่มลงทุนในตลาดหลักทรัพย์และระยะเวลาในการซื้อขายหลักทรัพย์ในแต่ละครั้ง และยังคงรวมถึงการเข้าฝึกอบรมเกี่ยวกับการลงทุน

5. มูลค่าการซื้อขายหลักทรัพย์ หมายถึง จำนวนเงินในพอร์ตที่นำมาซื้อและขายหลักทรัพย์รวมแต่ละวัน ในแต่ละวันอาจจะมีการซื้อขายมากกว่าหนึ่งครั้ง

6. พฤติกรรมการลงทุน หมายถึง การกระทำหรือการแสดงออกทางการกระทำ ความคิดและความรู้สึกเพื่อตอบสนองสิ่งเร้า ในที่นี้ ประกอบด้วย ช่วงระยะเวลานักลงทุนทำการซื้อขายหลักทรัพย์ วิธีการซื้อขายหลักทรัพย์ การคาดการณ์ผลกำไรที่จะได้ต่อการลงทุนแต่ละครั้ง และลักษณะการขายหลักทรัพย์ของนักลงทุน

6.1 แรงจูงใจหรือวัตถุประสงค์ในการลงทุน หมายถึง เหตุผลในการเลือกซื้อและขายลักษณะผลตอบแทนที่คาดหวังจากหลักทรัพย์ในตลาดหลักทรัพย์ เช่น เงินปันผล ส่วนต่างจากการซื้อขาย และสิทธิต่างจากหลักทรัพย์

6.2 จำนวนหลักทรัพย์ในพอร์ต หมายถึง จำนวนหลักทรัพย์ (บริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์) ที่ถือครองเพื่อที่จะซื้อและขายในตลาดหลักทรัพย์

6.3 ระยะเวลาในการถือครองหลักทรัพย์ หมายถึง ระยะเวลาในการถือครองหลักทรัพย์ในแต่ละหลักทรัพย์ ส่วนมากนักเก็งกำไรจะมีระยะเวลาในการถือครองหลักทรัพย์เพียง

ระยะเวลาสั้นๆ ส่วนนักลงทุนจะมีระยะเวลาในการถือครองหลักทรัพย์ระยะเวลานาน

6.4 มูลค่าเงินที่นำมาลงทุนในหลักทรัพย์ หมายถึง จำนวนเงินลงทุนที่นำมาลงทุนในการซื้อและขายหลักทรัพย์ในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

6.5 ประเภทของหลักทรัพย์ที่ลงทุน หมายถึง ลักษณะของหลักทรัพย์ที่เลือกซื้อและขาย เช่น หุ้นที่มีอัตราดอกเบี้ยโตสูง หุ้นที่มีความเสี่ยงต่ำ หุ้นของบริษัทที่มีความมั่นคง หุ้นเงินปันผล หุ้นที่ขึ้นลงตามวัฏจักรของธุรกิจ หุ้นเก็งกำไร

7. Facility หมายถึง สิ่งอำนวยความสะดวกในการเข้าถึงข้อมูลข่าวสารของนักลงทุน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 2

แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการวิจัยในครั้งนี้ผู้วิจัยได้ทำการศึกษา รวบรวมเนื้อหาของแนวความคิด ทฤษฎี และรายงานการวิจัยที่เกี่ยวข้องและเชื่อมโยงกับงานวิจัย โดยการศึกษาจากเอกสาร วารสาร บทความ รายงานการวิจัย และวิทยานิพนธ์ที่เกี่ยวข้อง ทั้งนี้เพื่อกำหนดกรอบแนวคิดที่จะใช้เป็นแนวทางในการศึกษาได้อย่างครอบคลุม และมีความชัดเจนซึ่งจะสามารถนำเสนอได้ตามลำดับ ดังนี้

- 2.1 แนวความคิดเกี่ยวกับมูลค่าการซื้อขายหลักทรัพย์ของนักลงทุนรายย่อยในตลาด
- 2.2 ทฤษฎีเกี่ยวกับการลงทุนและพฤติกรรมการลงทุนของนักลงทุนในตลาดหลักทรัพย์
- 2.3 ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์
- 2.4 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.1 แนวความคิดเกี่ยวกับมูลค่าการซื้อขายหลักทรัพย์ของนักลงทุนรายย่อยในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

2.1.1 แนวความคิดเกี่ยวกับการลงทุนและพฤติกรรมการลงทุนของนักลงทุนในตลาดหลักทรัพย์

2.1.1.1 แนวความคิดเกี่ยวกับการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์

2.1.1.1.1 จุดมุ่งหมายในการลงทุน

เพชร ชุมทรัพย์ (2540) ได้ให้คำนิยามเกี่ยวกับการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์โดยสรุปได้ว่าการที่นักลงทุนจะเข้าไปลงทุนในตลาดหลักทรัพย์ที่มีอยู่แล้วนั้นเช่น หุ้นสามัญ เป็นต้น ผู้ลงทุนจะต้องมีการวิเคราะห์พิจารณาโดยละเอียดรอบคอบแล้ว และต้องมีความพึงพอใจในผลตอบแทนที่จะได้รับ หรือที่คาดว่าจะได้รับในอนาคต โดยที่สามารถยอมรับความเสี่ยงที่จะเกิดขึ้นตลอดระยะเวลาในการลงทุนได้

นักลงทุนแต่ละคนก็มีจุดมุ่งหมายในการลงทุนที่แตกต่างกันออกไปตามความต้องการและปัจจัยต่างๆ ดังนั้นสามารถทำการจัดแบ่งจุดมุ่งหมายในการลงทุนของนักลงทุนได้ดังนี้

1. ความปลอดภัยของเงินลงทุน (Security of Principal) ความปลอดภัยของเงินลงทุนสามารถอธิบายได้ว่านักลงทุนมีความต้องการและพยายามที่จะรักษาเงินลงทุนที่ลงทุนไปให้ปลอดภัยตลอดระยะเวลาในการลงทุน และยังกล่าวได้อีกทางหนึ่งว่าต้องการป้องกันความเสี่ยงจากอัตราเงินเฟ้อ หรืออำนาจในการซื้อของตนลดลง จากที่ได้กล่าวมานักลงทุนที่มีจุดมุ่งหมายดังกล่าวนี้

อาจจะต้องการเงินต้นจำนวนที่แน่นอนและรับความเสี่ยงต่อการขาดทุนได้ต่ำมาก จึงเหมาะสมต่อการลงทุนในพันธบัตรรัฐบาล หุ้นกู้ เนื่องจากจะมีระยะเวลากำหนดแน่นอนที่จะได้รับเงินต้นและดอกเบี้ยคืน

2. ความเสถียรภาพของรายได้ (Stability of Income) นักลงทุนที่ต้องการความเสถียรภาพของรายได้นั้นโดยส่วนมากจะพิจารณาจากจำนวนอัตรดอกเบี้ย หรือเงินปันผลที่ได้รับจากบริษัทที่ลงทุน หรือกล่าวได้ว่าต้องการรายได้ที่สม่ำเสมอจากอัตรดอกเบี้ย หรือเงินปันผล เพื่อจะสามารถนำเงินจำนวนนั้นไปวางแผนทางการเงินต่อไปอาจจะนำมาใช้ในการลงทุนต่อหรือนำมาใช้จ่ายในชีวิตประจำวันได้

3. ความงอกเงยของเงินลงทุน (Capital Growth) โดยส่วนมากนักลงทุนทุกคนทุกประเภทของการลงทุนนั้นต้องการการงอกเงยของเงินลงทุนด้วยกันทั้งนั้น ดังนั้นจึงจะต้องมีความพยายามในการจัดการเงินลงทุนของตนให้มีความงอกเงยเพิ่มพูนมากยิ่งขึ้น โดยการเลือกลงทุนในหลักทรัพย์ของธุรกิจที่มีอัตราเติบโตสูง (Growth Stock) หรือการนำเอาผลตอบแทนที่ได้จากเงินปันหรือส่วนต่างของราคาที่มาลงทุนต่อ (Reinvestment) จากที่กล่าวมาข้างต้นเป็นตัวช่วยให้เกิดการปรับฐานะการลงทุนของนักลงทุนได้และยังคงสามารถรักษาอำนาจในการซื้อของนักลงทุนได้อีกด้วย

4. ความคล่องตัวในการซื้อขาย (Marketability and Liquidity) ความคล่องตัว หรือสภาพคล่องในการซื้อขายของหลักทรัพย์ คือ หลักทรัพย์นั้นๆ สามารถซื้อขายได้ง่ายและรวดเร็ว แต่ไม่มีการสูญเสียมูลค่าหรือขาดทุน ทั้งนี้ทั้งนั้นก็จะต้องขึ้นอยู่กับหลายๆ ตัวแปรด้วย คือ ราคาของหลักทรัพย์ จำนวนหุ้นที่จดทะเบียน และความสนใจของนักลงทุนในตลาดหลักทรัพย์

5. การกระจายการลงทุน (Diversification) นักลงทุนที่ต้องการลดความเสี่ยงต่างๆ จาก ภัยธรรมชาติ สภาวะเศรษฐกิจ และตัวอุตสาหกรรมนั้นๆ เอง ดังนั้นนักลงทุนจึงต้องมีการกระจายเงินลงทุนเพื่อป้องกันความเสี่ยงที่จะเกิดขึ้นในอนาคตโดย (1) เลือกที่จะลงทุนแบบผสมผสานระหว่างหลักทรัพย์ที่มีหลักประกัน ที่มีรายได้จากการลงทุนที่แน่นอน เช่น การลงทุนในตราสารหนี้ เป็นต้น กับหลักทรัพย์ที่มีรายได้และราคาเปลี่ยนแปลงตามสภาพเศรษฐกิจ และตัวธุรกิจนั้นๆ เช่น ตราสารทุน เป็นต้น (2) เลือกลงทุนในหลายๆ อุตสาหกรรมเพื่อป้องกันความเสี่ยงจากตัวอุตสาหกรรมนั้นได้ (3) เลือกลงทุนในธุรกิจที่มีความแตกต่างทางภูมิศาสตร์หรือภูมิภาค เพื่อจะลดความเสี่ยงจากการเกิดภัยธรรมชาติต่างๆ ได้ (4) เลือกลงทุนในหลักทรัพย์ที่มีลักษณะทางธุรกิจแตกต่างกัน เช่น การลงทุนในธุรกิจแบบ Vertical Integration คือ บริษัทที่ประกอบธุรกิจตั้งแต่วัตถุดิบยังไปถึงสินค้าพร้อมส่งถึงมือผู้บริโภค หรือ การลงทุนในธุรกิจแบบ Horizontal Integration คือ บริษัทที่ประกอบธุรกิจในลักษณะคล้ายๆ กันหรือแบบเดียวกัน

6. ความพอใจในดานภาษี (Favorable Tax Status) การจ่ายภาษีเป็นหน้าที่หลักของนักลงทุนเหมือนกัน ดังนั้นนักลงทุนส่วนมากจะให้ความสนใจและความสำคัญในการจ่ายภาษี นั้นยังสามารถหมายถึงการรักษากำไรให้ได้มากที่สุดจากการขายหรือถือครองหลักทรัพย์นั้นๆ ซึ่งปัจจัย

ทางด้านภาษีนี้จึงทำให้นักลงทุนต้องมีความพยายามในการจัดการลงทุนหรือหาวิธีในการลงทุน เพื่อให้ตนมีฐานะทางภาษีที่ดีที่สุด

2.1.1.1.2 ปัจจัยที่มีผลต่อการกำหนดจุดมุ่งหมายของการลงทุน

สุภาภรณ์ พลนิกรณ์ (2548) ปัจจัยต่างๆ ที่มีอิทธิพลต่อการกำหนดจุดมุ่งหมายในการลงทุน การตัดสินใจในการลงทุน และรูปแบบหรือพฤติกรรมของนักลงทุนในการลงทุน ซึ่งปัจจัยดังกล่าวมีดังนี้

1. อายุของนักลงทุน (Age of Investor) โดยส่วนมากนักลงทุนที่มีอายุน้อยจะสามารถยอมรับความเสี่ยงได้มากกว่าคนที่อายุมาก เพราะคนอายุน้อยมักจะมีการตัดสินใจเร็วและมีความคิดในการกล้าได้กล้าเสี่ยงสนใจในผลตอบแทนมากจนบางครั้งมองข้ามการขาดทุนหรือความเสี่ยงที่จะเกิดขึ้น นอกจากนี้เรายังสามารถแบ่งช่วงอายุของนักลงทุนออกเป็น 4 ชั้น ได้ดังนี้

1.1 Accumulation Phase คือช่วงเริ่มต้นชีวิตทำงาน (Early Career) ซึ่งเป็นช่วงที่เริ่มมีอาชีพ รายได้อาจจะไม่มากนักแต่อัตราการเติบโตมีมากในอนาคต และเป็นช่วงที่ไม่มีหนี้สินหรือมีน้อยกว่ารายได้มาก ส่วนมากผู้ที่อยู่ในช่วงนี้มักจะสะสมทรัพย์เพื่อความมั่นคงและนิยมในการลงทุนแบบที่ต้องการผลตอบแทนที่สูงที่สุดซึ่งหมายถึงต้องสามารถยอมรับความเสี่ยงมากได้เช่นกัน

1.2 Consolidation Phase ผู้ที่อยู่ในช่วงนี้ส่วนมากจะอยู่ในช่วงกลางถึงปลายของการทำงาน (Mid to Late Career) จะมีอาชีพการงานที่มั่นคงและรายได้สม่ำเสมอ จะให้ความสำคัญความระมัดระวังต่อความเสี่ยงที่จะเกิดขึ้น จึงยอมรับความเสี่ยงที่ต่ำลง และก็ยอมรับผลตอบแทนที่ต่ำลงด้วย

1.3 Spending Phase เป็นช่วงอายุที่มีอิสระทางการเงิน (Financial Independence) บุคคลที่อยู่ในช่วงนี้คือ บุคคลที่หมดหน้าที่จากการปฏิบัติงานหลักหรือมีการปลดเกษียณอายุ รายได้อาจจะมาจากการทำอาชีพเล็กๆ น้อยๆ ส่วนรายจ่ายจะนำมาจากการที่สะสมไว้ในอดีตหรือส่วนที่ได้จากการลงทุน ดังนั้นในช่วงอายุนี้จะยอมรับความเสี่ยงได้ต่ำสุด

2. การมีครอบครัวและความรับผิดชอบที่มีต่อครอบครัว (Marital Status and Family Responsibility) นักลงทุนที่มีครอบครัวแล้วส่วนมากต้องรับภาระหน้าที่จากค่าใช้จ่ายทางครอบครัวหรือค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับบุตร จึงมีความต้องการการลงทุนที่มีความมั่นคงและได้ผลตอบแทนที่สม่ำเสมอ ซึ่งสามารถยอมรับความเสี่ยงได้ต่ำกว่าคนที่ไม่มีครอบครัวหรือคนโสด

3. นิสัยส่วนตัวของนักลงทุน (Personal Habit) นักลงทุนแต่ละคนจะมีนิสัยในการลงทุนหรือการใช้เงินที่แตกต่างกันขึ้นอยู่กับหลายๆปัจจัย เช่น ถ้านักลงทุนผู้นั้นเป็นคนประหยัดใช้จ่ายอย่างระมัดระวัง อาจจะเลือกลงทุนในสิ่งที่มีความเสี่ยงน้อยแต่มีความมั่นคงและมีการเติบโตในอนาคต เพื่อจะได้มีการงอกเงยของเงินลงทุน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4. ความสมัครใจในการลงทุน (Willingness to Accept Risk of Investment) ความเสี่ยงที่นักลงทุนจะพบนั้นมีหลายประเภทได้แก่ ความเสี่ยงในธุรกิจ ความเสี่ยงในตลาด ความเสี่ยงในอำนาจการซื้อ ความเสี่ยงในอัตราดอกเบี้ย เป็นต้น นักลงทุนที่มีความสมัครใจในการลงทุนนั้นจะมีการศึกษาและทำความเข้าใจเกี่ยวกับมาลงทุนมาพอสมควร จึงต้องมีการเตรียมการในการเผชิญหน้ากับความเสี่ยงที่จะเกิดขึ้นได้

5. ความจำเป็นของผู้ลงทุน (Investor's need) นักลงทุนแต่ละคนมีความจำเป็นที่แตกต่างกันทั้งทางด้านการกระทำและทางด้านความนึกคิด แต่ส่วนที่นักลงทุนทุกคนมีเหมือนกันคือ ต้องการผลตอบแทนหรือกำไรจากการลงทุน นักลงทุนบางรายอาจจะต้องการสะสมเงินเพื่อไว้ยามฉุกเฉิน หรือยามชรา บางรายอาจจะต้องการในการสร้างฐานะทางการเงินตัวเองให้ดีขึ้น

2.1.1.2 แนวคิดเกี่ยวกับพฤติกรรมการลงทุนของนักลงทุนในตลาดหลักทรัพย์

ปัจจุบันนี้มีคนเป็นจำนวนมากที่ต้องการสร้างความมั่นคงทางการเงินเพื่อใช้จ่ายในอนาคต และหวังที่จะตัดวงผลประโยชน์ต่างๆ จากการเข้าไปซื้อขายหลักทรัพย์ในตลาดหลักทรัพย์หรือตลาดหุ้น โดยที่ไม่มีการศึกษาค้นคว้าหาข้อมูลเกี่ยวกับตลาดหลักทรัพย์ แต่ในสภาพความเป็นจริงแล้วผู้ที่จะมีโอกาสในการสร้างรายได้หรือความร่ำรวยได้ในตลาดหุ้นนั้นจะต้องเป็นผู้ที่มีความรู้เกี่ยวกับการลงทุน ต้องทำความเข้าใจในข้อมูลเกี่ยวกับหลักทรัพย์นั้นๆ และที่สำคัญไปไม่ได้คือ จะต้องมีความรู้ในการลงทุนซึ่งเป็นสิ่งที่สำคัญที่สุด ดังนั้นการที่นักลงทุนรายย่อยนั้นจะเข้ามาลงทุนในตลาดหุ้นเพื่อหวังผลตอบแทนที่สูงจากการลงทุน ควรจะต้องมีการศึกษาทำความเข้าใจในการลงทุนก่อน มิฉะนั้นอาจจะไม่ได้เป็นการสร้างกำไรแต่จะกลายเป็นความเสียหายให้กับนักลงทุนได้ ดังนั้นสามารถสรุปพฤติกรรมของนักลงทุนได้ดังนี้

2.1.1.2.1 ลักษณะและประเภทของนักลงทุน

โดยทั่วไปมีการแบ่งนักลงทุนตามลักษณะการซื้อขายหรือพฤติกรรมในการซื้อขายได้ 3 ประเภท มีดังนี้

1. ประเภทลงทุน หรือเรียกกันว่า นักลงทุน (Investor) นักลงทุนจะทำการซื้อขายหลักทรัพย์โดยหวังผลกำไรในระยะยาว ผลตอบแทนที่คาดว่าจะได้รับในอนาคตคือ เงินปันผล และหุ้นเพิ่มทุน หลักทรัพย์ที่นักลงทุนจะมองหา คือ หุ้นบริษัทที่มีปัจจัยพื้นฐานมั่นคง อัตราปันผลสูง มีกิจการธุรกิจที่จะขยายตัวในอนาคต

2. ประเภทเก็งกำไร หรือเรียกกันว่า นักเก็งกำไร (Speculator) นักเก็งกำไรจะเป็นการซื้อขายหลักทรัพย์ในระยะสั้น คือการซื้อไปเพื่อหวังผลกำไรจากส่วนต่างของราคาซื้อและราคาขาย หลักทรัพย์ที่นักเก็งกำไรให้ความสนใจ คือ หลักทรัพย์ที่มีการเปลี่ยนแปลงของราคาขึ้นลงรุนแรง และรวดเร็ว ซึ่งมีความเสี่ยงสูงมากกว่าการลงทุน

3. ประเภทลงทุนและเก็งกำไร นักลงทุนในแบบนี้เป็นการลงทุนแบบผสมผสานกันของ 2 ประเภทโดยมีการแบ่งวงเงินไว้และหาจังหวะในการเข้าซื้อและขายตามสภาพของตลาด ณ ตอนนั้นๆ นี่อาจจะเป็นอีกวิธีหนึ่งในการลดความเสี่ยงในการลงทุนได้ด้วย แต่จะเป็นเรื่องยากในการตัดสินใจว่าประเภทการลงทุน หรือการเก็งกำไรนั้น สิ่งใดได้ผลตอบแทนที่สูงกว่ากันเพราะต้องมีปัจจัยทั้งภายในและภายนอกอีกมาก เช่น ทั้งภาวะเศรษฐกิจ การเมือง สังคมนิสัยของนักลงทุน และตัวสภาพของตลาดหุ้นเอง เป็นต้น นักลงทุนจึงต้องใช้ความรู้และความสามารถ ประสบการณ์การลงทุนของตน ในการลงทุน แต่ส่วนมากสิ่งใดที่มีผลตอบแทนสูงย่อมมีความเสี่ยงสูงเช่นกัน

2.1.1.2.2 แรงจูงใจในการลงทุน

ผลตอบแทนจากการซื้อขายหลักทรัพย์ นั้นไม่มีการกำหนดไว้อย่างตายตัว แต่จะขึ้นอยู่กับเป้าหมายของนักลงทุนแต่ละคน นักลงทุนไม่ว่าจะลงทุนในประเภทลงทุนหรือเก็งกำไรก็ตามต่างก็หวังผลตอบแทนจากการลงทุนแต่ ในทางกลับกันก็อาจลืมได้ว่า การลงทุนก็ย่อมมีความเสี่ยงจากการลงทุนด้วย เพราะราคาดัชนีนั้นมีการเคลื่อนไหวอยู่ตลอดเวลา ตามปัจจัยต่างๆ ที่มากระทบต่อตลาดหุ้น ดังนั้นผลตอบแทนจากตลาดหุ้นให้กับนักกลุ่มนั้นสามารถสรุปได้ 3 ประการคือ

1. เงินปันผล (Dividend) บริษัทจะสามารถจ่ายเงินปันผลได้โดยบริษัทนั้น ต้องทำธุรกิจโดยมีผลทางดำเนินการที่ดีและได้กำไร โดยส่วนมากเงินปันผลจะมีการจ่ายให้ปีละครั้ง แต่อาจจะมีบางบริษัทที่ต้องการเรียกความเชื่อมั่นจากนักลงทุนในการลงทุนจะมีการจ่ายปันผลพิเศษ

2. กำไรจากการขายหุ้น (Capital Gain) คือ การได้รับส่วนต่างจากราคาการซื้อถูกและมีการขายในราคาที่สูง แต่ส่วนต่างนั้นๆ ต้องมากกว่าค่าธรรมเนียมที่ต้องจ่ายให้กับโบรกเกอร์

3. สิทธิในการจองหุ้นเพิ่มทุน บริษัทหนึ่งๆ จะมีการให้จองหุ้นเพิ่มทุนนั้น คือบริษัทต้องการระดมเงินทุนเพื่อนำไปขยายตัวธุรกิจ หรือทำกิจกรรมต่างๆ ในธุรกิจ เพื่อให้มีการเติบโตมากขึ้น สิทธิในการจองหุ้นเพิ่มทุนนั้นจะให้สิทธิแก่ผู้ถือหุ้นเดิม ซื้อหุ้นเพิ่มทุนในราคาที่กำหนดส่วนมากจะราคาต่ำกว่าราคาตลาด ณ ปัจจุบัน

2.2 ทฤษฎีเกี่ยวกับการลงทุนและพฤติกรรมการลงทุนของนักลงทุนในตลาดหลักทรัพย์

2.2.1 ทฤษฎีความเสี่ยง (Risk Theory)

ความเสี่ยง (Risk) หรือความไม่แน่นอน (Uncertainty) เกิดขึ้นได้เมื่อสภาพที่ไม่อาจรู้ได้แน่นอนว่าจะเกิดอะไรขึ้นกับโอกาสที่ผลตอบแทนที่ได้รับจริงจะต่ำกว่าผลตอบแทนที่นักลงทุนคาดหวังไว้ อันเนื่องมาจากสาเหตุต่างๆ (อรปรียา สิริมงคล. 2549)

ผู้ลงทุนพยายามหลีกเลี่ยงความเสี่ยงหรือลดความเสี่ยงให้เหลือน้อยที่สุดซึ่งแต่ละบุคคลยอมรับความเสี่ยงในระดับที่แตกต่างกันออกไปขึ้นอยู่กับความชอบทัศนคติแรงจูงใจของผู้ลงทุนนั้นว่ามากน้อยเพียงใดซึ่งในการเลือกลงทุนที่ให้ผลตอบแทนที่ดีหากผู้ลงทุนพิจารณาถึงความเสี่ยงจากการลงทุนโดยพิจารณาเฉพาะแล้วจะทำให้เกิดความผิดพลาดจากการลงทุนได้ โดยปกติแล้วความเสี่ยงรวมหาได้จากค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานซึ่งประเภทของความเสี่ยงจากการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์จำแนกได้เป็น 2 ประเภทใหญ่ คือ

1. ความเสี่ยงที่เป็นระบบ (Systematic Risk) คือ การเปลี่ยนแปลงของผลตอบแทนในตลาดหลักทรัพย์ที่เปลี่ยนแปลงไปที่เกิดจากการเปลี่ยนแปลงของสภาพแวดล้อมภายนอกของธุรกิจซึ่งสามารถควบคุมได้และมีผลกระทบต่อราคาหลักทรัพย์ในตลาดทั้งหมดซึ่งเมื่อเกิดขึ้นแล้วจะทำให้ราคาหลักทรัพย์โดยทั่วไปเปลี่ยนแปลงไปในทิศทางเดียวกันสามารถแบ่งเป็น 3 ประเภท

1.1 ความเสี่ยงเกี่ยวกับตลาดหลักทรัพย์ (Market Risk) คือ ความเสี่ยงอันเกิดจากการสูญเสียในเงินลงทุนซึ่งเป็นผลเนื่องมาจากการเปลี่ยนแปลงราคาหุ้นและสินทรัพย์ต่างๆ ในตลาด เพราะราคาหลักทรัพย์เปลี่ยนแปลงขึ้นลงอยู่ตลอดเวลา โอกาสสูญเสียหรือขาดทุนเนื่องจากการเคลื่อนไหวของราคาหลักทรัพย์ในตลาดหลักทรัพย์มีมาก ความเสี่ยงทางการตลาดเป็นเรื่องเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงของราคาหลักทรัพย์ในตลาดหลักทรัพย์ไม่เกี่ยวกับการประเมินมูลค่าที่แท้จริงของหลักทรัพย์ถึงแม้ว่าความสามารถในการทำกำไรของกิจการไม่เปลี่ยนแปลงแต่ราคาหลักทรัพย์ที่เปลี่ยนแปลงนั้นขึ้นอยู่กับอุปสงค์และอุปทานของหลักทรัพย์ประเภทนั้นๆ ในตลาด ซึ่งอยู่เหนือการควบคุมของบริษัท สาเหตุเหล่านี้ได้แก่สงคราม การเสียชีวิตของผู้บริหารประเทศปีที่มีการเลือกตั้งผู้บริหารประเทศนโยบายการเมือง การเก็งกำไรที่เกิดขึ้นในตลาดหุ้นและการเปลี่ยนแปลงในราคาหุ้นนี้เกิดจากการคาดคะเนของผู้ลงทุนที่มีต่อความก้าวหน้าของบริษัทนั้น

1.2 ความเสี่ยงในอัตราดอกเบี้ย (Interest Rate Risk) คือ ความเสี่ยงที่เกิดจากการเปลี่ยนแปลงในผลตอบแทนเนื่องมาจากการเปลี่ยนแปลงในอัตราดอกเบี้ยทั่วไปในตลาดอัตราดอกเบี้ยในตลาดระยะยาวจะมีการเคลื่อนไหวอยู่ตลอดเวลา การเปลี่ยนแปลงในอัตราดอกเบี้ยทำให้เกิดผลกระทบในหลักทรัพย์ต่างๆ ในลักษณะเดียวกัน เช่นถ้าอัตราดอกเบี้ยปรับตัวสูงขึ้นจะทำให้ราคาของหลักทรัพย์ลดลง เนื่องจากนักลงทุนจะเปรียบเทียบระหว่างผลตอบแทนกับความเสี่ยงใน

การลงทุน ถ้านักลงทุนเห็นว่าผลตอบแทนจากดอกเบี้ยสูงกว่าผลตอบแทนจากการลงทุนในหลักทรัพย์ นักลงทุนจะทำการขายหลักทรัพย์นั้นๆ ออกจึงทำให้ราคาของหลักทรัพย์ลดลง

1.3 ความเสี่ยงในอำนาจซื้อหรือภาวะเงินเฟ้อ (Purchasing Power Risk or Inflation Risk) คือ คือความเสี่ยงที่เกิดจากราคาสินค้าโดยทั่วไปสูงขึ้นมีผลทำให้มูลค่าของเงินลดลง จึงทำให้อำนาจการซื้อลดลงไปด้วยหรือเรียกว่า ภาวะเงินเฟ้อ นักลงทุนหรือสถาบันการเงินจะถูกกระทบกระเทือนเนื่องจากการได้รับอัตราผลตอบแทนไม่ได้เปลี่ยนแปลงไปแต่มีผลทำให้ผลตอบแทนที่แท้จริงลดลงไป

2. ความเสี่ยงที่ไม่เป็นระบบ (Unsystematic Risk)

ความเสี่ยงที่เกิดขึ้นในเฉพาะกิจการหนึ่ง หรืออุตสาหกรรมใดอุตสาหกรรมหนึ่งซึ่งเมื่อเกิดขึ้นแล้วจะมีผลกระทบต่อราคาหลักทรัพย์ของธุรกิจนั้นๆ ความเสี่ยงที่ถูกจัดอยู่ในความเสี่ยงที่ไม่เป็นระบบได้แก่ ความเสี่ยงทางธุรกิจ (Business Risk) ประกอบด้วย (อรปรียา ศิริมงคล, 2549)

2.1 ความเสี่ยงทางการเงิน (Finance Risk) โอกาสที่ผู้ลงทุนจะเสียรายได้และเงินทุนหากบริษัทผู้ออกหลักทรัพย์ไม่มีเงินชำระหนี้ อาจทำให้บริษัทล้มละลาย

2.2 ความเสี่ยงทางการบริหาร (Management Risk) เป็นความเสี่ยงที่เกิดจากการบริหารงานของผู้บริหาร

2.3 ความเสี่ยงทางอุตสาหกรรม (Industry Risk) เป็นความเสี่ยงที่เกิดจากแรงผลักดันบางอย่างที่ทำให้ผลตอบแทนในอุตสาหกรรมเดียวกันถูกกระทบกระเทือน

ความสัมพันธ์ของความเสี่ยงและผลตอบแทนจากการลงทุน ระดับผลตอบแทนจากการลงทุนในหลักทรัพย์หรือทรัพย์สินใดๆ มีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันกับระดับความเสี่ยง กล่าวคือหากระดับอัตราผลตอบแทนจากการลงทุนสูงขึ้นระดับความเสี่ยงที่ผู้ลงทุนพึงแบกรับจากการลงทุนนั้นจะสูงขึ้นด้วยเสมอ (อรปรียา ศิริมงคล, 2549)

การลงทุนใดที่ให้ผลตอบแทนสูงมักจะมีระดับความเสี่ยงสูงด้วยเช่นกัน แต่การลงทุนที่มีความเสี่ยงสูงก็ไม่จำเป็นว่าจะให้ผลตอบแทนที่สูงเสมอไปถ้าหากผู้ลงทุนนั้นไม่มีความรู้ความสามารถในการลงทุนหรือไม่มีความอดทนที่เพียงพอและไม่มีความรอบคอบเพียงในการเลือกหลักทรัพย์ที่จะลงทุนที่เหมาะสมกับคุณสมบัติของตนทั้งนี้การเลือกหลักทรัพย์ที่จะลงทุนจะใช้หลักการในการประเมินผลตอบแทนที่คาดหวัง (Expected Return)

2.2.2 ทฤษฎีสี่ส่วนประสมทางการตลาด 4P ของ Phillip Kotler และทฤษฎีสี่สิ่งกระตุ้นและการตอบสนอง S-R Theory (Stimulus Respond Theory)

ทวิศักดิ์ กุศลธรรมรัตน์ (2547) กล่าวถึงทฤษฎีสี่ส่วนประสมทางการตลาด 4 P ของ Phillip Kotler ไว้ว่า ส่วนประสมทางการตลาดที่สามารถควบคุมได้ 4 ประการซึ่งธุรกิจต้องนำมาใช้ร่วมกัน เพื่อสนองความต้องการของตลาดเป้าหมาย ซึ่งประกอบไปด้วยสิ่งที่มีอิทธิพลในการสร้างความ

ต้องการคือ ผลิตภัณฑ์ (Product) การกำหนดราคา (Price) สถานที่ (Place) และการส่งเสริมการตลาด (Promotion)

1. ผลิตภัณฑ์ (Product) ในกระบวนการบริหารการตลาดสมัยใหม่นั้น ภายหลังจากที่นักการตลาดทำการวิเคราะห์และเลือกตลาดเป้าหมายแล้ว งานในลำดับต่อไปก็คือ การวางแผนพัฒนากลยุทธ์ส่วนประสมทางการตลาด เพื่อให้สอดคล้องกับตลาดเป้าหมายนั้นเรียกว่า ผลิตภัณฑ์ เป็นหัวใจของส่วนประสมทางการตลาดและเป็นจุดเริ่มต้นของการพัฒนาส่วนประสมทางการตลาด เพราะว่าจะได้ทำการพัฒนาผลิตภัณฑ์ พร้อมทั้งได้พิจารณา กำหนดตำแหน่งผลิตภัณฑ์ในการตลาดเป้าหมายนั้นแล้ว

ผลิตภัณฑ์ (Product) หมายถึง สิ่งที่เสนอขายโดยธุรกิจ เพื่อตอบสนองความจำเป็นหรือความต้องการของลูกค้าให้เกิดความพึงพอใจ ประกอบด้วย สิ่งที่สามารถสัมผัสได้และสัมผัสไม่ได้ เช่น บรรลุภัณฑ์ สี คุณภาพ ราคาสินค้า บริการ และชื่อเสียงของผู้ขาย ผลิตภัณฑ์อาจจะเป็นสินค้า บริการ สถานที่ บุคคลหรือความคิด (เอ็ดเซล วอล์คเกอร์ และ สแตนตัน. 2001) ผลิตภัณฑ์ที่เสนอขายอาจจะมีตัวตนหรือไม่มีตัวตนก็ได้ ผลิตภัณฑ์จึงประกอบด้วย สินค้า บริการ ความคิด สถานที่ องค์การ หรือบุคคลผลิตภัณฑ์ต้องมีอรรถประโยชน์ (Utility) มีคุณค่า (Value) ในสายตาของลูกค้า

ในตลาดการลงทุนก็เช่นกันเราจะถือได้ว่า หุ้นแต่ละตัวของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์นั้น เป็นผลิตภัณฑ์ (Product) ทางการเงินของบริษัทนั้นๆ ที่จะเสนอขายให้กับบุคคลที่สนใจในการลงทุนมาลงทุน โดยตัวสินค้านี้เองจะทำให้ นักลงทุนสนใจ โดยต้องสร้างชื่อเสียง ภาวลักษณะ ความเชื่อมั่นในตัวผู้บริหาร และความเชื่อมั่นในตัวบริษัทเอง และวางลักษณะของหุ้นนั้นเหมาะสมกับกลุ่มเป้าหมายหรือกลุ่มนักลงทุนให้ได้เพื่อเป็นตัวดึงดูดให้นักลงทุนสนใจในการลงทุนในตัวหุ้นนั้นๆ เช่น Growth Stock (หุ้นที่มีอัตราการเติบโตสูง ผลตอบแทนสูง) Defensive Stock (หุ้นที่มีความเสี่ยงต่ำ มีรายรับแน่นอน) Blueship Stock (หุ้นของบริษัทขนาดใหญ่ มั่นคง) Income Stock (หุ้นเงินปันผล) Cyclical Stock (หุ้นที่ขึ้นลงตามวัฏจักรของธุรกิจ) และ Speculative Stock (หุ้นเก็งกำไร) เป็นต้น

2. ราคา (Price) เป็นองค์ประกอบตัวที่สองของส่วนประสมทางการตลาด และเป็นปัจจัยที่สำคัญที่นักการตลาดนำมาใช้เป็นเครื่องมือในการสร้างยอดขายให้กับบริษัทเพราะราคาเป็นปัจจัยเพียงตัวเดียวเท่านั้นที่เป็นตัวทำให้เกิดรายได้ขึ้นมา ปัญหาเกี่ยวกับการกำหนดราคาที่น่าจะเป็นข้อผิดพลาดที่พบมากที่สุด ได้แก่ การกำหนดราคา โดยยึดต้นทุนเป็นหลักมากเกินไป การไม่ปรับราคาให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงของตลาดราคาต้องมีการกำหนดให้ถูกต้องเหมาะสมราคาเป็นตัวกลไกที่สามารถดึงดูดความสนใจให้เกิดขึ้นมาได้

ราคา (Price) หมายถึง จำนวนเงินหรือสิ่งอื่นๆ ที่มีความจำเป็นต้องจ่ายเพื่อให้ได้ผลิตภัณฑ์ (เอ็ดเซล วอล์คเกอร์ และ สแตนตัน. 2001) หรือหมายถึง คุณค่า ผลิตภัณฑ์ในรูปตัวเอง ราคา เป็น P ตัวที่สองที่เกิดขึ้นถัดจาก Product ราคาเป็นต้นทุน (Cost) ของลูกค้าผู้บริโภคจะ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เปรียบเทียบระหว่างคุณค่า (Value) ของผลิตภัณฑ์กับราคา (Price) ของผลิตภัณฑ์นั้น ถ้าคุณค่าสูงกว่าราคา ผู้บริโภคก็จะตัดสินใจซื้อ

ราคาในตัวหุ้มนั้นก็มีลักษณะคล้ายคลึงกับราคาสินค้าอื่นทั่วไปที่ขึ้นอยู่กับปริมาณของผู้ซื้อและปริมาณของผู้ขาย แต่อาจจะมี ความซับซ้อนมากกว่า เพราะราคาของตัวหุ้มนั้นขึ้นอยู่กับหลายๆปัจจัยและราคาของตัวหุ้มนั้นสามารถเปลี่ยนแปลงได้ตลอดเวลาเนื่องจากราคาจะเป็นไปตามกลไกของตลาดมากกว่าสินค้าทั่วไป ส่วนราคาของตัวหุ้มนั้นบางตัวนั้นจะขึ้นอยู่กับตลาดหลักทรัพย์ด้วยนั้นจะสามารถเรียกได้ว่าราคาแปรผันตาม SET การวิเคราะห์ราคาหุ้มนั้นสามารถวิเคราะห์ได้ 2 วิธีหลักคือ การวิเคราะห์โดยใช้ปัจจัยพื้นฐาน และการวิเคราะห์โดยใช้ปัจจัยทางเทคนิค ซึ่งจะอธิบายในรายละเอียดในหัวข้อต่อไป

3. การจัดจำหน่าย (Place) เป็นการดำเนินงานของผู้บริหารการตลาด เพื่อนำผลิตภัณฑ์หรือบริการให้เคลื่อนย้ายจากผู้ผลิตไปยังผู้บริโภค หรือผู้ใช้ ในเวลาและสถานที่ที่ลูกค้าต้องการ ในการดำเนินงานดังกล่าว ผู้ผลิตส่วนใหญ่ในปัจจุบันจะไม่ใช้วิธีการจัดจำหน่ายไปยังผู้บริโภคหรือผู้ใช้โดยตรงแต่เพียงวิธีเดียวแต่จะใช้วิธีการจัดจำหน่ายโดยผ่านช่องทางการจัดจำหน่าย หลายๆ ด้านด้วยกัน

การจัดจำหน่าย (Place หรือ Distribution) หมายถึง โครงสร้างของช่องทาง ซึ่งประกอบด้วยสถาบันและกิจกรรมใช้เพื่อเคลื่อนย้ายผลิตภัณฑ์และบริการจากองค์การไปยังตลาดสถาบันที่นำผลิตภัณฑ์ออกสู่ตลาดเป้าหมาย คือ สถาบันการตลาด ส่วนกิจกรรมที่ช่วยในการกระจาย ตัวสินค้า ประกอบด้วย การขนส่ง การคลังสินค้า และการเก็บรักษาสินค้าคงคลัง การจัดจำหน่าย

การจัดจำหน่ายในตลาดทุนหรือตลาดหุ้มนั้นจะมีตัวกลางในการจำหน่ายหรือเรียกว่าบริษัทหลักทรัพย์ Broker โดยมีตลาดหลักทรัพย์ SET เป็นตัวกำกับดูแลและการซื้อขายของนักลงทุน และบริษัทจดทะเบียน การจัดจำหน่ายในตลาดหุ้มนั้นมีการพัฒนาให้อำนวยความสะดวกให้กับนักลงทุนมากขึ้น คือสามารถซื้อขายได้เองโดยผ่านทางออนไลน์ทางเว็บไซต์ของบริษัทหลักทรัพย์เองหรือผ่านทาง Application ต่างๆ ทางมือถือเพื่อที่จะสามารถส่งคำสั่งซื้อและขายได้ด้วยตนเองในทุกที่ทุกเวลา

4. การส่งเสริมการตลาด (Promotion) จะเกี่ยวข้องกับวิธีการต่างๆที่ได้สื่อความให้ถึงตลาดเป้าหมายให้ทราบถึงผลิตภัณฑ์ที่ต้องการว่าได้มีการจำหน่าย ณ ที่ใด ณ ระดับราคาใด เช่น การโฆษณาประชาสัมพันธ์ และการให้สิทธิพิเศษต่างๆ

การส่งเสริมการตลาด (Promotion) เป็นเครื่องมือการสื่อสารเพื่อสร้างความพึงพอใจ ต่อตราสินค้าหรือบริการ หรือความคิด หรือต่อบุคคล โดยใช้เพื่อจูงใจ (Persuade) ให้เกิดความ ต้องการเพื่อเตือนความทรงจำ (Remind) ในผลิตภัณฑ์โดยคาดว่าจะมีอิทธิพลต่อความรู้สึก ความเชื่อ และ

พฤติกรรมการณ์ซื้อ (เอ็ดเชล วอล์คเกอร์ และสแตนตัน. 2001) หรือเป็นการติดต่อสื่อสารเกี่ยวกับข้อมูลระหว่างผู้ขายกับผู้ซื้อ เพื่อสร้างทัศนคติและพฤติกรรมการณ์ซื้อ

วิธีการส่งเสริมการตลาดในตลาดหุ้นนั้นเปรียบได้กับการได้รับการเข้าถึงข้อมูลข่าวสารของบริษัทจดทะเบียนต่างๆ จากทางตลาดหลักทรัพย์ และการได้รับการดูแลจากทางบริษัทหลักทรัพย์โดยปกตินักลงทุนจะมีเจ้าที่การตลาดหรือเรียกว่ามาร์เกตติ้ง เป็นคนคอยให้ข้อมูลการซื้อขาย ให้คำตอบข้อสงสัยต่างๆ และให้คำปรึกษาด้านการลงทุนกับนักลงทุนทุกคน ไม่ว่าจะติดต่อทางออนไลน์ ทางโทรศัพท์ ทางอีเมล ก็ตาม

2.2.3 ทฤษฎีสิ่งกระตุ้นและการตอบสนอง S-R Theory (Stimulus Respond Theory)

สชาติร์ ศิริชัยเจริญ (2548) กล่าวถึงทฤษฎีสิ่งกระตุ้นและการตอบสนอง S-R Theory S-R Theory สิ่งกระตุ้น อาจเกิดขึ้นเองจากในร่างกายและสิ่งกระตุ้นจากภายนอก การสนใจและจัดสิ่งกระตุ้นจากภายนอกเพื่อให้ผู้บริโภคเกิดความต้องการผลิตภัณฑ์ สิ่งกระตุ้นถือว่าเป็นเหตุจูงใจให้เกิดการซื้อหรือบริการซึ่งอาจใช้เหตุจูงใจซื้อด้านเหตุผล และใช้เหตุจูงใจซื้อด้านจิตวิทยา (อารมณ์) ก็ได้สิ่งกระตุ้นภายนอกประกอบด้วย 2 ส่วน คือ

1. สิ่งกระตุ้นทางการตลาด (Marketing Stimulus) เป็นสิ่งกระตุ้นที่นักการตลาดสามารถควบคุมและต้องจัดให้มีขึ้น เป็นสิ่งกระตุ้นที่เกี่ยวข้องกับส่วนประสมทางการตลาด (Marketing Mix) ประกอบด้วย

1.1 สิ่งกระตุ้นด้านผลิตภัณฑ์ (Product) เช่น ออกแบบผลิตภัณฑ์ให้สวยงามเพื่อกระตุ้นความต้องการทดลองคำหรือความรู้สึกรักใคร่ของผู้ซื้อ (Buyer's) ลักษณะของผู้ซื้อขั้นตอนการตัดสินใจของผู้ซื้อ

1.2 สิ่งกระตุ้นด้านราคา (Price) เช่น การกำหนดราคาสินค้าให้เหมาะสมกับผลิตภัณฑ์โดยพิจารณาจากค่าเป้าหมาย

1.3 สิ่งกระตุ้นด้านการจัดช่องทางการจำหน่าย (Distribution or Place) เช่น จัดจำหน่ายผลิตภัณฑ์ให้ทั่วถึงเพื่อให้ความสะดวกแก่ผู้บริโภคถือว่าเป็นการกระตุ้นความต้องการซื้อ

1.4 สิ่งกระตุ้นด้านการส่งเสริมการตลาด (Promotion) เช่น การโฆษณาสม่ำเสมอ การใช้ความพยายามของพนักงานขาย การลด แลก แจก แถม การสร้างความสัมพันธ์อันดีกับบุคคลทั่วไปเหล่านี้ ถือว่าเป็นสิ่งกระตุ้นความต้องการซื้อ

2. สิ่งกระตุ้นอื่นๆ (Other Stimulus) เป็นสิ่งกระตุ้นความต้องการของผู้บริโภคที่อยู่ภายนอกองค์กร ซึ่งบริษัทควบคุมไม่ได้ สิ่งกระตุ้นเหล่านี้ได้แก่

2.1 สิ่งกระตุ้นทางเศรษฐกิจ (Economic) เช่น สภาวะเศรษฐกิจรายได้ของผู้บริโภคเหล่านี้มีอิทธิพลต่อความต้องการบุคคล

2.2 สิ่งกระตุ้นทางเทคโนโลยี (Technological) เช่น เทคโนโลยีใหม่ด้านฝากถอนอัตโนมัติ สามารถกระตุ้นความต้องการให้ใช้บริการของธนาคารมากขึ้น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.3 สิ่งกระตุ้นทางกฎหมายและการเมือง (Law and Political) เช่นกฎหมายเพิ่มหรือลดภาษีสินค้าใดสินค้านั้นจะมีอิทธิพลต่อการเพิ่มหรือลดความต้องการของผู้ซื้อ

2.4 สิ่งกระตุ้นทางวัฒนธรรม (Cultural) เช่น ขนบธรรมเนียมประเพณีไทย ในเทศกาลต่างๆ จะมีผลกระตุ้นให้ผู้บริโภคเกิดความต้องการซื้อสินค้าในเทศกาลนั้น

2.2.4 ทฤษฎีการวิเคราะห์หลักทรัพย์

ทฤษฎีการวิเคราะห์หลักทรัพย์หรือ การเลือกหลักทรัพย์ในการลงทุน มีเครื่องมือในการช่วยในการตัดสินใจในการซื้อหรือการขายของนักลงทุนอยู่ 2 แนวทางการวิเคราะห์ คือ การวิเคราะห์ด้วยปัจจัยพื้นฐาน (Fundamental Analysis) และการวิเคราะห์ด้วยเทคนิค (Technical Analysis) หรือการวิเคราะห์ด้วยกราฟราคาย้อนหลัง

การวิเคราะห์ตามปัจจัยพื้นฐาน (Fundamental Analysis)

การวิเคราะห์ในการเข้าซื้อหรือขายหลักทรัพย์นั้น โดยใช้ปัจจัยพื้นฐาน เป็นการวิเคราะห์จากตัวภาพรวมของสภาพเศรษฐกิจเพื่อที่จะมาวิเคราะห์ตัวอุตสาหกรรมตลอดจนถึงการดำเนินงานของตัวบริษัทนั้นๆ โดยการรวบรวมข้อมูลต่างๆมาวิเคราะห์ในแต่ละส่วนเพื่อนำไปคาดการณ์ผลดำเนินการในอนาคตของบริษัท หรือเรียกการวิเคราะห์นี้ว่า Top – Down Analysis คือการวิเคราะห์จากภาพรวมหรือภาพใหญ่เพื่อมาวิเคราะห์ไปยังภาพเล็ก สำหรับเหตุผลทางทฤษฎีที่ใช้ในการสนับสนุนการวิเคราะห์ปัจจัยพื้นฐานนั้น ราคามาจากการคิดของมูลค่าที่แท้จริง (Intrinsic Value) โดยการคิดให้อยู่ในรูปของมูลค่าราคา ณ ปัจจุบัน (Present Value) ซึ่งเป็นการประเมินมูลค่าของหลักทรัพย์ที่จะลงทุน ซึ่งคาดว่าจะได้รับผลตอบแทนในอนาคต เพื่อนำมาเปรียบเทียบกับราคาของหลักทรัพย์ในตลาด ถ้ามูลค่าที่แท้จริงสูงกว่าราคาในตลาดก็ควรจะตัดสินใจซื้อ ในทางกลับกันถ้ามูลค่าที่แท้จริงต่ำกว่าราคาในตลาดนั้นควรที่จะตัดสินใจขาย โดยการวิเคราะห์หลักทรัพย์ตามวิธีปัจจัยพื้นฐานนั้นมี 3 ขั้นตอนดังนี้

1. การวิเคราะห์เศรษฐกิจโดยทั่วไป (Economic Analysis) การวิเคราะห์เศรษฐกิจถือเป็นขั้นตอนแรกขั้นตอนหลักในการวิเคราะห์ด้วยวิธีการปัจจัยพื้นฐาน การวิเคราะห์เศรษฐกิจจะเน้นถึงการวิเคราะห์สภาวะเศรษฐกิจที่เกิดขึ้น ณ ปัจจุบันไปตลอดจนแนวโน้มของสภาวะเศรษฐกิจในอนาคต และยังต้องมีการพิจารณาถึงผลกระทบที่จะเกิดขึ้นจากสภาวะเศรษฐกิจโลกด้วย การวิเคราะห์เศรษฐกิจโดยทั่วไปนั้นรวมไปถึงนโยบายทางเศรษฐกิจของรัฐบาล ได้แก่ นโยบายทางการเงิน และการคลัง เป็นต้น และยังคงคำนึงถึงวัฏจักรธุรกิจด้วย เนื่องจากการเปลี่ยนแปลงทางสภาพเศรษฐกิจและวัฏจักรของธุรกิจจะส่งผลกระทบต่อผลการดำเนินงานและความสามารถในการทำกำไรของบริษัทที่ออกหลักทรัพย์นั้นแตกต่างกันออกไป แต่ละอุตสาหกรรมหรือแต่ละบริษัทจะได้รับผลกระทบมากหรือน้อยเพียงใดก็ยังคงขึ้นอยู่กับความมั่นคงของบริษัทนั้นๆ ด้วย

การพิจารณาภาวะเศรษฐกิจมหภาคและวัฏจักรธุรกิจ เป็นการคาดการณ์ให้ทราบถึงอุตสาหกรรมที่ได้รับผลประโยชน์เมื่อมีการขยายตัวของเศรษฐกิจ และยังมีผลต่อเนื่องไปถึงผลการดำเนินงานและราคาของหลักทรัพย์ ในการวิเคราะห์สภาวะเศรษฐกิจอาจจะสามารถพิจารณาได้จากวัฏจักรธุรกิจ (Business Cycle) การเปลี่ยนแปลงของภาวะเศรษฐกิจจะมีผลต่อการประกอบธุรกิจและมีส่วนในการบ่งชี้ถึงอนาคตของธุรกิจ เมื่อเศรษฐกิจอยู่ในระยะขยายตัว ประชาชนก็มีรายได้และสามารถมีอำนาจในการซื้อเพิ่มขึ้น ผู้ประกอบธุรกิจก็จะขยายการลงทุน การผลิตเพิ่มขึ้น ดังนั้นตัวบริษัทที่ต้องการที่จะระดมทุนเพิ่มมากขึ้น ในอนาคตราคาของหลักทรัพย์ก็จะมีปรับตัวสูงขึ้นได้ เครื่องมือในการชี้วัดในการวิเคราะห์เศรษฐกิจและวัฏจักรธุรกิจที่สำคัญมีดังนี้ (1) ผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ (Gross Domestic Product: GDP) หรือ ผลิตภัณฑ์มวลรวมประชาชาติเบื้องต้น (Gross National Product: GNP) เป็นตัวที่วัดความเคลื่อนไหวของเศรษฐกิจอย่างกว้างๆ ได้ดี (2) ผลผลิตอุตสาหกรรม (Industrial Production) โดยทั่วไปแล้ว GNP และผลผลิตของอุตสาหกรรมจะมีความเคลื่อนไหวไปในทิศทางเดียวกับวัฏจักรธุรกิจ นอกจากนี้ยังสามารถพิจารณาถึง (3) อัตราว่างงาน (Unemployment rate) เป็นการแสดงอัตราผู้ว่างงานและบ่งบอกถึงทิศทางการขยายตัวหรือหดตัวของเศรษฐกิจ (4) รายได้ส่วนบุคคลก่อนหักภาษี (Personal Income) เป็นการแสดงในเห็นถึงอำนาจในการซื้อของประชากร

การพิจารณานโยบายเศรษฐกิจของรัฐบาล นโยบายเศรษฐกิจของรัฐบาลสามารถแบ่งออกได้ 2 นโยบายคือ นโยบายทางการคลัง และนโยบายการเงิน (1) นโยบายการคลัง ซึ่งประกอบไปด้วยด้านรายรับและรายจ่าย รายรับของรัฐบาลส่วนใหญ่จะมาจากภาษีของประชาชน ถ้ารายรับน้อยกว่ารายจ่าย ซึ่งแสดงให้เห็นว่ารัฐบาลมีความพยายามในการกระตุ้นเศรษฐกิจอาจจะโดยการลงทุนในการสร้างโครงสร้างพื้นฐาน (Infrastructure) เช่น การก่อสร้างระบบคมนาคม เป็นต้น ในการกลับกันถ้ารัฐบาลมีรายรับมากกว่ารายจ่าย กล่าวได้ว่ารัฐบาลต้องการชะลอเศรษฐกิจ โดยอาจจะมีการเรียกเก็บภาษีเพิ่มขึ้น (2) นโยบายทางการเงิน เป็นนโยบายที่ธนาคารกลางจะเป็นผู้ดำเนินการ เพื่อควบคุมปริมาณเงินและอัตราดอกเบี้ยในระบบ นโยบายทางการเงินจะช่วยสนับสนุนนโยบายการคลังและยังช่วยในการทำให้เกิดความสมดุลของนโยบายการคลังด้วย

2. การวิเคราะห์อุตสาหกรรม (Industry Analysis) การจะวิเคราะห์ในตัวอุตสาหกรรมนั้นต้องมีข้อมูลและทำความเข้าใจในการวิเคราะห์สภาวะเศรษฐกิจนั้นอย่างพอสมควร ซึ่งเป็นปัจจัยหลักในการวิเคราะห์การเติบโตของอุตสาหกรรม การวิเคราะห์อุตสาหกรรมจะเน้นการวิเคราะห์วงจรอุตสาหกรรม (Industry Life Cycle) สภาพการตลาด และการแข่งขัน ในปัจจุบันนี้แต่ละอุตสาหกรรมจะมีการแข่งขันกันอย่างมากจึงเป็นสิ่งสำคัญในการให้ความสนใจ เพื่อที่จะเป็นตัวชี้วัดว่าตัวบริษัทนั้นๆ จะสามารถทำการดำเนินงานและแสวงหากำไรจากการอยู่ในอุตสาหกรรมนั้นๆ ได้หรือไม่ การวิเคราะห์อุตสาหกรรม จึงจำเป็นต้องพิจารณาถึงโครงสร้างภาวะการแข่งขันของแต่ละอุตสาหกรรมว่ามีความแข็งแกร่งในการแข่งขันและศักยภาพการทำกำไร โดยมีปัจจัยที่

พิจารณา 5 ประการ ดังต่อไปนี้ (1) การแข่งขันที่เป็นอยู่ (Rivalry Among Existing Competitors) ต้องพิจารณาจำนวนของบริษัทที่อยู่ในอุตสาหกรรมและขนาดของบริษัทหากบริษัทคู่แข่งมีขนาดใกล้เคียงกับบริษัทที่พิจารณา ย่อมสร้างความกดดันในการแข่งขันมากยิ่งขึ้น (2) การคุกคามจากคู่แข่งใหม่ (Threat of New Entrants) ปัจจัยที่จะเป็นอุปสรรคต่อคู่แข่งใหม่ในการเข้าสู่อุตสาหกรรม ได้แก่ ช่องทางการทำกำไร ความต้องการใช้เงินทุน ช่องทางการจำหน่าย (Distribution Channel) เป็นต้น (3) การคุกคามจากสินค้าที่ใช้ทดแทนกันได้ (Threat of Substitute Products) อุตสาหกรรมที่มีสินค้าอื่นที่ใช้ทดแทนกันได้ จะทำให้เกิดสภาพการแข่งขันมากขึ้นและมีการแบ่งปันส่วนแบ่งตลาด (4) อำนาจในการต่อรองของผู้ซื้อ (Bargaining Power of Buyers) ผู้ซื้อสามารถต่อรองราคาของสินค้าหรือเรียกร้องให้มีการพัฒนาคุณภาพของสินค้าให้ดีขึ้นได้ (5) อำนาจในการต่อรองของผู้ขาย (Bargaining Power of Suppliers) ผู้ขายมีอำนาจต่อรองกับผู้บริโภคโดยผ่านการปรับราคาสินค้าหรือลดคุณภาพของสินค้าที่ผลิตลง หากในอุตสาหกรรมนั้นมีจำนวนผู้ขายน้อย

3. การวิเคราะห์ตัวบริษัท (Company Analysis) การวิเคราะห์ตัวบริษัทเป็นขั้นตอนสุดท้าย การวิเคราะห์นี้เน้นการวิเคราะห์ประเภทของบริษัท และประเภทของหลักทรัพย์ โดยจะสามารถวิเคราะห์ได้ทั้งสองแบบทั้งเชิงคุณภาพและเชิงปริมาณ การวิเคราะห์โดยเชิงคุณภาพ (Qualitative Analysis) ได้แก่ การวิเคราะห์ประสิทธิภาพของคณะผู้บริหาร ส่วนแบ่งของตลาด การแข่งขัน เป็นต้น การวิเคราะห์โดยเชิงปริมาณ (Quantitative Analysis) ได้แก่ การวิเคราะห์จากงบการเงินทั้งในอดีตและปัจจุบัน เป็นต้น การวิเคราะห์จากงบการเงินที่มีความสำคัญ คือ

1. อัตราส่วนราคาต่อกำไร (Price/Earnings Ratio: P/E) เป็นอัตราส่วนที่จะใช้วิเคราะห์หุ้นตัวนั้นว่าถูกหรือแพง จะคำนวณจาก “ราคาตลาดของหุ้น” หารด้วย “กำไรสุทธิต่อหุ้น” คือ นักลงทุนจะยอมจ่ายเงินเพื่อซื้อหุ้นเป็นกี่เท่าของกำไรต่อหุ้น หากนักลงทุนตัดสินใจซื้อหุ้นตัวนั้นแล้วจะใช้เวลาที่ผลตอบแทนหรือกำไรที่บริษัททำได้ จะเท่ากับเงินทั้งหมดที่ใช้ซื้อหุ้นไป ดังนั้น หุ้นที่มี P/E ต่ำ ย่อมดีกว่าหุ้นที่มี P/E สูงๆ

$$\text{อัตราส่วนราคาต่อกำไร (P/E)} = \frac{\text{ราคาหลักทรัพย์}}{\text{กำไรสุทธิต่อหุ้นประจำงวด 12 เดือนของหุ้น (EPS)}}$$

2. อัตราส่วนราคาต่อมูลค่าตามบัญชี (Price/Book Value Ratio: P/BV) เป็นอัตราส่วนที่นิยมใช้กันเนื่องจากใช้อัตราส่วนนี้ในการประเมินมูลค่าหุ้น อัตราส่วนนี้คำนวณจาก “ราคาตลาดของหุ้น” หารด้วย “มูลค่าทางบัญชีต่อหุ้น” โดย P/BV จะบอกให้รู้ว่า ราคาหุ้น ณ ขณะนั้น สูงเป็นกี่เท่าของมูลค่าทางบัญชีของหุ้นดังกล่าว ดังนั้น ยิ่งเราซื้อหุ้นได้ต่ำกว่ามูลค่าทางบัญชีมากเท่าไร (P/BV ต่ำ) หมายความว่าเราสามารถซื้อหุ้นได้ในราคาต่ำกว่ามูลค่าทางบัญชีของบริษัท ซึ่งตามตำราต่างๆ ไปก็จะบอกว่า P/BV ยิ่งต่ำยิ่งดี

$$\text{ราคาต่อมูลค่าทางบัญชีต่อหุ้น (P/BV)} = \frac{\text{ราคาหลักทรัพย์}}{\text{มูลค่าทางบัญชีต่อหุ้น}}$$

การวิเคราะห์ปัจจัยทางเทคนิค (Technical Analysis)

การวิเคราะห์ปัจจัยทางเทคนิคเป็นวิธีการศึกษาพฤติกรรมของหลักทรัพย์โดยการวิเคราะห์การเคลื่อนไหวของราคาหลักทรัพย์ในอดีต โดยใช้หลักสถิติ เพื่อคาดการณ์ราคาที่น่าจะเป็นในอนาคต โดยเชื่อราคาปัจจุบันสะท้อนข่าวสารในด้านต่างๆ ทั้งหมดแล้ว การเคลื่อนไหวของราคามีลักษณะเป็นแนวโน้ม การวิเคราะห์ทางเทคนิค มีความสัมพันธ์กับการใช้หลักจิตวิทยา โดยมีความเชื่อหลักอยู่ 3 ประการ คือ (1) ราคาเป็นผลรวมที่สะท้อนมาจากปัจจัยทั้งด้านพื้นฐาน ความกลัว และความกลัวของนักลงทุน (2) ราคาหลักทรัพย์มักจะเคลื่อนที่เป็นแนวโน้มอย่างเป็นแบบแผน จนกว่าจะเกิดการเปลี่ยนแปลงแนวโน้มใหม่ (3) พฤติกรรมการลงทุนของนักลงทุนทั่วไปมักจะกระทำซ้ำรอยเดิม อันเกิดจากแรงผลักดัน สามประการคือ ความโลภ ความหวัง และความกลัว รูปแบบของกราฟที่ใช้ในการวิเคราะห์ที่นิยมในการวิเคราะห์กราฟเส้น (Line Chart) ลักษณะแบบเส้น (Line Chart) เป็นการนำราคาปิดมาลากต่อเนื่อง โดยไม่ใช้ราคาสูงสุดและต่ำสุดกราฟแท่ง (Bar Chart) ลักษณะแบบแท่ง (Bar Chart) คือ กราฟแท่งแนวตั้ง มีเส้นขวางด้านซ้ายแทนราคาเปิด เส้นขวางด้านขวาแทนราคาปิด จุดสูงสุดของแท่งแทนราคาสูงสุด และจุดต่ำสุดของแท่งแทนราคาต่ำสุด กราฟแท่งเทียน (Candlestick Chart) ลักษณะแบบแท่งเทียน (Candlestick Chart) ประกอบด้วย ราคาเปิด ราคาปิด จุดสูงสุดและจุดต่ำสุด

2.3 ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์

ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย (The Stock Exchange of Thailand) ทำหน้าที่เป็นศูนย์กลางในการซื้อขายหลักทรัพย์ อย่างไรก็ตามตัวตลาดหลักทรัพย์เองไม่ได้ทำหน้าที่ซื้อขายหลักทรัพย์โดยตรง แต่จะควบคุมดูแลให้การซื้อขายดำเนินไปได้ด้วยอย่างเป็นระเบียบ คล่องตัว โปร่งใสและยุติธรรม เพื่อสร้างความมั่นใจให้แก่นักลงทุน และส่งเสริมให้เกิดการระดมเงินออมจากประชาชนไปลงทุนในกิจการต่างๆ ที่เป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาเศรษฐกิจโดยรวม

ตลาดหลักทรัพย์ได้จัดตั้ง ตลาดหลักทรัพย์ใหม่ (Market for Alternative Investment: MAI) เพื่อเป็นแหล่งเงินทุนระยะยาวให้แก่ธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม สนับสนุนการลงทุนของธุรกิจเงินร่วมลงทุน เอื้ออำนวยการแปลงสภาพจากหนี้เป็นทุนระหว่างสถาบันการเงิน หรือผู้ร่วมทุนรายใหม่ และลูกหนี้รวมทั้งเพื่อเป็นการเพิ่มทางเลือกในการลงทุนให้แก่ผู้ลงทุนด้วย

ขั้นตอนการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์

ขั้นตอนที่ 1 กำหนดขอบเขตการลงทุน

ก่อนก้าวสู่การเป็น "ผู้ลงทุน" ผู้สนใจลงทุนควรกำหนดวัตถุประสงค์และเป้าหมายการลงทุนของตนให้ชัดเจน เตรียมจัดสรรเงินลงทุนอย่างเหมาะสม เพื่อไม่ให้กระทบต่อแผนการใช้จ่ายหรือการลงทุนด้านอื่นๆ รวมทั้งต้องวางแผนลงทุนให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ เป้าหมายระยะเวลาที่ต้องการจะลงทุน ผลตอบแทนที่คาดหวัง และระดับความเสี่ยงที่ยอมรับได้หากต้องขาดทุนจะยอมรับได้ทั้งหมดนี้ เป็นการตั้งสติเพื่อกำหนดขอบเขตการลงทุนของตัวเอง และเพื่อพิจารณาว่าหลักทรัพย์ ประเภทใดที่เหมาะสมกับเรามากที่สุด

ขั้นตอนที่ 2 ศึกษาและวิเคราะห์ทางเลือกในการลงทุน

เมื่อสามารถเลือกประเภทหลักทรัพย์ที่ต้องการจะลงทุนได้แล้ว ก็ต้องศึกษาลักษณะเฉพาะของหลักทรัพย์ประเภทนั้นรวมถึงการวิเคราะห์สภาพการณ์โดยรวมของตลาด และข้อมูลเกี่ยวกับหลักทรัพย์นั้นๆ เป็นรายตัว เพื่อพิจารณาว่าจะเลือกลงทุนในหลักทรัพย์ตัวใด ซึ่งการเลือกที่จะซื้อหรือขายหลักทรัพย์ชนิดใด จำนวนเท่าใด และเมื่อไร เป็นหน้าที่ สำคัญที่ผู้ลงทุนต้องตัดสินใจด้วยตัวเอง โบรกเกอร์หรือบริษัทหลักทรัพย์เป็นเพียงผู้ให้ข้อมูล บทวิเคราะห์ และอำนวยความสะดวกในการส่งคำสั่งซื้อขายเท่านั้น การพิจารณาทางเลือกและตัดสินใจลงทุนจึงเป็นความรับผิดชอบของผู้ลงทุนที่จะต้องทำอย่างรอบคอบเสมอ

ขั้นตอนที่ 3 เปิดบัญชีเพื่อการซื้อขายหลักทรัพย์

หน้าที่ของผู้ลงทุนก็คือ ต้องหาข้อมูลเกี่ยวกับบริษัทหลักทรัพย์หรือ โบรกเกอร์ก่อนที่จะสมัครเป็นลูกค้า เพื่อเลือกโบรกเกอร์ที่จะให้บริการแก่เราได้อย่างมั่นใจ ซึ่งควรพิจารณาจากฐานะทางการเงินที่มั่นคง ความน่าเชื่อถือ ผลการดำเนินงานของบริษัท ความมีมาตรฐานและจรรยาบรรณของบุคลากร รวมทั้งมีใบอนุญาตถูกต้อง มีการให้บริการข้อมูล ข่าวสาร บทวิเคราะห์ และมีความพร้อมในการอำนวยความสะดวกในด้านต่างๆ อย่างครบวงจร ที่สำคัญจะต้องดูแลสิทธิประโยชน์ให้เราอย่างเต็มที่ ผู้ที่จะเปิดบัญชีซื้อขายหลักทรัพย์ได้ ต้องมีอายุครบ 20 ปีบริบูรณ์ ส่วนวงเงินขั้นต่ำในการเปิดบัญชีและค่าธรรมเนียมการซื้อขาย จะขึ้นอยู่กับเงื่อนไขของแต่ละบริษัทและประเภทบัญชี ซึ่งจะแตกต่างกันออกไป โดยบัญชีเพื่อการซื้อขายหลักทรัพย์มี 3 ประเภท คือ

1. บัญชีเงินสด Cash Account เป็นบัญชีประเภท "ลงทุนก่อน จ่ายเงินทีหลัง" โดยโบรกเกอร์จะเป็นผู้พิจารณาวงเงินในการลงทุนที่เหมาะสมสำหรับผู้ลงทุนแต่ละราย ตามฐานะทางการเงิน หลักประกัน และความสามารถในการชำระหนี้ เมื่อได้รับการอนุมัติวงเงินแล้ว ผู้ลงทุนจะต้องวางหลักประกัน 15% ของวงเงินดังกล่าวไว้กับโบรกเกอร์ อาจเป็นเงินสดหรือหลักทรัพย์ก็ได้ แต่ถ้าหลักประกันเป็นเงินสด ผู้ลงทุนก็จะได้รับดอกเบี้ยในส่วนนี้ด้วย บัญชีประเภทนี้เหมาะสำหรับผู้ลงทุนที่มีวินัยในการลงทุน และคิดว่าตัวเองสามารถควบคุมการลงทุนได้

2. บัญชีแคชบาลานซ์ Cash Balance เป็นบัญชีประเภท "จะซื้อต้องมีเงิน จะขายต้องมีหลักทรัพย์" กล่าวคือ เป็นบัญชีที่ผู้ลงทุนต้องนำเงินสดไปฝากไว้กับโบรกเกอร์ก่อนการซื้อขายหลักทรัพย์ทุกครั้ง โดยผู้ลงทุนจะสามารถซื้อหลักทรัพย์ได้ภายในวงเงินที่ฝากไว้กับโบรกเกอร์ หากผู้ลงทุนซื้อหลักทรัพย์ไปจำนวนหนึ่ง โบรกเกอร์ก็จะตัดเงินในบัญชีลูกค้าออกไปเพื่อชำระค่าซื้อ กรณีที่วงเงินไม่พอกับมูลค่าหลักทรัพย์ที่ต้องการซื้อ ก็สามารถโอนเงินเพิ่มเข้าบัญชีได้ โดยเงินสดที่ฝากไว้จะได้รับดอกเบี้ยเช่นเดียวกับบัญชีเงินสด ส่วนการขาย ผู้ลงทุนจะส่งคำสั่งขายได้ก็ต่อเมื่อมีหลักทรัพย์คงเหลืออยู่ในบัญชีเช่นกัน บัญชีประเภทนี้เหมาะสำหรับผู้ลงทุนที่มีเงินลงทุนไม่มากนัก ต้องการจำกัดวงเงินการลงทุน หรือกลัวว่าจะเผลอลงทุนเกินวงเงินที่มี ซึ่งปัจจุบันโบรกเกอร์ส่วนใหญ่นิยมให้ลูกค้าเปิดบัญชีประเภทนี้

3. บัญชีมาร์จิ้น Margin Account เป็นบัญชีประเภท "มีเงินส่วนหนึ่ง กู้เพื่อซื้อหลักทรัพย์ อีกส่วนหนึ่ง" กล่าวคือ ผู้ลงทุนต้องนำเงินสดหรือหลักทรัพย์มาวางเป็นหลักประกันการชำระหนี้กับโบรกเกอร์ก่อนซื้อหลักทรัพย์ตามสัดส่วนที่โบรกเกอร์กำหนด เช่น หากกำหนดสัดส่วนที่ 50% ของวงเงินกู้ นั่นก็คือ ในการซื้อหลักทรัพย์ 100 บาท ผู้ลงทุนออกเงินตัวเอง 50 บาท ใช้เงินโบรกเกอร์อีก 50 บาท ซึ่งการชำระค่าซื้อหลักทรัพย์ด้วยบัญชีประเภทนี้ ผู้ลงทุนจะต้องจ่ายดอกเบี้ยสำหรับเงินกู้ด้วย

สำหรับผู้ลงทุนที่มีความรู้ความเข้าใจด้านการลงทุนในหลักทรัพย์เป็นอย่างดี สามารถวิเคราะห์และตัดสินใจลงทุนเองได้ ก็สามารถที่จะเปิด "บัญชีซื้อขายหลักทรัพย์ผ่านอินเทอร์เน็ต" กับโบรกเกอร์ที่ให้บริการด้านการซื้อขายหลักทรัพย์ทางอินเทอร์เน็ต (Internet Trading) ได้ ซึ่งในปัจจุบันมีโบรกเกอร์หลายแห่งที่ให้บริการแบบนี้

ขั้นตอนที่ 4 ส่งคำสั่งซื้อขายหลักทรัพย์

เมื่อมีบัญชีเพื่อซื้อขายหลักทรัพย์แล้ว ผู้ลงทุนสามารถส่งคำสั่งซื้อขายหลักทรัพย์ผ่านโบรกเกอร์ได้ทุกวันทำการของตลาดหลักทรัพย์คือ วันจันทร์ถึงวันศุกร์ (ยกเว้นวันหยุดทำการธนาคารพาณิชย์) วันละ 2 ช่วง คือ ช่วงเช้า (Morning Session) ตั้งแต่เวลาเปิดตลาดที่ได้จากการสุ่มเลือกเวลาในช่วง 09.55 - 10.00 น. จนถึงเวลาปิดตลาดช่วงเช้าเวลา 12.30 น. ช่วงบ่าย (Afternoon Session) ตั้งแต่เวลาเปิดตลาดที่ได้จากการสุ่มเลือกเวลาในช่วง 14.25 - 14.30 น. จนถึงเวลาปิดการซื้อขายประจำวันที่ได้จากการสุ่มเลือกเวลาในช่วง 16.35 - 16.40 น. ซึ่งก่อนเวลาทำการจริงทั้งช่วงเช้าและช่วงบ่าย ผู้ลงทุนสามารถส่งคำสั่งซื้อขายได้ล่วงหน้าประมาณ 30 นาที คือ ส่งคำสั่งซื้อขายช่วงเช้าได้ตั้งแต่เวลา 09.30 น. และช่วงบ่ายตั้งแต่เวลา 14.00 น. หรือที่เรียกว่าช่วง Pre - Opening เพื่อนำคำสั่งทั้งหมดมาเรียงลำดับและคำนวณหาราคาเปิดนอกจากนี้ ตลาดหลักทรัพย์ฯ ยังเปิดให้มีการซื้อขายหลักทรัพย์นอกเวลาทำการ (Off - hour Trading) เพิ่มขึ้นอีก ประมาณ 20 - 25 นาที นับตั้งแต่เวลาปิดการซื้อขายประจำวันที่ได้จากการสุ่มเลือก ไปจนถึงเวลา 17.00 น. เพื่อให้ผู้ลงทุนสามารถปรับพอร์ตการลงทุนในวันนั้นๆ ให้เหมาะสมและสะดวกยิ่งขึ้น รวมทั้งเพื่อรองรับการซื้อ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ขายหลักทรัพย์ข้ามตลาดระหว่างประเทศได้ ผู้ลงทุนสามารถส่งคำสั่งซื้อขายได้ 3 วิธี คือ (1) กรอกใบคำสั่งซื้อขายที่ห้องค้าหลักทรัพย์ (2) สั่งซื้อขายผ่านเจ้าหน้าที่การตลาดทางโทรศัพท์ และ (3) ส่งคำสั่งซื้อขายผ่านระบบอินเทอร์เน็ตของโบรกเกอร์ โดยในการส่งคำสั่งซื้อหรือขายหลักทรัพย์บนกระดานหลัก ผู้ลงทุนจะต้องระบุจำนวนหลักทรัพย์เป็นหน่วยการซื้อขาย (Board Lot) ซึ่งโดยทั่วไปแล้ว 1 หน่วยการซื้อขายเท่ากับ 100 หลักทรัพย์ นอกจากนั้น ผู้ลงทุนจะต้องเสนอราคาเพื่อซื้อหรือขายหลักทรัพย์ให้ตรงตามช่วงราคา (Price Spread) การปรับขึ้น – ลงของราคาซื้อขายหลักทรัพย์ตามที่ตลาดหลักทรัพย์กำหนด ซึ่งจะแตกต่างกันไปในแต่ละชั้นระดับราคา โดยช่วงราคาจะกว้างขึ้นเมื่อราคาหลักทรัพย์อยู่ในระดับชั้นที่สูงขึ้น ทั้งนี้ ราคาซื้อ และราคาขายหลักทรัพย์ในแต่ละวันสามารถเปลี่ยนแปลงเพิ่มขึ้นสูงสุด (Ceiling) หรือลดลง ต่ำสุด (Floor) ได้ไม่เกิน 30% ของราคาปิดในวันทำการก่อนหน้า ยกเว้น การซื้อขายหลักทรัพย์ที่เริ่มเข้าซื้อขาย เป็นวันแรก หลักทรัพย์ที่มีราคาต่ำกว่า 1 บาท หลักทรัพย์ที่มีการขึ้นเครื่องหมาย XD, XR, XS หรือ XA เป็นวันแรก หรือหลักทรัพย์ที่ถูกสั่งพักการซื้อขายไปเป็นระยะเวลาสั้น เมื่อคำสั่งซื้อขายของเราถูกส่งผ่านโบรกเกอร์ไปยังระบบการซื้อขายของตลาดหลักทรัพย์แล้ว ระบบก็จะเรียงลำดับ และจับคู่การซื้อขายให้โดยอัตโนมัติ ตามลำดับของ “ราคาและเวลาที่ดียิ่งที่สุด” (Price then Time Priority) ซึ่งทันทีที่มีการเสนอซื้อหรือเสนอขายหลักทรัพย์ดังกล่าวในระดับราคาที่ตรงกัน ตามจำนวนที่คำสั่งระบุไว้ จะทำให้เกิดการซื้อขายเปลี่ยนมือขึ้นในวันานั้น

ขั้นตอนที่ 5 ส่งมอบและชำระราคาหลักทรัพย์

เมื่อผู้ลงทุนได้รับการยืนยันการซื้อขายแล้ว บริษัท ศูนย์รับฝากหลักทรัพย์ (ประเทศไทย) จำกัด (Thailand Securities Depository : TSD) และบริษัท สำนักหักบัญชี (ประเทศไทย) จำกัด (Thailand Clearing House: TCH) จะเป็นผู้ให้บริการดูแลและดำเนินการเรื่องการชำระราคา ทั้งเงินค่าซื้อหลักทรัพย์และค่าธรรมเนียมในการซื้อขาย หลักทรัพย์ การส่งและรับมอบหลักทรัพย์ให้ผู้ลงทุนใน 3 วันทำการนับจากวันที่ซื้อหรือขายหลักทรัพย์ ทั้งนี้ TSD และ TCH ให้ความสำคัญกับการบริการให้เป็นไปตามมาตรฐานสากล ซึ่งเน้นการบริหารความเสี่ยงอย่างครบวงจร เพื่อคุ้มครองผู้ลงทุนและผู้เกี่ยวข้องทุกฝ่ายจากความเสียหายที่อาจเกิดขึ้นได้จากการผิมนัดชำระราคาและการส่งมอบหลักทรัพย์ สำหรับค่าธรรมเนียมในการซื้อขายหลักทรัพย์ ที่ผู้ลงทุนต้องจ่ายให้แก่โบรกเกอร์ที่เลือกใช้บริการนั้นปัจจุบันตลาดหลักทรัพย์กำหนดให้โบรกเกอร์เรียกเก็บค่าธรรมเนียมจากลูกค้าได้ในอัตราไม่ต่ำกว่า 0.25% ของมูลค่าการซื้อขายสำหรับลูกค้าทุกประเภท ยกเว้น กรณีซื้อขายหน่วยลงทุนของกองทุนตราสารทุน และใบสำคัญแสดงสิทธิที่จะซื้อหน่วยลงทุนของกองทุนตราสารทุน ซึ่งมีอัตราค่าธรรมเนียมขั้นต่ำ 0.10% และสำหรับการซื้อขายผ่านอินเทอร์เน็ต ซึ่งมีอัตราค่าธรรมเนียมไม่ต่ำกว่า 0.20% ของมูลค่าการซื้อขาย

ขั้นตอนที่ 6 ทบทวนการลงทุนสม่ำเสมอ

เพราะราคาหลักทรัพย์สามารถเปลี่ยนแปลงไปได้ตามปัจจัยหลายอย่างที่กระทบ ผู้ลงทุนจึงควรทบทวนการลงทุน และติดตามสถานการณ์ทางเศรษฐกิจอย่างสม่ำเสมอ เพื่อประเมินและปรับพอร์ตการลงทุนให้เหมาะสมกับสถานการณ์ ที่เปลี่ยนแปลงไป การพิจารณาการลงทุนอย่างรอบคอบก่อนลงทุนและประเมินการลงทุนอย่างสม่ำเสมอจะช่วยเพิ่มความมั่นใจในการลงทุน ซึ่งจะช่วยลดความวิตกกังวลในการลงทุนลงได้

2.4 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ณรงค์ ชวนใช้ (2540) ได้ทำการศึกษาถึงปัจจัยที่มีผลกระทบต่อค่าการไหลของเงินทุนจากต่างประเทศในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ทั้งปัจจัยภายในประเทศและปัจจัยภายนอกประเทศ โดยอาศัยการวิเคราะห์แบบจำลองสมการถดถอยเชิงซ้อนด้วยวิธีกำลังสองน้อยที่สุด ผลการศึกษา พบว่า ปัจจัยที่นำมาศึกษามีผลกระทบต่อมูลค่าการซื้อขายหลักทรัพย์รวมและมูลค่าการซื้อขายหลักทรัพย์เป็นในลักษณะและทิศทางเดียวกัน โดยพบว่าปัจจัยที่มีผลกระทบต่อมูลค่าการลงทุนรวม และมูลค่าการซื้อขายหลักทรัพย์ของนักลงทุนต่างประเทศได้แก่อัตราเงินเฟ้อ ดัชนีราคาหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย อัตราส่วนราคาปิดต่อผลตอบแทนของตลาดหลักทรัพย์ อัตราเงินปันผลตอบแทนของตลาดหลักทรัพย์ค่าเงินบาทต่อเงินดอลลาร์สหรัฐอเมริกา ส่วนต่างอัตราดอกเบี้ยระหว่างประเทศ ดัชนีอุตสาหกรรมดาว์นโจนส์ และวิกฤตการณ์สงครามและภัยธรรมชาติ ในขณะที่ปัจจัยที่มีผลกระทบต่อมูลค่าการขายหลักทรัพย์ของนักลงทุนต่างประเทศ ได้แก่ ดัชนีราคาหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ส่วนต่างอัตราดอกเบี้ยระหว่างประเทศ ค่าเงินเยนต่อเงินดอลลาร์สหรัฐอเมริกา ค่าเงินบาทต่อเงินดอลลาร์สหรัฐอเมริกา ดัชนีอุตสาหกรรมดาว์นโจนส์ ดัชนีเคอี ราคาน้ำมันในตลาดโลก และวิกฤตการณ์สงครามและภัยธรรมชาติ ในการศึกษาของ ณรงค์ชวนใช้เป็นการศึกษาดังแต่ปี 2535 ถึงปี 2539 ซึ่งในปัจจุบันประเทศไทยได้เปลี่ยนระบบของอัตราแลกเปลี่ยน เป็นอัตราแลกเปลี่ยนลอยตัวแบบจัดการ อาจทำให้ไม่ตรงกับข้อเท็จจริงในปัจจุบันได้ ซึ่งการศึกษาของ ณรงค์ ได้แยกแบบจำลองในการวิเคราะห์เป็น 3 ประเภท คือ มูลค่าการซื้อขายหลักทรัพย์รวม มูลค่าการซื้อขายหลักทรัพย์ และมูลค่าการขายหลักทรัพย์และในแต่ละแบบยังได้แยกเป็นปัจจัยภายใน กับปัจจัยภายนอก ซึ่งการศึกษาในครั้งนี้ อัตราแลกเปลี่ยนเงินบาทต่อเงินดอลลาร์สหรัฐ มีความสัมพันธ์ไปในทิศทางตรงกันข้าม ซึ่งมีความสำคัญต่อมูลค่าการซื้อขายของนักลงทุนต่างประเทศในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย อย่างมีนัยสำคัญ

ไพบุลย์ ทรงเกียรติศักดิ์ (2542) ได้ทำการศึกษาเรื่อง พฤติกรรมของนักลงทุนรายย่อยที่มีต่อการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย โดยมีวัตถุประสงค์ในการวิจัย 3 ประการคือ เพื่อ

ศึกษาสภาพแวดล้อมโดยรวมของนักลงทุนรายย่อยในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย เพื่อศึกษาถึงปัจจัยที่นักลงทุนรายย่อยใช้ในการตัดสินใจลงทุนซื้อขายหลักทรัพย์ และเพื่อศึกษาถึงทัศนคติของนักลงทุนรายย่อยที่มีต่อกฎระเบียบของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย โดยงานวิจัยนี้ได้ทำการศึกษาโดยใช้วิธีการวิจัยเชิงสำรวจ โดยการส่งแบบสอบถามไปยังนักลงทุนที่ลงทุนในตลาดหลักทรัพย์ฯ จำนวน 321 ชุด โดยขอบเขตของการศึกษาจำกัดอยู่อย่างเฉพาะนักลงทุนรายย่อยที่ซื้อขายหลักทรัพย์ในเขตกรุงเทพมหานคร แล้วนำเอาแบบสอบถามที่นักลงทุนตอบกลับมาทั้งหมดมาประมวลผล และวิเคราะห์ข้อมูลในด้านของข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับผู้ลงทุน ด้านลักษณะของการลงทุน ด้านปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจซื้อขายหลักทรัพย์ และด้านทัศนคติของนักลงทุนที่มีกฎระเบียบของตลาดหลักทรัพย์ฯ

ผลการศึกษาวิจัยพบว่านักลงทุนรายย่อยส่วนใหญ่เป็นเพศชาย มีอายุ 36 – 45 ปี สถานะสมรส ประกอบอาชีพพนักงานบริษัทมีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 25,000 – 50,000 บาท แหล่งที่มาของเงินลงทุนส่วนใหญ่มาจากเงินออมของตนเอง โดยมีลักษณะการลงทุนเป็นแบบการลงทุนระยะสั้น ซึ่งสามารถวิเคราะห์ได้ว่า นักลงทุนรายย่อยที่ลงทุนในตลาดหลักทรัพย์ส่วนใหญ่เป็นชนชั้นกลางฐานะการงานมั่นคง มีการลงทุนในหลักทรัพย์เพื่อต้องการผลตอบแทนที่มากกว่าการฝากเงินไว้กับธนาคารพาณิชย์ โดยมองว่าการลงทุนในหลักทรัพย์ เป็นแหล่งการลงทุนที่ได้ผลตอบแทนที่รวดเร็วและมีความเสี่ยง การลงทุนส่วนใหญ่จึงมุ่งเน้นการทำกำไรระยะสั้นไม่ถึงหลักทรัพย์ไว้นาน ซึ่งพฤติกรรมดังกล่าวส่งผลให้ตลาดหลักทรัพย์ฯ ของไทยมีลักษณะผันผวน ไม่มีเสถียรภาพเท่าที่ควร เนื่องจากสัดส่วนของนักลงทุนระยะสั้นและนักเก็งกำไรมากกว่านักลงทุนระยะปานกลางและระยะยาว ส่วนทางด้านของปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจซื้อขายหลักทรัพย์ นักลงทุนรายย่อยยังมีความเข้าใจในการวิเคราะห์ปัจจัยพื้นฐาน และการวิเคราะห์ปัจจัยทางเทคนิคอยู่น้อยมากและยังขาดความรู้ในการลงทุนที่ถูกต้องตามหลักวิชาการ อีกทั้งยังมีความกังวลปัจจัยในด้านอื่นๆ ตามมาไม่ว่าจะเป็นการเปลี่ยนแปลงอัตราดอกเบี้ยระยะสั้น (Fed Fund Rate) ปริมาณการซื้อขายจากต่างประเทศ ปริมาณการซื้อขายจากกองทุนรวมในประเทศ การเมืองในประเทศ ข้อมูลตัวเลขทางเศรษฐกิจต่างๆ ข่าวสารจากหนังสือพิมพ์ ทีวี วิทยู ซึ่งล้วนมีผลต่อการตัดสินใจในการลงทุน อีกด้านหนึ่งคือทัศนคติของนักลงทุนที่มีต่อกฎระเบียบของตลาดหลักทรัพย์ฯ พบว่านักลงทุนรายย่อยส่วนใหญ่มีความความเห็นตรงกันในเรื่องของการกำหนดค่า commission ในการซื้อขายหลักทรัพย์ในปัจจุบันว่าควรมีการเปลี่ยนแปลงเป็นแบบเสรี ซึ่งผลประโยชน์จะตกอยู่กับนักลงทุนรายย่อย ทำให้ต้นทุนในการซื้อขายหลักทรัพย์ลดต่ำลง ทั้งนี้คาดว่าตลาดหลักทรัพย์ฯ ได้เตรียมการที่จะนำมาใช้ในเร็วนี้

ศรัณย์รัชต์ ธีรโชติชนกุล และ สุดา ปีตะวรรณ (2552) ได้ศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อมูลค่าการซื้อขายหลักทรัพย์สุทธิของนักลงทุนต่างประเทศในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย โดยใช้ข้อมูลทุติยภูมิ (Secondary Data) ระหว่าง วันที่ 1 มกราคม พ.ศ.2548 – วันที่ 31 ธันวาคม พ.ศ.2552 มาทำการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณ (Quantitative Analysis) ด้วยวิธีวิเคราะห์ในรูปแบบการถดถอย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เชิงซ้อน (Multiple Linear Regression) โดยมีปัจจัยที่เป็นตัวแปรอิสระ 5 ปัจจัย ได้แก่ ร้อยละการเปลี่ยนแปลงของดัชนีดาวโจนส์ (DOW) ร้อยละการเปลี่ยนแปลงของดัชนีราคาหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย (SET) อัตราแลกเปลี่ยนระหว่างเงินบาทกับเงินดอลลาร์สหรัฐ (USD) อัตราเงินปันผลตอบแทนของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย (DIV) ส่วนต่างระหว่างอัตราดอกเบี้ยในประเทศและต่างประเทศ (IR) ผลการศึกษาพบว่า ปัจจัยที่มีผลต่อมูลค่าการซื้อขายหลักทรัพย์สุทธิของนักลงทุนต่างประเทศในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย มี 1 ปัจจัยคือร้อยละการเปลี่ยนแปลงของดัชนีราคาหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย (SET) มีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับความเชื่อมั่น ที่ร้อยละ 99 และมีความสัมพันธ์ไปในทิศทางเดียวกันกับมูลค่าการซื้อขายหลักทรัพย์สุทธิของนักลงทุนต่างประเทศในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานของการศึกษา

ณัฐธัญญา สุวรรณรงค์ และ กิตติพันธ์ คงสวัสดิ์เกียรติ (2554) ได้ศึกษาถึงความแตกต่างกันของปัจจัยส่วนบุคคล ที่ส่งผลต่อความพึงพอใจในการซื้อขายหลักทรัพย์ผ่านระบบอินเทอร์เน็ตของบริษัทหลักทรัพย์เคที ซีมิโก้ จำกัด และเพื่อศึกษาถึงความสัมพันธ์ของคุณภาพการให้บริการ และปัจจัยอื่นๆ กับความพึงพอใจในการซื้อขายหลักทรัพย์ผ่านระบบอินเทอร์เน็ตของบริษัทหลักทรัพย์เคที ซีมิโก้ จำกัด โดยใช้แบบสอบถามเก็บข้อมูลกับกลุ่มลูกค้าของบริษัทหลักทรัพย์เคที ซีมิโก้ จำกัด ที่ซื้อขายหลักทรัพย์ผ่านระบบอินเทอร์เน็ตในปี 2554 ถึงสิ้นเดือนตุลาคม 2554 มีอายุตั้งแต่ 20 ปีบริบูรณ์ขึ้นไป และมีอาชีพเป็นนักศึกษา ข้าราชการหรือพนักงานรัฐวิสาหกิจ พนักงานบริษัทเอกชน เจ้าของธุรกิจ/กิจการ หรือนักลงทุน จำนวน 400 ราย

ผลการศึกษา พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศชาย มีอายุระหว่าง 31-40 ปี มีอาชีพเป็นพนักงานบริษัทเอกชน มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนระหว่าง 50,001-100,000 บาท มีการศึกษาระดับปริญญาตรี และมีสถานภาพโสด โดยให้ความสำคัญกับความกระตือรือร้นในการให้บริการด้วยความเต็มใจ สุภาพ และเป็นมืออาชีพ ความรวดเร็วในการแก้ไขปัญหาที่มีเพิ่มเติมในภายหลัง บริษัทฯ มีชื่อเสียงน่าเชื่อถือและเป็นที่ยอมรับ การกลับมาใช้บริการของบริษัทฯ หากในอนาคตมีความจำเป็นต้องเลิกใช้บริการซื้อขายหลักทรัพย์ด้วยเหตุผลส่วนตัวใดก็ตาม ความรวดเร็ว และแม่นยำของระบบการทำธุรกิจผ่านอินเทอร์เน็ต และการเข้าถึงบริการเพื่อติดตามราคาหลักทรัพย์ ผลการทดสอบสมมติฐาน พบว่า เพศ อายุ อาชีพ รายได้เฉลี่ยต่อเดือน และระดับการศึกษา (ยกเว้น สถานภาพสมรส) ที่แตกต่างกันมีผลต่อความพึงพอใจในการซื้อขายหลักทรัพย์ผ่านระบบอินเทอร์เน็ตของบริษัทหลักทรัพย์เคที ซีมิโก้ จำกัดแตกต่างกัน คุณภาพทั้งบริการในระหว่างรับบริการและบริการหลังได้รับบริการและความไว้วางใจไม่มีความสัมพันธ์ แต่ภาพลักษณ์ตราสินค้าและความภักดีต่อตราสินค้า มีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจในการซื้อขายหลักทรัพย์ผ่านระบบอินเทอร์เน็ตของบริษัทหลักทรัพย์เคที ซีมิโก้ จำกัด

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ประภัศสร วาริศรี (2555) ได้ศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจลงทุนในกองทุนรวมของนักลงทุนรายย่อยในประเทศไทย การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจลงทุนของนักลงทุนรายย่อยในประเทศไทย โดยการเก็บรวบรวมข้อมูลจากนักลงทุนรายย่อยที่ซื้อหน่วยลงทุนของบริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุนรวมในประเทศไทยจำนวน 162 คน ใช้วิธีการสุ่ม ตัวอย่างแบบหลายขั้นตอนและใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน T-test F-test (ANOVA) ผลการวิจัยพบว่า พฤติกรรมการลงทุนในกองทุนรวมของนักลงทุนรายย่อยเลือกลงทุนเมื่ออัตราดอกเบี้ยเงินฝากลดลง ประเภทที่ลงทุนคือกองทุนรวมตราสารหนี้ ส่วนใหญ่มีการหาข้อมูลเบื้องต้นก่อนการลงทุนในกองทุนรวม การติดตามผลการดำเนินงานหรือสถานะของกองทุนรวมส่วนใหญ่ติดตามเป็นครั้งคราว แหล่งข้อมูลในการติดตามผลการดำเนินงานหรือสถานะ ของกองทุนรวมจากสื่อต่างๆ และส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่าหนังสือชี้ชวนมีประโยชน์ในการตัดสินใจลงทุนคือทำให้ทราบค่าใช้จ่ายในการ ลงทุน ปัจจัยด้านแรงจูงใจที่มีผลต่อการตัดสินใจลงทุนในกองทุนรวมมากที่สุดคือ การบริการที่ดีของบริษัท ปัจจัยด้านวัตถุประสงค์การลงทุน คือเพื่อต้องการผลตอบแทนมากกว่าการฝากเงินกับธนาคาร สำหรับปัจจัยด้านการรับรู้ข้อมูลข่าวสารนั้น แหล่งข้อมูลข่าวสารที่นักลงทุนรายย่อยเห็นด้วยว่ามีผลต่อการตัดสินใจมากที่สุด คือ หนังสือชี้ชวน เอกสารโฆษณา นักลงทุนรายย่อยที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกันมีความคิดเห็นด้วยต่อปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจลงทุนในกองทุนรวมด้านวัตถุประสงค์การลงทุนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ ระดับ 0.05

พรจิตรา จวบฤกษ์เย็น และ ธนโชติ บุญวรโชติ (2556) ได้ทำการศึกษาถึงความสัมพันธ์ระหว่างปริมาณการซื้อขายหลักทรัพย์ของนักลงทุนแต่ละประเภทและอัตราผลตอบแทนจากดัชนีหลักทรัพย์ในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยโดยใช้ข้อมูลรายวันตั้งแต่วันที่ 3 มกราคม พ.ศ. 2549 ถึงวันที่ 30 ธันวาคม พ.ศ. 2553 พบว่า นักลงทุนรายย่อยมีปริมาณการซื้อขายสุทธิเฉลี่ยต่อวันสูงที่สุด โดยที่การซื้อขายของนักลงทุนรายย่อยจะมีทิศทางตรงกันข้ามกับอัตราผลตอบแทนรายวันของ ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ซึ่งแสดงให้เห็นว่า นักลงทุนรายย่อยมีการขายสะสม ทั้งนี้ อาจมาจากการรับรู้ข้อมูลที่ไม่พร้อมกันของนักลงทุนแต่ละประเภทส่งผลต่อการตัดสินใจในการซื้อขายหลักทรัพย์ ทำให้นักลงทุนรายย่อยมีการวิเคราะห์ข้อมูลที่แตกต่างจากนักลงทุนกลุ่มอื่น ซึ่งจะแตกต่างกับทิศทางของดัชนีหลักทรัพย์ของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยนอกจากนั้น ผลการวิจัยยังศึกษาถึงความสัมพันธ์ระหว่างปริมาณการซื้อขายหลักทรัพย์และอัตราผลตอบแทนจากดัชนีหลักทรัพย์ด้วยแบบจำลอง GARCH แบบจำลอง TARARCH และแบบจำลองEGARCH ใน Model D และ Model E ที่พบว่าปริมาณการซื้อขายหลักทรัพย์ของนักลงทุนทั้ง 4ประเภท มีผลต่ออัตราผลตอบแทนหลักทรัพย์ จึงสะท้อนให้เห็นว่าตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยยังไม่มีประสิทธิภาพในระดับอ่อน และเมื่อพิจารณาปริมาณการซื้อขายหลักทรัพย์ในวันก่อนหน้าจาก Model E ของนักลงทุนต่างประเทศ นักลงทุนสถาบันและนักลงทุนรายย่อยยังส่งผลต่ออัตรา

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ผลตอบแทนหลักทรัพย์ จึงเกิดความสัมพันธ์ข้ามช่วงเวลา ซึ่งสนับสนุนแนวคิดที่ว่านักลงทุนแต่ละกลุ่มรับรู้ข้อมูลไม่พร้อมกัน จึงทำให้มีการตัดสินใจซื้อขายหลักทรัพย์ในปริมาณที่แตกต่างกัน หรือกล่าวได้ว่าอัตราผลตอบแทนหลักทรัพย์ในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยมีความอ่อนไหวต่อความเสี่ยงจากการซื้อขายจากสิ่งรบกวน ดังนั้นผลการวิจัยชี้ให้เห็นว่าหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการกำกับดูแลตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยควรเข้ามาให้ความรู้ความเข้าใจในการซื้อขายหลักทรัพย์ที่ถูกต้องแก่นักลงทุน เพื่อผลักดันให้ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยเกิดการพัฒนาเป็นตลาดทุนที่มีประสิทธิภาพ ตลอดจนเป็นตลาดหลักทรัพย์ชั้นนำของโลกต่อไป

ณภาพัช พายุเลิศ (2557) ได้ศึกษาพฤติกรรมการลงทุนของพนักงานบริษัทเอกชน ในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย การออมและการลงทุนมีความสำคัญต่อระบบเศรษฐกิจทั้งนี้ รายได้เป็นปัจจัยสำคัญในการกำหนดการลงทุน จึงมีการลงทุนที่แตกต่างกัน นักลงทุนรายย่อยในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยส่วนใหญ่เป็นพนักงานบริษัทเอกชน ดังนั้น การวิจัยครั้งนี้จึงมีจุดมุ่งหมาย เพื่อศึกษาพฤติกรรมการตัดสินใจการลงทุนของพนักงานบริษัทเอกชนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยและศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการลงทุนของพนักงานบริษัทเอกชนในการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย กลุ่มตัวอย่างคือพนักงานบริษัทจำนวน 400 ตัวอย่าง โดยการใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บข้อมูลสถิติที่ใช้การวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทดสอบสมมติฐานใช้สถิติ Chi-Square ผลการวิจัย พบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ เป็นเพศหญิง อายุระหว่าง 26-35 ปี มีการศึกษาระดับปริญญาตรี มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 20,001-40,000 บาทและมีประสบการณ์ด้านการลงทุนน้อยกว่า 1 ปี กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ ต้องการผลตอบแทนที่มากกว่าอัตราดอกเบี้ย และมีความประสงค์ที่ซื้อขายหลักทรัพย์โดยการเทรดเอง ซึ่งเหตุผลในการตัดสินใจซื้อหลักทรัพย์มาจากข้อมูลทางอินเทอร์เน็ต และจากการศึกษาครั้งนี้พบกลุ่ม ตัวอย่างให้ระดับความสำคัญกับแหล่งข้อมูลข่าวสารปัจจัยพื้นฐาน ภาวะเศรษฐกิจ ภาวะการเมือง ความเสี่ยง และผลตอบแทนเป็นอย่างมาก

จิรัชชา รัตนเพียร (2558) ได้ทำการศึกษาเรื่องปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจลงทุนในกองทุนรวมประเภทกองทุนรวมหุ้นระยะยาว (LTF) ของลูกค้า บมจ.ธนาคารกรุงเทพ ในเขตกรุงเทพมหานคร การศึกษานี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาปัจจัยด้านการรับรู้ข้อมูลข่าวสาร ปัจจัยด้านทัศนคติในการลงทุน ปัจจัยด้านส่วนประสมทางการตลาด และปัจจัยด้านคุณภาพการให้บริการที่มี อิทธิพลต่อการตัดสินใจลงทุนในกองทุนรวมประเภทกองทุนรวมหุ้นระยะยาว (LTF) ของลูกค้าบมจ. ธนาคารกรุงเทพ ในเขตกรุงเทพมหานคร ตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษามาจากประชากรที่เป็นลูกค้าบมจ.ธนาคารกรุงเทพ ในเขต กรุงเทพมหานคร โดยใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบสะดวกจำนวน 400 คน ซึ่งแบ่งตัวอย่างเป็น 8 กลุ่ม จำแนกตามรายชื่อเขต เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาคือแบบสอบถามที่มีค่าความเชื่อถือได้เท่ากับ 0.947 และมีการตรวจสอบความเที่ยงตรงของเนื้อหาจากผู้ทรงคุณวุฒิสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล เบื้องต้น คือ สถิติเชิงพรรณนา ได้แก่ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และสถิติที่ใช้ในการ ทดสอบสมมติฐาน คือ การวิเคราะห์ถดถอยอย่างง่าย ผลการศึกษาพบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง มีอายุ 31-40 ปีสถานภาพ สมรส การศึกษาระดับปริญญาตรี เป็นพนักงานบริษัทเอกชน มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 20,001-50,000 บาท ลงทุนในกองทุนรวมประเภทกองทุนรวมหุ้นระยะยาว (LTF) 5,000-20,000 บาท ผู้ที่มีอิทธิพล ต่อ การตัดสินใจลงทุนคือพนักงานธนาคาร ซึ่งผู้ตอบแบบสอบถามมีความคิดเห็นต่อปัจจัยด้านการรับรู้ ข้อมูลข่าวสาร ปัจจัยด้านทัศนคติในการลงทุน ปัจจัยด้านส่วนประสมทางการตลาด ปัจจัยด้าน คุณภาพการให้บริการ และปัจจัยด้านการตัดสินใจลงทุนโดยรวมอยู่ในระดับมาก ผลการทดสอบ สมมติฐานพบว่าปัจจัยด้านการรับรู้ข้อมูลข่าวสารปัจจัยด้านทัศนคติในการลงทุน ปัจจัยส่วน ประสมทางการตลาด และปัจจัยด้านคุณภาพการให้บริการมีอิทธิพลต่อการตัดสินใจลงทุนใน กองทุนรวมประเภทกองทุนรวมหุ้นระยะยาว (LTF) ของลูกค้ามจ.ธนาคารกรุงเทพ ใน กรุงเทพมหานคร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 3

วิธีการดำเนินการวิจัย

การศึกษารวบรวมข้อมูลครั้งนี้ เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการซื้อขายหลักทรัพย์ของนักลงทุนรายย่อยในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย โดยผู้วิจัยได้ทำการกำหนดวิธีดำเนินการวิจัยตามลำดับ ดังต่อไปนี้

- 3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
- 3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
- 3.3 การตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ
- 3.4 การเก็บรวบรวมข้อมูล
- 3.5 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

3.1.1 ประชากรที่ใช้ในการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักลงทุนรายย่อยที่เป็นบุคคลทั่วไปที่มีการซื้อขายหลักทรัพย์ ในกรุงเทพมหานครในช่วงปี 2558 ตามทะเบียนของนักลงทุนของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยซึ่งมีจำนวนทั้งหมด 1,244,907 คน ที่เป็นสมาชิกที่ทำการซื้อขายหลักทรัพย์ (31 ธันวาคม 2558)

3.1.2 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

กลุ่มตัวอย่างในการศึกษาในครั้งนี้เลือกมาจากประชากรที่เป็นนักลงทุนตามบริษัทหลักทรัพย์ (Broker) ต่าง ในปีพุทธศักราช 2558 ตามทะเบียนนักลงทุนของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ทั้งนี้การเลือก กลุ่มตัวอย่าง ใช้หลักการคำนวณของ Taro Yamane โดยมีความคลาดเคลื่อนที่ยอมรับได้ 5% จะได้จำนวนกลุ่มตัวอย่างประมาณ 400 คน สูตร Yamane (Yamane, อ้างใน บุญธรรม กิจปรีดา บริสุทธิ์. 2543) คือ

$$\text{กลุ่มตัวอย่าง} = \frac{N}{1+Ne^2} \quad (3.1)$$

เมื่อ N = จำนวนของนักลงทุนรายย่อยในตลาดหลักทรัพย์
 e = ค่าความคลาดเคลื่อนจากค่าประชากรโดยการวิจัยซึ่งกำหนดที่ร้อยละ 5.00

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

$$= \frac{1,244,709}{1+(1,244,709)(.05)^2} = 399.87$$

ดังนั้นได้จำนวนกลุ่มตัวอย่างทั้งหมดจำนวน 400 คน

3.1.3 การสุ่มตัวอย่าง

ใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบการสุ่มแบบบังเอิญ (Accidental Sampling) โดยเลือกเก็บตัวอย่างแบบคลอบคลุม กับนักลงทุนโดยกระจายแบบสอบถามไปยังกลุ่มต่างๆ ผ่านทางออนไลน์ ผ่านเจ้าหน้าที่การตลาดที่ดูแลหลักทรัพย์นักลงทุนรายย่อย จำนวน 400 ชุด

3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้เป็นแบบทดสอบ (Questionnaire) จำนวน 400 ชุดโดยลักษณะของแบบสอบถามปลายปิด และแบบสอบถามปลายเปิด โดยมีขั้นตอนการสร้างแบบสอบถามดังต่อไปนี้

3.2.1 ลักษณะเครื่องมือ

แบบสอบถามที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย 3 ส่วน ดังนี้

แบบสอบถามตอนที่ 1 เป็นคำถามเกี่ยวกับข้อมูลด้านประชากรศาสตร์ได้แก่ เพศ สถานภาพ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ จำนวนเงินที่นำมาลงทุน รายได้จากตลาดหุ้น ระยะเวลาที่เริ่มลงทุนในตลาดหลักทรัพย์ และความรู้ด้านหลักทรัพย์ ได้แก่ ประสบการณ์ในการลงทุน การเข้าร่วมการอบรม มีลักษณะเป็นคำถามปลายปิด (close-ended questions) และคำถามปลายเปิด (open-ended questions)

แบบสอบถามตอนที่ 2 เป็นคำถามเกี่ยวกับพฤติกรรมการลงทุนในหลักทรัพย์ ได้แก่ แรงจูงใจหรือวัตถุประสงค์ในการลงทุน จำนวนหลักทรัพย์ที่ถือครองในพอร์ต มูลค่าเงินที่นำมาลงทุนในหลักทรัพย์ ในแต่ละวัน ผู้ตอบแบบสอบถามสามารถ เลือกตอบได้ตรงตามความเป็นจริงของผู้ตอบแบบสอบถาม มีลักษณะเป็นคำถามปลายปิด (close-ended questions) และคำถามปลายเปิด (open-ended questions)

แบบสอบถามตอนที่ 3 เป็นคำถามเกี่ยวกับตัวกระตุ้นหรือสิ่งกระตุ้นและปัจจัยความสำคัญต่อการลงทุนของนักลงทุนรายย่อยในตลาดหลักทรัพย์ มีจำนวน 25 ข้อ โดยลักษณะแบบสอบถาม Likert Scale เป็นระดับการวัดข้อมูลประเภทอันตรภาค (Interval Scale) มี 5 ระดับ คือ

คะแนน 5 หมายถึง สำคัญมากที่สุด

คะแนน 4 หมายถึง สำคัญมาก

คะแนน 3 หมายถึง สำคัญปานกลาง

คะแนน 2 หมายถึง สำคัญน้อย

คะแนน 1 หมายถึง สำคัญน้อยที่สุด

ผู้วิจัยกำหนดเกณฑ์ในการแปลความหมายของค่าเฉลี่ย โดยคำนวณจากสูตรดังนี้

$$\begin{aligned} \text{อัตรากาเกณฑ์} &= \frac{\text{คะแนนสูงสุด} - \text{คะแนนต่ำสุด}}{\text{จำนวนชั้น}} \\ &= \frac{5 - 1}{5} = 0.80 \end{aligned} \quad (3.2)$$

เกณฑ์การแปลความหมายของคะแนนใช้เกณฑ์ดังนี้ (ชูศรี วงศ์รัตน์, 2554)

4.21 – 5.00 หมายถึง บัณฑิตดังกล่าวมีความสำคัญในการซื้อขายหลักทรัพย์มากที่สุด

3.41 – 4.20 หมายถึง บัณฑิตดังกล่าวมีความสำคัญในการซื้อขายหลักทรัพย์มาก

2.61 – 3.40 หมายถึง บัณฑิตดังกล่าวมีความสำคัญในการซื้อขายหลักทรัพย์ปานกลาง

1.81 – 2.60 หมายถึง บัณฑิตดังกล่าวมีความสำคัญในการซื้อขายหลักทรัพย์น้อย

1.00 – 1.80 หมายถึง บัณฑิตดังกล่าวมีความสำคัญในการซื้อขายหลักทรัพย์น้อยที่สุด

3.2.2 การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ในการสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ผู้วิจัยได้ดำเนินการดังต่อไปนี้

1. ทำการศึกษาค้นคว้าข้อมูลจากเอกสาร ข้อความทางวิชาการ ตำราทางวิชาการ วารสาร สื่อสิ่งพิมพ์ และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อกำหนดขอบเขตและแนวทางในการจัดทำแบบสอบถามให้สอดคล้องกับประเด็นปัญหา และวัตถุประสงค์

2. สร้างแบบสอบถาม โดยอาศัยกรอบแนวคิดที่เกี่ยวข้องกับมูลค่าการซื้อขายของนักลงทุนรายย่อยในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

3. จัดพิมพ์แบบสอบถามร่างเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์เพื่อตรวจสอบ ขอคำแนะนำ และพิจารณาความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาของแบบสอบถามเพื่อปรับปรุงแก้ไข

4. นำแบบสอบถามฉบับร่างที่ได้รับการแก้ไขแล้วไปตรวจสอบความเที่ยงตรงและความเหมาะสม โดยขอความอนุเคราะห์ผู้ทรงคุณวุฒิ 3 ท่าน เพื่อตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา รวมถึงความชัดเจนของการใช้ภาษาในเชิงวิจัย ซึ่งผู้ทรงคุณวุฒิทั้ง 3 ท่าน มีรายนามดังนี้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 3.1 รายชื่อผู้ทรงคุณวุฒิ

ลำดับ	รายชื่อ	ตำแหน่ง	สถานที่ปฏิบัติงาน
1	ผศ. อภิสิตท์ แก้วฉา	อาจารย์ประจำคณะ การบริหารและจัดการ	สถาบันเทคโนโลยีพระจอม เกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
2	ผศ.ดร. ชลิตา ศรีนวล	อาจารย์ประจำคณะ การบริหารและจัดการ	สถาบันเทคโนโลยีพระจอม เกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
3	นางสาว เมทิกา โนรีรัตน์	เจ้าหน้าที่การตลาด	บริษัทหลักทรัพย์บัวหลวง จำกัด (มหาชน)

3.3 การตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ

การหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ผู้วิจัยแบบสอบถามไปทดลองใช้ (Try Out) กับกลุ่มประชากรที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างที่จะศึกษาจำนวน 30 ชุด หลังจากนั้นนำมาหาค่าความเชื่อมั่นโดยการวิเคราะห์หาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha - Coefficient) ด้วยวิธีการของ Cronbach ทั้งนี้ทำการวิเคราะห์แบบสอบถามด้วยโปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติโดยพบว่าค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา ที่ได้จากข้อคำถามในภาพรวมทั้งฉบับและแยกในรายด้านที่มีค่ามากกว่า 0.7 ซึ่งถือว่ามากกว่าเกณฑ์ขั้นต่ำของระดับความเชื่อมั่นที่ยอมรับได้ (ประสพชัย พสุนนท์, 2557)

หาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามโดยการวิเคราะห์หาความเชื่อมั่นของเครื่องมือแบบมาตราส่วนประมาณค่า โดยจะใช้วิธีของ Cronbach ค่าความเชื่อมั่นที่หาโดยวิธีนี้ เรียกว่า “สัมประสิทธิ์แอลฟา” (α) มีสูตรในการหาความเชื่อมั่นวิธีนี้คือ

$$\alpha = \frac{k}{(k-1)} \left\{ 1 - \frac{\sum S_i^2}{S^2} \right\} \quad (3.3)$$

เมื่อ	α	แทน	ค่าความเชื่อมั่น
	k	แทน	จำนวนข้อของเครื่องมือวัด
	$\sum S_i^2$	แทน	ผลรวมของความแปรปรวนของคะแนนแต่ละข้อ
	S^2	แทน	ความแปรปรวนของคะแนนรวม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สำหรับค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามอยู่ในเกณฑ์ค่าเชื่อมั่นยอมรับได้คือค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (α - Coefficient) ในแบบสอบถามตอนที่ 2 และตอนที่ 3 ต้องได้ค่าแอลฟา (α) ไม่ต่ำกว่า 0.70 โดยผลการวิเคราะห์ความเชื่อมั่นตามวิธีของ Cronbach' Alpha Coefficient แสดงดังตารางที่ 3.2

ตารางที่ 3.2 ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามเกี่ยวกับสิ่งกระตุ้นในการซื้อขายหลักทรัพย์ของนักลงทุนรายย่อยในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

ระดับความสำคัญต่อสิ่งกระตุ้นในการซื้อขายหลักทรัพย์ของนักลงทุน	ค่าความเชื่อมั่น
กระบวนการวิเคราะห์หุ้น	0.746
ประเภทของหลักทรัพย์ที่สนใจ	0.709
ราคาของหลักทรัพย์	0.770
ปริมาณการซื้อขายของหลักทรัพย์	0.704
Facility ของนักลงทุน	0.840

3.4 การเก็บรวบรวมข้อมูล

การวิจัยในครั้งนี้เป็นการศึกษาถึงมูลค่าการซื้อขายของนักลงทุนรายย่อยในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย โดยผู้วิจัยนำแบบสอบถามให้กลุ่มตัวอย่างตอบคำถามด้วยตัวเอง ตามวิธีการสุ่มตัวอย่างจำนวน 400 ชุด โดยมีแหล่งข้อมูลในการศึกษาค้นคว้าประกอบด้วย 2 ส่วนคือ

1. ข้อมูลปฐมภูมิ

เป็นข้อมูลที่ได้จากการใช้แบบสอบถามที่ได้เก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างโดยมีขั้นตอนในการดำเนินการ ดังนี้

- ดำเนินการขอจดหมายจาก คณะกรรมการบริหารและการจัดการ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง เพื่อขอความอนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากสถานที่ที่ต้องการเก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง
- นำแบบสอบถามที่ได้รับการตรวจคุณภาพแล้วแจกให้แก่กลุ่มประชากรที่จะใช้ในการวิจัย
- หลังจากรวบรวมแบบสอบถามกลับคืนมา ผู้วิจัยจึงได้ดำเนินการตรวจสอบความถูกต้องและความสมบูรณ์ของแบบสอบถามที่ได้รับทั้งหมด ก่อนที่จะนำข้อมูลไปวิเคราะห์
- นำผลที่ได้จากการเก็บรวบรวมข้อมูลไปวิเคราะห์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2. ข้อมูลทฤษฎี

การศึกษาข้อมูลในเรื่องแนวความคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง โดยทำการรวบรวมจากเอกสาร รายงานที่เกี่ยวข้อง บทความ หนังสือ และสื่อสิ่งพิมพ์ รวมทั้งผลงานการวิจัยต่าง ๆ ที่มีผู้รวบรวมไว้ก่อนแล้ว เช่น บทความ ตลอดจนรายงานวิทยานิพนธ์และเอกสารประกอบการศึกษาของมหาวิทยาลัยต่างๆ เพื่อนำมาประกอบการศึกษาในครั้งนี้ให้สมบูรณ์

ผู้ศึกษานำแบบสอบถามไปแจกให้กับกลุ่มตัวอย่างจำนวน 400 ฉบับ โดยภายหลังการนำแบบสอบถามมาตรวจสอบความสมบูรณ์ของแบบสอบถามแล้ว จึงนำมาวิเคราะห์ทางสถิติด้วยเครื่องคอมพิวเตอร์ใช้โปรแกรมสำเร็จรูป

3.5 การวิเคราะห์ข้อมูล

เมื่อเก็บรวบรวมข้อมูลจากแบบสอบถามที่ได้รับกลับคืนมาแล้ว ผู้วิจัยนำแบบสอบถามที่รวบรวมได้มาดำเนินการจัดทำข้อมูลดังนี้

1. การตรวจสอบข้อมูล (Editing) ผู้วิจัยตรวจสอบความสมบูรณ์ของการตอบแบบสอบถาม โดยแยกแบบสอบถามที่ไม่สมบูรณ์ออก

2. การลงรหัส (Coding) นำแบบสอบถามที่ถูกต้องเรียบร้อยแล้วมาลงรหัสตามที่กำหนดรหัสไว้ล่วงหน้า

3. การประมวลผลข้อมูล โดยนำข้อมูลที่ลงรหัสแล้วมาบันทึกและประมวลผลโดยใช้โปรแกรมสถิติสำเร็จรูปเพื่อการวิจัยทางสังคมศาสตร์ เพื่อวิเคราะห์เชิงพรรณนาและทดสอบสมมติฐาน

4. นำข้อมูลจากแบบสอบถามมาวิเคราะห์ โดยสถิติเชิงบรรยายกับแบบสอบถามดังนี้

แบบสอบถามตอนที่ 1 เป็นคำถามเกี่ยวกับ ปัจจัยส่วนบุคคล นำข้อมูลที่ได้มาจัดเป็นหมวดหมู่โดยข้อ 1, 2, 4 และ 5 หากำค่าความถี่และร้อยละของแต่ละตัวแปร และข้อที่ 3, 6, 7 และ 8 หากำเฉลี่ยเลขคณิต (\bar{X}) ของกลุ่มตัวแปร นำเสนอในรูปของตารางพร้อมทั้งอธิบาย

แบบสอบถามตอนที่ 2 เป็นคำถามเกี่ยวกับพฤติกรรมของนักลงทุนในการลงทุนหลักทรัพย์ โดยนำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์โดยวิธีการทางสถิติ โดยการหาค่าความถี่และร้อยละของแต่ละตัวแปรในทุกข้อคำถามยกเว้นข้อ 2 และ 3 ใช้วิธีหาค่าเฉลี่ยเลขคณิต (\bar{X}) และนำเสนอในรูปของตารางพร้อมทั้งอธิบาย

แบบสอบถามตอนที่ 3 เป็นคำถามเกี่ยวกับระดับความสำคัญต่อสิ่งกระตุ้นในการซื้อขายหลักทรัพย์ โดยนำข้อมูลที่ได้วิเคราะห์ข้อมูลโดยวิธีการทางสถิติ โดยการหาค่าเฉลี่ยเลขคณิต (\bar{X})

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

และ ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D) ของทุกตัวแปรเป็นรายชื่อ และนำเสนอในรูปตารางพร้อมคำอธิบาย

การแปลความหมายของค่าเฉลี่ยของระดับความสำคัญต่อสิ่งกระตุ้นในการซื้อขายหลักทรัพย์ แบ่งได้ดังนี้

ค่าเฉลี่ย	ระดับความสำคัญ
4.21-5.00	มากที่สุด
3.41-4.20	มาก
2.61-3.40	ปานกลาง
1.81-2.60	น้อย
1.00-1.80	น้อยที่สุด

การแปลความหมายของค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานสำหรับ Likert Scale (ชูศรีวงษ์รัตน์. 2541:75) ที่มีคำตอบให้เลือกจะใช้เกณฑ์ดังนี้

- ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานระหว่าง 0.000 – 0.999 หมายถึง ระดับความสำคัญต่อสิ่งกระตุ้นในการซื้อขายหลักทรัพย์ ไม่แตกต่างกันมาก

- ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานตั้งแต่ 1.000 ขึ้นไป หมายถึง ระดับความสำคัญต่อสิ่งกระตุ้นในการซื้อขายหลักทรัพย์ แตกต่างกันมาก

5. การทดสอบสมมติฐาน

ตารางที่ 3.3 สมมติฐานที่ใช้ในการทดสอบ

สมมติฐานการวิจัย	สถิติที่ใช้ในการทดสอบ
ปัจจัยด้านประชากรศาสตร์ ได้แก่ เพศ อายุ สถานภาพ ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้หลักจากการทำงานต่อเดือน ประสบการณ์ในการลงทุน และ ระดับความสำคัญที่มีต่อสิ่งกระตุ้นในการซื้อขายหลักทรัพย์ของนักลงทุนด้านกระบวนการวิเคราะห์หุ้น ประเภทของหลักทรัพย์ที่สนใจ ราคาของหลักทรัพย์ ปริมาณการซื้อขายของหลักทรัพย์ และ Facility ของนักลงทุน มีอิทธิพลต่อมูลค่าการซื้อขายหลักทรัพย์ของนักลงทุนรายย่อยในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย	Multiple Linear Regression

3.6 สถิติที่ใช้ในการทดสอบ

ในการวิเคราะห์ข้อมูล สำหรับงานวิจัยเรื่องปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการซื้อหลักทรัพย์ของนักลงทุนรายย่อยในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ผู้วิจัยนำข้อมูลจากการเก็บแบบสอบถาม จำนวน 400 ตัวอย่าง โดยวิธีการสุ่มตัวอย่างแบบพบโดยบังเอิญ (Accidental Sampling) มาทำการวิเคราะห์ข้อมูลได้วิธีทางสถิติตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย โดยวิเคราะห์ 2 ส่วนดังต่อไปนี้

1. สถิติพรรณนา (Description Statistics) เป็นสถิติที่นำมาใช้บรรยายคุณลักษณะของข้อมูลที่เก็บรวบรวมมาจากกลุ่มประชากรที่นำมาศึกษา ได้แก่

1.1 ค่าร้อยละ (Percentage) ใช้วิเคราะห์ข้อมูลแบบสอบถามส่วนที่ 1 และ 2 ที่มีมาตรวัดระดับนามบัญญัติ (Nominal Scale) และระดับเรียงลำดับ (Ordinal Scale)

$$\text{ร้อยละ} = \frac{\text{จำนวนของข้อมูลย่อย}}{\text{จำนวนรวมทั้งหมด}} \times 100 \quad (3.4)$$

1.2 ค่าเฉลี่ยเลขคณิต (Arithmetic Mean) ใช้วิเคราะห์ข้อมูลแบบสอบถามในส่วนที่ 1 ส่วนที่ 2 และ ส่วนที่ 3 ที่มีมาตรวัดระดับอัตราส่วน (Ratio Scale) โดยใช้สูตร (พวงรัตน์ ทวีรัตน์. 2543 : 137-142)

$$\bar{X} = \frac{\sum X}{n} \quad (3.5)$$

เมื่อ	\bar{X}	หมายถึง	ค่าเฉลี่ยเลขคณิตของกลุ่มตัวอย่าง
	n	หมายถึง	จำนวนของกลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถาม
	$\sum X$	หมายถึง	ผลรวมของคะแนนทั้งหมด

1.3 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) ใช้ในการวิเคราะห์และแปลความหมายของข้อมูลต่างๆ ร่วมกับค่าเฉลี่ยในแบบสอบถามส่วนที่ 1 ส่วนที่ 2 และ ส่วนที่ 3 เพื่อแสดงถึงลักษณะการกระจายของคะแนน โดยใช้สูตร (พวงรัตน์ ทวีรัตน์. 2543 : 143)

$$S.D. = \frac{\sqrt{n \sum X^2 - (\sum X)^2}}{n(n-1)} \quad (3.6)$$

เมื่อ	S.D.	หมายถึง	ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของกลุ่มตัวอย่าง
	X	หมายถึง	คะแนนแต่ละตัวในกลุ่มตัวอย่าง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

n หมายถึง จำนวนของข้อมูลในกลุ่มตัวอย่าง

2. สถิติที่ใช้ทดสอบสมมติฐาน

2.1 การวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ (Multiple Regression Equation) การวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ เป็นเทคนิคการวิเคราะห์ทางสถิติเพื่อสร้างสมการการทำนายตัวแปรตามหนึ่งตัว จากตัวแปรอิสระมากกว่าหนึ่งตัว ซึ่งเงื่อนไขของการวิเคราะห์ความถดถอยเชิงพหุคูณจะเหมือนกับเงื่อนไขของการวิเคราะห์ความถดถอยเชิงเส้นอย่างง่าย โดยที่สมการความถดถอยเชิงพหุคูณเป็น

$$Y = \beta_0 + \beta_1 X_1 + \beta_2 X_2 + \dots + \beta_k X_k + e \quad (3.7)$$

เงื่อนไขมีดังนี้

1. ตัวแปรตามต้องเป็นตัวแปรเชิงปริมาณ ส่วนตัวแปรอิสระอาจมีทั้งตัวแปรเชิงปริมาณและเชิงกลุ่ม

2. ตัวแปรอิสระ (X_1, X_2, \dots, X_k) ทุกตัวต้องเป็นอิสระกัน ส่วนเงื่อนไขอื่นๆ เหมือนกับการวิเคราะห์ความถดถอยอย่างง่าย

เนื่องจากตัวแปรตาม (Y) เป็นตัวแปรเชิงปริมาณ ได้แก่ มูลค่าการซื้อขายในแต่ละวันของนักลงทุนรายย่อยในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

ส่วนตัวแปรอิสระ (X) ได้แก่ ปัจจัยด้านประชากรศาสตร์ ระดับความสำคัญที่มีต่อสิ่งกระตุ้น

X_1	คือ	เพศของผู้ตอบแบบสอบถาม ในที่นี้จะใช้ตัวแปรหุ่น (Dummy Variable) โดย
		$X_1 = 1$ เพศชาย
		$X_1 = 0$ เพศหญิง
X_2	คือ	อายุ
X_3	คือ	สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม ในที่นี้จะใช้ตัวแปรหุ่น (Dummy Variable) โดย
		$X_3 = 1$ โสด
		$X_3 = 0$ สมรส
X_4	คือ	ระดับการศึกษาของผู้ตอบแบบสอบถาม ในที่นี้จะใช้ตัวแปรหุ่น (Dummy Variable) โดย
		$X_{41} = 1$ ต่ำกว่าปริญญาตรี
		$X_{41} = 0$ ปริญญาตรี
		$X_{42} = 1$ ปริญญาโท
		$X_{42} = 0$ ปริญญาเอก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

X_5	คือ	อาชีพหลักของผู้ตอบแบบสอบถาม ในที่นี้จะใช้ตัวแปรหุ่น (Dummy Variable) โดย
		$X_{51} = 1$ นักศึกษา
		$= 0$ ธุรกิจส่วนตัว
		$X_{52} = 1$ ข้าราชการ/รัฐวิสาหกิจ
		$= 0$ อื่น ๆ
X_6	คือ	รายได้ต่อเดือน
X_7	คือ	ประสบการณ์ในการลงทุน
X_8	คือ	กระบวนการวิเคราะห์หุ้น
X_9	คือ	ประเภทหลักทรัพย์ที่สนใจ
X_{10}	คือ	ราคาของหลักทรัพย์
X_{11}	คือ	ปริมาณการซื้อขายหลักทรัพย์
X_{12}	คือ	Facility ของนักลงทุน
\hat{Y}_1	คือ	มูลค่าการซื้อขายหลักทรัพย์ของนักลงทุนรายย่อยในแต่ละวัน

การทดสอบสมมติฐานเกี่ยวกับสัมประสิทธิ์การถดถอย

ในการทดสอบเกี่ยวกับค่า β_i เมื่อมีตัวแปรมากกว่า 1 ตัว จะมี 2 ขั้นตอนดังนี้

ขั้นที่ 1 $H_0 : \beta_1 = \beta_2 = \dots = \beta_k = 0$

H_1 : มี β_i อย่างน้อย 1 ค่าที่ $\neq 0$; $i = 1, 2, \dots, k$

การทดสอบจะใช้ F-test จากตาราง ANOVA

- ถ้ายอมรับ H_0 จะสรุปได้ว่า X_1, X_2, \dots, X_k ไม่มีความสัมพันธ์กับ y

- ถ้าปฏิเสธ H_0 จะสรุปได้ว่า X_i อย่างน้อย 1 ตัวที่มีความสัมพันธ์กับ y จึงต้องทดสอบต่อในขั้นที่ 2 ว่ามี x ตัวใดบ้างที่มีความสัมพันธ์กับ y

ขั้นที่ 2 สมมติฐาน $H_0 : \beta_i = 0$

$H_1 : \beta_i \neq 0$; $i = 1, 2, \dots, k$

สถิติที่ใช้ในการทดสอบ $t = \frac{b_i - 0}{S_{b_i}}$ หรือสถิติที่ใช้ทดสอบ Z ถ้า n มีค่ามาก

เขตปฏิเสธสมมติฐาน H_0

จะปฏิเสธสมมติฐาน H_0 เมื่อ $t = t_{1-\alpha/2; n-k-1}$ หรือ $t < -t_{1-\alpha/2; n-k-1}$ หรือ กล่าวว่าจะ ปฏิเสธ H_0

ถ้า $|t| > t_{1-\alpha/2; n-k-1}$ หรือ Significance ของสถิติ $t <$ ระดับนัยสำคัญที่กำหนด (α)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยเรื่อง “ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการซื้อขายหลักทรัพย์ของนักลงทุนรายย่อยในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย โดยมีวัตถุประสงค์ 3 ประการ คือ 1) เพื่อศึกษามูลค่าการซื้อขายหลักทรัพย์ของนักลงทุนรายย่อยในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย 2) เพื่อศึกษาระดับความสำคัญต่อสิ่งกระตุ้นในการซื้อขายหลักทรัพย์ของนักลงทุนรายย่อยในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย และ 3) เพื่อศึกษาปัจจัยด้านประชากรศาสตร์ และระดับความสำคัญที่มีต่อสิ่งกระตุ้นที่มีผลต่อมูลค่าการซื้อขายหลักทรัพย์ของนักลงทุนรายย่อยในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

ผลการวิจัยวิเคราะห์ข้อมูลและการแปลผลการวิเคราะห์ข้อมูลผู้วิจัยขอเสนอการวิเคราะห์ข้อมูลดังต่อไปนี้

4.1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

4.2 ผลการวิเคราะห์ระดับความสำคัญที่มีต่อสิ่งกระตุ้นที่มีผลต่อมูลค่าการซื้อขายหลักทรัพย์ของนักลงทุนรายย่อยในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

4.3 ผลการวิเคราะห์มูลค่าการซื้อขายหลักทรัพย์ของนักลงทุนรายย่อยในแต่ละวัน ในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

4.4 ผลการวิเคราะห์การถดถอยเชิงเส้นแบบพหุคูณของปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการซื้อขายหลักทรัพย์ของนักลงทุนรายย่อยในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

4.1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ สถานภาพ ระดับการศึกษา และอาชีพหลัก ได้ผลการวิเคราะห์ดังแสดงในตารางที่ 4.1

ตารางที่ 4.1 จำนวนและร้อยละข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ข้อมูลทั่วไป	จำนวน	ร้อยละ
1. เพศ		
ชาย	91	22.7
หญิง	309	77.3
รวม	400	100.0

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดลอกเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.1 (ต่อ)

ข้อมูลทั่วไป	จำนวน	ร้อยละ
2. สถานภาพ		
โสด	247	61.8
สมรส	138	34.5
หม้าย / หย่า / แยกกันอยู่	15	3.7
รวม	400	100.0
3. ระดับการศึกษา		
ต่ำกว่าปริญญาตรี	48	12.0
ปริญญาตรี	246	61.5
ปริญญาโท	103	25.8
ปริญญาเอก	3	0.7
รวม	400	100.0
4. อาชีพหลัก		
นักศึกษา	46	11.5
ลูกจ้างรัฐ/เอกชน	227	56.8
เจ้าของกิจการ	96	24.0
ข้าราชการ/รัฐวิสาหกิจ	31	7.8
รวม	400	100.0

จากตารางที่ 4.1 พบว่า กลุ่มตัวอย่างนักลงทุนรายย่อยของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยที่ตอบแบบสอบถาม มีข้อมูลทั่วไปดังต่อไปนี้

เพศ พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามซึ่งเป็นนักลงทุนรายย่อยของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง มีจำนวน 309 คน คิดเป็นร้อยละ 77.3 รองลงมาเป็นเพศชาย มีจำนวน 91 คน คิดเป็นร้อยละ 22.7

สถานภาพ พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามซึ่งเป็นนักลงทุนรายย่อยของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ส่วนใหญ่มีสถานภาพโสด จำนวน 247 คน คิดเป็นร้อยละ 61.8 รองลงมาเป็นสถานภาพสมรส จำนวน 138 คน คิดเป็นร้อยละ 34.5 สถานภาพหม้าย/หย่าร้าง /แยกกันอยู่ จำนวน 15 คน คิดเป็นร้อยละ 3.7 ตามลำดับ

ระดับการศึกษา พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามซึ่งเป็นนักลงทุนรายย่อยของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ส่วนใหญ่จบการศึกษาในระดับปริญญาตรี จำนวน 246 คน หรือคิดเป็นร้อยละ 61.5 รองลงมาเป็นระดับปริญญาโท จำนวน 103 คน หรือคิดเป็นร้อยละ 25.8 ต่ำกว่าปริญญาตรี

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

จำนวน 48 คน หรือคิดเป็นร้อยละ 12.0 ปริญาเอก จำนวน 3 คน หรือคิดเป็นร้อยละ 0.7 ตามลำดับ

อาชีพหลัก พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามซึ่งเป็นนักลงทุนรายย่อยของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ส่วนใหญ่มีอาชีพ ลูกจ้างรัฐ/เอกชน จำนวน 227 คน หรือคิดเป็นร้อยละ 56.8 รองลงมาคือ เจ้าของกิจการ จำนวน 96 คน หรือคิดเป็นร้อยละ 24 อาชีพนักศึกษา จำนวน 46 คน หรือคิดเป็นร้อยละ 11.5 ข้าราชการ/รัฐวิสาหกิจ จำนวน 31 คน หรือคิดเป็น 7.8 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.2 ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ค่าต่ำสุดและค่าสูงสุดของข้อมูลทั่วไป

ข้อมูลทั่วไป	Min	Max	\bar{X}	S.D.
อายุของนักลงทุน (ปี)	20	60	32	10.96
รายได้หลักจากการทำงาน (บาท)	10000.00	500000.00	56236.25	72894.37
ประสบการณ์การลงทุน (ปี)	0.5	20	3.83	3.34

จากตารางที่ 4.2 พบว่า กลุ่มตัวอย่างนักลงทุนรายย่อยของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยที่ตอบแบบสอบถาม มีค่าเฉลี่ยทั่วไปดังต่อไปนี้

อายุของนักลงทุน พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามซึ่งเป็นนักลงทุนรายย่อยของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยมีอายุเฉลี่ย 32 ปี

รายได้หลักจากการทำงาน พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามซึ่งเป็นนักลงทุนรายย่อยของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยมีรายได้หลักจากการทำงานเฉลี่ย 56,236.25 บาท ต่อเดือน

ประสบการณ์ในการลงทุน พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามซึ่งเป็นนักลงทุนรายย่อยของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยมีประสบการณ์ในการลงทุนเฉลี่ย 3.38 ปี

4.2 ข้อมูลเกี่ยวกับพฤติกรรมของนักลงทุนในการลงทุนหลักทรัพย์

ข้อมูลเกี่ยวกับพฤติกรรมของนักลงทุนในการลงทุนหลักทรัพย์ในตลาดหลักทรัพย์ได้ผลการวิเคราะห์ดังแสดงในตารางที่ 4.3

ตารางที่ 4.3 จำนวนและร้อยละพฤติกรรมของนักลงทุนในการลงทุนหลักทรัพย์

พฤติกรรมของนักลงทุนในการลงทุนหลักทรัพย์	จำนวน	ร้อยละ
1. แรงจูงใจในการซื้อขายหลักทรัพย์		
เงินปันผล	36	9.0
ส่วนต่างจากการซื้อขาย	361	90.2
สิทธิประโยชน์ต่างๆ เช่น สิทธิเพิ่มทุนภายใน	3	0.8
รวม	400	100.0
2. ระยะเวลาการลงทุนโดยเฉลี่ยต่อรอบ		
Day Trade	53	13.3
Weekly	111	27.8
Monthly	166	41.5
Quarterly	47	11.8
Yearly	23	5.6
รวม	400	100.0
3. สิ่งที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจในการซื้อขายหลักทรัพย์		
มาร์เกตติ้ง	32	8.0
เพื่อน / บุคคลรอบข้าง	68	17.0
ข่าว	180	45.0
กลุ่มในไลน์ / เฟสบุ๊ค	120	30.0
รวม	400	100.0
4. สิ่งที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจในการเลือกใช้บริการบริษัทหลักทรัพย์		
ไม่มีค่าธรรมเนียมขั้นต่ำ	135	33.8
สะดวก ติดต่อกับ โกลด์บ้าน	14	3.5
มาร์เกตติ้งให้คำแนะนำดี	71	17.7
สามารถใช้งานได้หลายโปรแกรม	180	45.0
รวม	400	100.0

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.3 (ต่อ)

พฤติกรรมของนักลงทุนในการลงทุนหลักทรัพย์	จำนวน	ร้อยละ
5. ช่องทางในการซื้อขายหลักทรัพย์ในตลาดหลักทรัพย์		
ผ่านทางออนไลน์	389	97.3
ผ่านนักการตลาด หรือ มาร์เก็ตติ้ง	11	2.7
รวม	400	100.0
6. รูปแบบของบัญชีการซื้อขายหลักทรัพย์		
บัญชีเงินสด (Cash Account)	102	25.5
บัญชีเคชบาลานซ์ (Cash Balance)	298	74.5
รวม	400	100.0
7. รูปแบบ หรือ ลักษณะอุตสาหกรรมที่นักลงทุนให้ความสนใจในการลงทุน		
เกษตรและอุตสาหกรรม	44	11.0
สินค้าอุปโภคบริโภค	77	19.3
ธุรกิจการเงิน	15	3.6
สินค้าอุตสาหกรรม	116	29.0
อสังหาริมทรัพย์และก่อสร้าง	55	13.8
ทรัพยากร	11	2.8
บริการ	36	9.0
เทคโนโลยี	46	11.5
รวม	400	100.0

จากตารางที่ 4.3 พบว่า ข้อมูลพฤติกรรมของนักลงทุนในการลงทุนหลักทรัพย์ มีข้อมูลดังต่อไปนี้

แรงจูงใจในการซื้อขายหลักทรัพย์ พบว่า พฤติกรรมเกี่ยวกับแรงจูงใจในการซื้อขายหลักทรัพย์ของนักลงทุนในการลงทุนหลักทรัพย์ส่วนใหญ่มีแรงจูงใจด้านส่วนต่างจากการซื้อขาย จำนวน 361 คน คิดเป็นร้อยละ 90.2 รองลงมาคือด้านเงินปันผล จำนวน 36 คน คิดเป็นร้อยละ 9.0 ด้านสิทธิประโยชน์ต่างๆ เช่น สิทธิเพิ่มทุนภายใน จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 0.8 ตามลำดับ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดลอกเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ระยะเวลาการลงทุนโดยเฉลี่ยต่อรอบ พบว่า พฤติกรรมเกี่ยวกับระยะเวลาการลงทุนโดยเฉลี่ยต่อรอบของนักลงทุนในการลงทุนหลักทรัพย์ส่วนใหญ่มีระยะเวลาการลงทุนโดยเฉลี่ยต่อรอบ Monthly จำนวน 166 คน คิดเป็นร้อยละ 41.5 รองลงมาคือ Weekly จำนวน 111 คน คิดเป็นร้อยละ 27.8 Day Trade จำนวน 53 คน คิดเป็นร้อยละ 13.3 Quarterly จำนวน 47 คน คิดเป็นร้อยละ 11.8 Yearly จำนวน 23 คน คิดเป็นร้อยละ 5.6 ตามลำดับ

สิ่งที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจในการซื้อขายหลักทรัพย์ พบว่า พฤติกรรมเกี่ยวกับสิ่งที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจในการซื้อขายหลักทรัพย์ของนักลงทุนส่วนใหญ่คือด้านข่าว จำนวน 180 คน คิดเป็นร้อยละ 45.0 รองลงมาคือ กลุ่มในไลน์ / เฟสบุ๊ก จำนวน 120 คน คิดเป็นร้อยละ 30.0 เพื่อน/บุคคลรอบข้าง จำนวน 68 คน คิดเป็นร้อยละ 17.0 มาร์เก็ตติ้ง จำนวน 32 คน คิดเป็นร้อยละ 8.0 ตามลำดับ

สิ่งที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจในการเลือกใช้บริการบริษัทหลักทรัพย์ พบว่า พฤติกรรมเกี่ยวกับสิ่งที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจในการเลือกใช้บริการบริษัทหลักทรัพย์ของนักลงทุนส่วนใหญ่คือสามารถใช้งานได้หลายโปรแกรม จำนวน 180 คน คิดเป็นร้อยละ 45.0 รองลงมาคือ ไม่มีค่าธรรมเนียมขั้นต่ำ จำนวน 135 คน คิดเป็นร้อยละ 33.8 มาร์เก็ตติ้งให้คำแนะนำดี จำนวน 71 คน คิดเป็นร้อยละ 17.7 สะดวก ติดต่อกง่าย ใกล้บ้าน จำนวน 14 คน คิดเป็นร้อยละ 3.5 ตามลำดับ

ช่องทางในการซื้อขายหลักทรัพย์ในตลาดหลักทรัพย์ พบว่า พฤติกรรมเกี่ยวกับช่องทางในการซื้อขายหลักทรัพย์ในตลาดหลักทรัพย์ส่วนใหญ่คือผ่านทางออนไลน์ จำนวน 389 คน คิดเป็นร้อยละ 97.3 รองลงมาคือ ผ่านนักการตลาด หรือ มาร์เก็ตติ้ง จำนวน 11 คน คิดเป็นร้อยละ 2.7 ตามลำดับ

รูปแบบของบัญชีการซื้อขายหลักทรัพย์ พบว่า พฤติกรรมเกี่ยวกับรูปแบบของบัญชีการซื้อขายหลักทรัพย์ส่วนใหญ่คือรูปแบบบัญชีเคชบาลานซ์ (Cash Balance) จำนวน 298 คน คิดเป็นร้อยละ 74.5 รองลงมาคือ บัญชีเงินสด (Cash Account) จำนวน 102 คน คิดเป็นร้อยละ 25.5 ตามลำดับ

รูปแบบ หรือ ลักษณะอุตสาหกรรมที่นักลงทุนให้ความสนใจในการลงทุน พบว่า พฤติกรรมเกี่ยวกับรูปแบบ หรือ ลักษณะอุตสาหกรรมที่นักลงทุนให้ความสนใจในการลงทุนส่วนใหญ่คือสินค้าอุตสาหกรรม จำนวน 116 คน คิดเป็นร้อยละ 29.0 รองลงมาคือ สินค้าอุปโภคบริโภค จำนวน 77 คน คิดเป็นร้อยละ 19.3 อสังหาริมทรัพย์และก่อสร้าง จำนวน 55 คน คิดเป็นร้อยละ 13.8 เทคโนโลยี จำนวน 46 คน คิดเป็นร้อยละ 11.5 เกษตรและอุตสาหกรรม จำนวน 44 คน คิดเป็นร้อยละ 11.0 บริการ จำนวน 36 คน คิดเป็นร้อยละ 9.0 ธุรกิจการเงิน จำนวน 15 คน คิดเป็นร้อยละ 3.6 และทรัพยากร จำนวน 11 คน คิดเป็นร้อยละ 2.8 ตามลำดับ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.3 ผลการวิเคราะห์ระดับความสำคัญที่มีต่อสิ่งกระตุ้นที่มีผลต่อมูลค่าการซื้อขาย หลักทรัพย์ของนักลงทุนรายย่อยในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

จากการวิเคราะห์ระดับความสำคัญที่มีต่อสิ่งกระตุ้นที่มีผลต่อมูลค่าการซื้อขายหลักทรัพย์ของนักลงทุนรายย่อยในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ได้ผลการวิเคราะห์ดังแสดงในตารางที่ 4.4-4.9

ตารางที่ 4.4 ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ระดับความสำคัญและลำดับที่ของสิ่งกระตุ้นที่มีอิทธิพลต่อมูลค่าการซื้อขายหลักทรัพย์ของนักลงทุนรายย่อยในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

สิ่งกระตุ้นในการซื้อขายหลักทรัพย์ของนักลงทุน	\bar{X}	S.D	ระดับ ความสำคัญ	ลำดับที่
ประเภทของหลักทรัพย์ที่สนใจ	4.093	0.339	มาก	1
Facility ของนักลงทุน	3.983	0.671	มาก	2
กระบวนการวิเคราะห์หุ้น	3.942	0.336	มาก	3
ปริมาณการซื้อขายของหลักทรัพย์	3.789	0.553	มาก	4
ราคาของหลักทรัพย์	3.533	0.394	มาก	5

จากตารางที่ 4.4 ระดับความสำคัญที่มีต่อสิ่งกระตุ้นที่มีผลต่อมูลค่าการซื้อขายหลักทรัพย์ของนักลงทุนรายย่อยในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านสามารถเรียงลำดับจากมากไปหาน้อยได้ดังนี้

ลำดับที่ 1 ประเภทของหลักทรัพย์ที่สนใจ พบว่า ระดับความสำคัญที่มีต่อสิ่งกระตุ้นที่มีผลต่อมูลค่าการซื้อขายหลักทรัพย์ของนักลงทุนรายย่อยในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ในด้านนี้อยู่ในระดับมาก โดยพิจารณาจากค่าเฉลี่ยซึ่งมีค่าเท่ากับ 4.093 และมีระดับความสำคัญที่มีต่อสิ่งกระตุ้นที่มีผลต่อมูลค่าการซื้อขายหลักทรัพย์ของนักลงทุนรายย่อยในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ไม่แตกต่างกันมาก โดยพิจารณาจากส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ซึ่งมีค่าเท่ากับ 0.339

ลำดับที่ 2 Facility ของนักลงทุน พบว่า ระดับความสำคัญที่มีต่อสิ่งกระตุ้นที่มีผลต่อมูลค่าการซื้อขายหลักทรัพย์ของนักลงทุนรายย่อยในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ในด้านนี้อยู่ในระดับมาก โดยพิจารณาจากค่าเฉลี่ยซึ่งมีค่าเท่ากับ 3.983 และมีระดับความสำคัญที่มีต่อสิ่งกระตุ้นที่มีผลต่อมูลค่าการซื้อขายหลักทรัพย์ของนักลงทุนรายย่อยในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ไม่แตกต่างกันมาก โดยพิจารณาจากส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ซึ่งมีค่าเท่ากับ 0.671

ลำดับที่ 3 กระบวนการวิเคราะห์หุ้น พบว่า ระดับความสำคัญที่มีต่อสิ่งกระตุ้นที่มีผลต่อมูลค่าการซื้อขายหลักทรัพย์ของนักลงทุนรายย่อยในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ในด้านนี้อยู่ในระดับมาก โดยพิจารณาจากค่าเฉลี่ยซึ่งมีค่าเท่ากับ 3.942 และมีระดับความสำคัญที่มีต่อสิ่งกระตุ้นที่มีผลต่อมูลค่าการซื้อขายหลักทรัพย์ของนักลงทุนรายย่อยในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ไม่แตกต่างกันมาก โดยพิจารณาจากส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ซึ่งมีค่าเท่ากับ 0.336

ลำดับที่ 4 ปริมาณการซื้อขายของหลักทรัพย์ พบว่า ระดับความสำคัญที่มีต่อสิ่งกระตุ้นที่มีผลต่อมูลค่าการซื้อขายหลักทรัพย์ของนักลงทุนรายย่อยในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ในด้านนี้อยู่ในระดับมาก โดยพิจารณาจากค่าเฉลี่ยซึ่งมีค่าเท่ากับ 3.789 และมีระดับความสำคัญที่มีต่อสิ่งกระตุ้นที่มีผลต่อมูลค่าการซื้อขายหลักทรัพย์ของนักลงทุนรายย่อยในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ไม่แตกต่างกันมาก โดยพิจารณาจากส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ซึ่งมีค่าเท่ากับ 0.553

ลำดับที่ 5 ราคาของหลักทรัพย์ พบว่า ระดับความสำคัญที่มีต่อสิ่งกระตุ้นที่มีผลต่อมูลค่าการซื้อขายหลักทรัพย์ของนักลงทุนรายย่อยในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ในด้านนี้อยู่ในระดับมาก โดยพิจารณาจากค่าเฉลี่ยซึ่งมีค่าเท่ากับ 3.533 และมีระดับความสำคัญที่มีต่อสิ่งกระตุ้นที่มีผลต่อมูลค่าการซื้อขายหลักทรัพย์ของนักลงทุนรายย่อยในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ไม่แตกต่างกันมาก โดยพิจารณาจากส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ซึ่งมีค่าเท่ากับ 0.394

4.3.1 ประเภทของหลักทรัพย์ที่สนใจ

ตารางที่ 4.5 ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ระดับความสำคัญ และลำดับที่ของประเภทของหลักทรัพย์ที่สนใจ ของนักลงทุนรายย่อยในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

ลักษณะของหลักทรัพย์ที่สนใจ	\bar{X}	S.D.	ระดับความสำคัญ	ลำดับ
การเติบโตของผลดำเนินงาน	4.545	0.560	มากที่สุด	1
การเติบโตทางธุรกิจ/ความสามารถในการขยายธุรกิจ	4.542	0.607	มากที่สุด	2
บริษัทมีชื่อเสียง เป็นที่รู้จัก	4.267	0.697	มากที่สุด	3
มีสภาพคล่องในการซื้อขาย	4.262	0.748	มากที่สุด	4
บริษัทมีกิจการขนาดใหญ่	4.197	0.751	มาก	5
อัตราผลตอบแทนจากเงินปันผล	4.122	0.927	มาก	6
อัตราการขายตัวของสินทรัพย์ รายได้ และกำไร	4.112	0.648	มาก	7

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.5 (ต่อ)

ลักษณะของหลักทรัพย์ที่สนใจ	\bar{X}	S.D.	ระดับ ความสำคัญ	ลำดับ
ความผันผวนของราคา	3.940	0.708	มาก	8
ความผันผวนตามภาพเศรษฐกิจ	3.905	0.593	มาก	9
ความผันผวนตามวัฏจักรของ demand and supply	3.757	0.681	มาก	10
อัตราส่วนราคาต่อกำไรต่อหุ้น P/E	3.757	0.768	มาก	11
มีการพูดถึง มีข่าวทั้งข่าวจริงและข่าวลือ	3.712	0.920	มาก	12
โดยรวม	4.093	0.339	มาก	-

จากตารางที่ 4.5 พบว่า ระดับความสำคัญของประเภทของหลักทรัพย์ที่สนใจ ของนักลงทุนรายย่อยในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยโดยรวมอยู่ในระดับมาก โดยพิจารณาจากค่าเฉลี่ยซึ่งมีค่าเท่ากับ 4.093 และมีนักลงทุนรายย่อยให้ความสำคัญของประเภทของหลักทรัพย์ที่สนใจ ไม่แตกต่างกันมาก โดยพิจารณาจากส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานรวม ซึ่งมีค่าเท่ากับ 0.339 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ สามารถเรียงลำดับจากมากไปหาน้อยได้ดังนี้

ลำดับที่ 1 การเติบโตของผลดำเนินงาน พบว่า ระดับความสำคัญประเภทของหลักทรัพย์ที่สนใจอยู่ในระดับมากที่สุด โดยพิจารณาจากค่าเฉลี่ยซึ่งมีค่าเท่ากับ 4.545 และมีนักลงทุนรายย่อยให้ความสำคัญของประเภทของหลักทรัพย์ที่สนใจ ไม่แตกต่างกันมาก โดยพิจารณาจากส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ซึ่งมีค่าเท่ากับ 0.560

ลำดับที่ 2 การเติบโตทางธุรกิจ ความสามารถในการขยายธุรกิจ พบว่า ระดับความสำคัญประเภทของหลักทรัพย์ที่สนใจอยู่ในระดับมากที่สุด โดยพิจารณาจากค่าเฉลี่ยซึ่งมีค่าเท่ากับ 4.542 และมีนักลงทุนรายย่อยให้ความสำคัญของประเภทของหลักทรัพย์ที่สนใจ ไม่แตกต่างกันมาก โดยพิจารณาจากส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ซึ่งมีค่าเท่ากับ 0.607

ลำดับที่ 3 บริษัทมีชื่อเสียง เป็นที่รู้จัก พบว่า ระดับความสำคัญประเภทของหลักทรัพย์ที่สนใจอยู่ในระดับมากที่สุด โดยพิจารณาจากค่าเฉลี่ยซึ่งมีค่าเท่ากับ 4.267 และมีนักลงทุนรายย่อยให้ความสำคัญของประเภทของหลักทรัพย์ที่สนใจ ไม่แตกต่างกันมาก โดยพิจารณาจากส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ซึ่งมีค่าเท่ากับ 0.697

ลำดับที่ 4 มีสภาพคล่องในการซื้อขาย พบว่า ระดับความสำคัญประเภทของหลักทรัพย์ที่สนใจอยู่ในระดับมาก โดยพิจารณาจากค่าเฉลี่ยซึ่งมีค่าเท่ากับ 4.262 และมีนักลงทุนรายย่อยให้

ความสำคัญของประเภทของหลักทรัพย์ที่สนใจ ไม่แตกต่างกันมาก โดยพิจารณาจากส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ซึ่งมีค่าเท่ากับ 0.748

ลำดับที่ 5 บริษัทที่มีกิจการขนาดใหญ่ พบว่า ระดับความสำคัญประเภทของหลักทรัพย์ที่สนใจอยู่ในระดับมาก โดยพิจารณาจากค่าเฉลี่ยซึ่งมีค่าเท่ากับ 4.197 และมีนักลงทุนรายย่อยให้ความสำคัญของประเภทของหลักทรัพย์ที่สนใจ ไม่แตกต่างกันมาก โดยพิจารณาจากส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ซึ่งมีค่าเท่ากับ 0.751

ลำดับที่ 6 อัตราผลตอบแทนจากเงินปันผล พบว่า ระดับความสำคัญประเภทของหลักทรัพย์ที่สนใจอยู่ในระดับมาก โดยพิจารณาจากค่าเฉลี่ยซึ่งมีค่าเท่ากับ 4.122 และมีนักลงทุนรายย่อยให้ความสำคัญของประเภทของหลักทรัพย์ที่สนใจ ไม่แตกต่างกันมาก โดยพิจารณาจากส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ซึ่งมีค่าเท่ากับ 0.927

ลำดับที่ 7 อัตราการขยายตัวของสินทรัพย์ รายได้ และกำไร พบว่า ระดับความสำคัญประเภทของหลักทรัพย์ที่สนใจอยู่ในระดับมาก โดยพิจารณาจากค่าเฉลี่ยซึ่งมีค่าเท่ากับ 4.122 และมีนักลงทุนรายย่อยให้ความสำคัญของประเภทของหลักทรัพย์ที่สนใจ ไม่แตกต่างกันมาก โดยพิจารณาจากส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ซึ่งมีค่าเท่ากับ 0.648

ลำดับที่ 8 ความผันผวนของราคา พบว่า ระดับความสำคัญประเภทของหลักทรัพย์ที่สนใจอยู่ในระดับมาก โดยพิจารณาจากค่าเฉลี่ยซึ่งมีค่าเท่ากับ 3.940 และมีนักลงทุนรายย่อยให้ความสำคัญของประเภทของหลักทรัพย์ที่สนใจ ไม่แตกต่างกันมาก โดยพิจารณาจากส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ซึ่งมีค่าเท่ากับ 0.708

ลำดับที่ 9 ความผันผวนตามภาพเศรษฐกิจ พบว่า ระดับความสำคัญประเภทของหลักทรัพย์ที่สนใจอยู่ในระดับมาก โดยพิจารณาจากค่าเฉลี่ยซึ่งมีค่าเท่ากับ 3.905 และมีนักลงทุนรายย่อยให้ความสำคัญของประเภทของหลักทรัพย์ที่สนใจ ไม่แตกต่างกันมาก โดยพิจารณาจากส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ซึ่งมีค่าเท่ากับ 0.593

ลำดับที่ 10 ความผันผวนตามวัฏจักรของ demand and supply พบว่า ระดับความสำคัญประเภทของหลักทรัพย์ที่สนใจอยู่ในระดับมาก โดยพิจารณาจากค่าเฉลี่ยซึ่งมีค่าเท่ากับ 3.757 และมีนักลงทุนรายย่อยให้ความสำคัญของประเภทของหลักทรัพย์ที่สนใจ ไม่แตกต่างกันมาก โดยพิจารณาจากส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ซึ่งมีค่าเท่ากับ 0.681

ลำดับที่ 11 อัตราส่วนราคาต่อกำไรต่อหุ้น P/E พบว่า ระดับความสำคัญประเภทของหลักทรัพย์ที่สนใจอยู่ในระดับมาก โดยพิจารณาจากค่าเฉลี่ยซึ่งมีค่าเท่ากับ 3.757 และมีนักลงทุนรายย่อยให้ความสำคัญของประเภทของหลักทรัพย์ที่สนใจ ไม่แตกต่างกันมาก โดยพิจารณาจากส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ซึ่งมีค่าเท่ากับ 0.768

ลำดับที่ 12 มีการพูดถึง มีข่าวทั้งข่าวจริงและข่าวลือ พบว่า ระดับความสำคัญประเภทของหลักทรัพย์ที่สนใจอยู่ในระดับมาก โดยพิจารณาจากค่าเฉลี่ยซึ่งมีค่าเท่ากับ 3.712 และมีนักลงทุนราย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ย่อให้ความสำคัญของประเภทของหลักทรัพย์ที่สนใจ ไม่แตกต่างกันมาก โดยพิจารณาจากส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ซึ่งมีค่าเท่ากับ 0.920

4.3.2 Facility ของนักลงทุน

ตารางที่ 4.6 ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ระดับความสำคัญ และลำดับที่ของ Facility ของนักลงทุนของนักลงทุนรายย่อยในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

Facility ของนักลงทุน	\bar{X}	S.D.	ระดับความสำคัญ	ลำดับ
APPLICATION ของบริษัทหลักทรัพย์ที่มีความหลากหลายในการให้บริการ เช่น Streaming, eFin trade, Aspen	4.215	0.860	มากที่สุด	1
การเข้าถึงข้อมูลข่าวสารผ่านทางออนไลน์ของ Broker	3.960	0.924	มาก	2
การเข้าถึงข้อมูลจาก SOCIAL MEDIA	3.957	0.884	มาก	3
การเข้าถึงข้อมูลของตลาดหลักทรัพย์และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	3.955	0.833	มาก	4
การให้บริการและข้อมูลข่าวสารจากมาร์เก็ตติ้งโดยตรง	3.830	0.795	มาก	5
โดยรวม	3.983	0.670	มาก	-

จากตารางที่ 4.6 พบว่า ระดับความสำคัญ Facility ของนักลงทุนโดยรวมอยู่ในระดับมาก โดยพิจารณาจากค่าเฉลี่ยซึ่งมีค่าเท่ากับ 3.983 และนักลงทุนรายย่อยให้ความสำคัญ Facility ของนักลงทุนไม่แตกต่างกันมาก โดยพิจารณาจากส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานรวม ซึ่งมีค่าเท่ากับ 0.670 เมื่อพิจารณาเป็นรายชื่อ สามารถเรียงลำดับจากมากไปหาน้อยได้ดังนี้

ลำดับที่ 1 APPLICATION ของบริษัทหลักทรัพย์มีความหลากหลายในการให้บริการ เช่น Streaming, eFin trade, Aspen พบว่า ระดับความสำคัญ Facility ของนักลงทุนอยู่ในระดับมากที่สุด โดยพิจารณาจากค่าเฉลี่ยซึ่งมีค่าเท่ากับ 4.215 และนักลงทุนรายย่อยให้ความสำคัญของ Facility ของนักลงทุนไม่แตกต่างกันมาก โดยพิจารณาจากส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ซึ่งมีค่าเท่ากับ 0.860

ลำดับที่ 2 การเข้าถึงข้อมูลข่าวสารผ่านทางออนไลน์ของ Broker พบว่า ระดับความสำคัญ Facility ของนักลงทุนอยู่ในระดับมาก โดยพิจารณาจากค่าเฉลี่ยซึ่งมีค่าเท่ากับ 3.960 และนักลงทุน

รายย่อยให้ความสำคัญของ Facility ของนักลงทุนไม่แตกต่างกันมาก โดยพิจารณาจากส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ซึ่งมีค่าเท่ากับ 0.924

ลำดับที่ 3 การเข้าถึงข้อมูลจาก SOCIAL MEDIA พบว่า ระดับความสำคัญ Facility ของนักลงทุนอยู่ในระดับมาก โดยพิจารณาจากค่าเฉลี่ยซึ่งมีค่าเท่ากับ 3.957 และนักลงทุนรายย่อยให้ความสำคัญของ Facility ของนักลงทุนไม่แตกต่างกันมาก โดยพิจารณาจากส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ซึ่งมีค่าเท่ากับ 0.884

ลำดับที่ 4 การเข้าถึงข้อมูลของตลาดหลักทรัพย์และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง พบว่า ระดับความสำคัญ Facility ของนักลงทุนอยู่ในระดับมาก โดยพิจารณาจากค่าเฉลี่ยซึ่งมีค่าเท่ากับ 3.955 และนักลงทุนรายย่อยให้ความสำคัญของ Facility ของนักลงทุนไม่แตกต่างกันมาก โดยพิจารณาจากส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ซึ่งมีค่าเท่ากับ 0.833

ลำดับที่ 5 การให้บริการและข้อมูลข่าวสารจากมาร์เก็ตติ้งโดยตรง พบว่า ระดับความสำคัญ Facility ของนักลงทุนอยู่ในระดับมาก โดยพิจารณาจากค่าเฉลี่ยซึ่งมีค่าเท่ากับ 3.830 และนักลงทุนรายย่อยให้ความสำคัญของ Facility ของนักลงทุนไม่แตกต่างกันมาก โดยพิจารณาจากส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ซึ่งมีค่าเท่ากับ 0.795

4.3.3 กระบวนการวิเคราะห์ห้หุ้น

ตารางที่ 4.7 ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ระดับความสำคัญ และลำดับที่ของปัจจัยที่ใช้พิจารณาในการตัดสินใจลงทุนในหุ้นของนักลงทุนรายย่อยในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

ปัจจัยที่ใช้พิจารณาในการตัดสินใจลงทุนในหุ้น	\bar{X}	S.D	ระดับความสำคัญ	ลำดับ
ปัจจัยทางด้านพื้นฐาน (Fundamental Analysis)	4.228	0.401	มากที่สุด	1
ปัจจัยทางด้านเทคนิค (Technical Analysis)	3.657	0.495	มาก	2
โดยรวม	3.942	0.340	มาก	-

จากตารางที่ 4.7 พบว่า ระดับความสำคัญของปัจจัยที่ใช้พิจารณาในการตัดสินใจลงทุนในหุ้นของนักลงทุนรายย่อยในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย โดยรวมอยู่ในระดับมาก โดยพิจารณาจากค่าเฉลี่ยซึ่งมีค่าเท่ากับ 3.942 และนักลงทุนรายย่อยให้ความสำคัญของปัจจัยที่ใช้พิจารณาในการตัดสินใจลงทุนในหุ้นไม่แตกต่างกันมาก โดยพิจารณาจากส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานรวม ซึ่งมีค่าเท่ากับ 0.340 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน สามารถเรียงลำดับจากมากไปหาน้อยได้ดังนี้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ลำดับที่ 1 ปัจจัยทางด้านพื้นฐาน (Fundamental Analysis) พบว่า ระดับความสำคัญปัจจัยที่ใช้พิจารณาในการตัดสินใจลงทุนในหุ้นอยู่ในระดับมากที่สุด โดยพิจารณาจากค่าเฉลี่ยซึ่งมีค่าเท่ากับ 4.228 และนักลงทุนรายย่อยให้ความสำคัญของปัจจัยที่ใช้พิจารณาในการตัดสินใจลงทุนในหุ้นไม่แตกต่างกันมาก โดยพิจารณาจากส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ซึ่งมีค่าเท่ากับ 0.401

ลำดับที่ 2 ปัจจัยทางด้านเทคนิค (Technical Analysis) พบว่า ระดับความสำคัญของปัจจัยที่ใช้พิจารณาในการตัดสินใจลงทุนในหุ้น อยู่ในระดับมาก โดยพิจารณาจากค่าเฉลี่ยซึ่งมีค่าเท่ากับ 3.657 และนักลงทุนรายย่อยให้ความสำคัญของปัจจัยที่ใช้พิจารณาในการตัดสินใจลงทุนในหุ้นไม่แตกต่างกันมาก โดยพิจารณาจากส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ซึ่งมีค่าเท่ากับ 0.495

4.3.4 ปริมาณการซื้อขายของหลักทรัพย์

ตารางที่ 4.8 ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ระดับความสำคัญ และลำดับที่ของปริมาณการซื้อขายของหลักทรัพย์ของนักลงทุนรายย่อยในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

ปริมาณการซื้อขายของหลักทรัพย์	\bar{X}	S.D.	ระดับความสำคัญ	ลำดับ
จะซื้อขายพิจารณาจากมูลค่าการซื้อขายของตัวหลักทรัพย์นั้นๆ	4.265	0.711	มากที่สุด	1
จะซื้อขายพิจารณาจากมูลค่าการซื้อขายของผู้บริหาร	3.802	0.628	มาก	2
จะซื้อขายพิจารณาจากมูลค่าการซื้อขายโดยรวมของตลาด	3.697	0.958	มาก	3
จะซื้อขายพิจารณาจากมูลค่าการซื้อขายของนักลงทุนทั้ง 4 กลุ่ม	3.392	0.744	ปานกลาง	4
โดยรวม	3.789	0.553	มาก	-

จากตารางที่ 4.8 พบว่า ระดับความสำคัญปริมาณการซื้อขายของหลักทรัพย์ของนักลงทุนรายย่อยในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย โดยรวมอยู่ในระดับมาก โดยพิจารณาจากค่าเฉลี่ยซึ่งมีค่าเท่ากับ 3.789 และนักลงทุนรายย่อยให้ความสำคัญของปริมาณการซื้อขายของหลักทรัพย์ไม่แตกต่างกันมาก โดยพิจารณาจากส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานรวม ซึ่งมีค่าเท่ากับ 0.553 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ สามารถเรียงลำดับจากมากไปหาน้อยได้ดังนี้

ลำดับที่ 1 จะซื้อขายพิจารณาจากมูลค่าการซื้อขายของตัวหลักทรัพย์นั้นๆ พบว่า ระดับความสำคัญปริมาณการซื้อขายของหลักทรัพย์ อยู่ในระดับมากที่สุด โดยพิจารณาจากค่าเฉลี่ยซึ่งมีค่า

เท่ากับ 4.265 และนักลงทุนรายย่อยให้ความสำคัญของปริมาณการซื้อขายของหลักทรัพย์ไม่แตกต่างกันมาก โดยพิจารณาจากส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ซึ่งมีค่าเท่ากับ 0.711

ลำดับที่ 2 จะซื้อขายพิจารณาจากมูลค่าการซื้อขายของผู้บริหาร พบว่า ระดับความสำคัญปริมาณการซื้อขายของหลักทรัพย์ อยู่ในระดับมาก โดยพิจารณาจากค่าเฉลี่ยซึ่งมีค่าเท่ากับ 3.802 และนักลงทุนรายย่อยให้ความสำคัญของปริมาณการซื้อขายของหลักทรัพย์ไม่แตกต่างกันมาก โดยพิจารณาจากส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ซึ่งมีค่าเท่ากับ 0.628

ลำดับที่ 3 จะซื้อขายพิจารณาจากมูลค่าการซื้อขายโดยรวมของตลาด พบว่า ระดับความสำคัญปริมาณการซื้อขายของหลักทรัพย์ อยู่ในระดับมาก โดยพิจารณาจากค่าเฉลี่ยซึ่งมีค่าเท่ากับ 3.697 และนักลงทุนรายย่อยให้ความสำคัญของปริมาณการซื้อขายของหลักทรัพย์ไม่แตกต่างกันมาก โดยพิจารณาจากส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ซึ่งมีค่าเท่ากับ 0.958

ลำดับที่ 4 จะซื้อขายพิจารณาจากมูลค่าการซื้อขายของนักลงทุนทั้ง 4 กลุ่ม พบว่า ระดับความสำคัญปริมาณการซื้อขายของหลักทรัพย์ อยู่ในระดับมาก โดยพิจารณาจากค่าเฉลี่ยซึ่งมีค่าเท่ากับ 3.392 และนักลงทุนรายย่อยให้ความสำคัญของปริมาณการซื้อขายของหลักทรัพย์ไม่แตกต่างกันมาก โดยพิจารณาจากส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ซึ่งมีค่าเท่ากับ 0.744

4.3.5 ราคาของหลักทรัพย์

ตารางที่ 4.9 ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ระดับความสำคัญ และลำดับที่ของราคาของหลักทรัพย์ของนักลงทุนรายย่อยในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

ราคาของหลักทรัพย์	\bar{X}	S.D.	ระดับความสำคัญ	ลำดับ
ราคาหุ้นที่เป็นหลักหน่วย (1-9 บาท)	4.060	0.867	มาก	1
ราคาหุ้นที่มีแนวโน้มเป็นทิศทางขาขึ้น	3.787	0.684	มาก	2
ราคาหุ้นที่เป็นหลักสิบ (10-99 บาท)	3.700	0.828	มาก	3
ราคาแนวรับและแนวต้าน (พิจารณาจากปัจจัยทางเทคนิค)	3.692	0.692	มาก	4
ราคาหุ้นที่เคลื่อนไหวไปในทิศทางเดียวกับSET	3.667	0.924	มาก	5
ราคาหุ้นที่ต่ำกว่าราคาพื้นฐาน (พิจารณาจากปัจจัยทางพื้นฐาน)	3.562	0.683	มาก	6
ราคาหุ้นที่มีความผันผวนของราคาสูง	3.460	0.631	มาก	7
ราคาหุ้นที่ต่ำกว่าหนึ่งบาท	3.380	0.832	ปานกลาง	8
ราคาหุ้นที่ไม่เคลื่อนไหวในทิศทางเดียวกับSET	3.190	0.821	ปานกลาง	9

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.9 (ต่อ)

ราคาของหลักทรัพย์	\bar{X}	S.D.	ระดับ ความสำคัญ	ลำดับ
ราคาหุ้นที่เป็นหลักย่อย (มากกว่าหรือเท่ากับ 100 บาท)	2.827	1.095	ปานกลาง	10
โดยรวม	3.533	0.394	มาก	-

จากตารางที่ 4.9 พบว่า ระดับความสำคัญราคาของหลักทรัพย์ของนักลงทุนรายย่อยในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย โดยรวมอยู่ในระดับมาก โดยพิจารณาจากค่าเฉลี่ยซึ่งมีค่าเท่ากับ 3.533 และนักลงทุนรายย่อยให้ความสำคัญของราคาของหลักทรัพย์ไม่แตกต่างกันมาก โดยพิจารณาจากส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานรวม ซึ่งมีค่าเท่ากับ 0.394 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ สามารถเรียงลำดับจากมากไปหาน้อยได้ดังนี้

ลำดับที่ 1 ราคาหุ้นที่เป็นหลักหน่วย (1-9 บาท) พบว่า ระดับความสำคัญราคาของหลักทรัพย์อยู่ในระดับมาก โดยพิจารณาจากค่าเฉลี่ยซึ่งมีค่าเท่ากับ 4.060 และนักลงทุนรายย่อยให้ความสำคัญของราคาของหลักทรัพย์ไม่แตกต่างกันมาก โดยพิจารณาจากส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ซึ่งมีค่าเท่ากับ 0.867

ลำดับที่ 2 ราคาหุ้นที่มีแนวโน้มเป็นทิศทางขาขึ้น พบว่า ระดับความสำคัญราคาของหลักทรัพย์อยู่ในระดับมาก โดยพิจารณาจากค่าเฉลี่ยซึ่งมีค่าเท่ากับ 3.787 และนักลงทุนรายย่อยให้ความสำคัญของราคาของหลักทรัพย์ไม่แตกต่างกันมาก โดยพิจารณาจากส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ซึ่งมีค่าเท่ากับ 0.684

ลำดับที่ 3 ราคาหุ้นที่เป็นหลักสิบ (10-99 บาท) พบว่า ระดับความสำคัญราคาของหลักทรัพย์อยู่ในระดับมาก โดยพิจารณาจากค่าเฉลี่ยซึ่งมีค่าเท่ากับ 3.700 และนักลงทุนรายย่อยให้ความสำคัญของราคาของหลักทรัพย์ไม่แตกต่างกันมาก โดยพิจารณาจากส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ซึ่งมีค่าเท่ากับ 0.828

ลำดับที่ 4 ราคาแนวรับและแนวต้าน (พิจารณาจากปัจจัยทางเทคนิค) พบว่า ระดับความสำคัญราคาของหลักทรัพย์อยู่ในระดับมาก โดยพิจารณาจากค่าเฉลี่ยซึ่งมีค่าเท่ากับ 3.692 และนักลงทุนรายย่อยให้ความสำคัญของราคาของหลักทรัพย์ไม่แตกต่างกันมาก โดยพิจารณาจากส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ซึ่งมีค่าเท่ากับ 0.692

ลำดับที่ 5 ราคาหุ้นที่แปรผันไปในทิศทางเดียวกับ SET พบว่า ระดับความสำคัญราคาของหลักทรัพย์อยู่ในระดับมาก โดยพิจารณาจากค่าเฉลี่ยซึ่งมีค่าเท่ากับ 3.667 และนักลงทุนรายย่อยให้

ความสำคัญของราคาของหลักทรัพย์ไม่แตกต่างกันมาก โดยพิจารณาจากส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ซึ่งมีค่าเท่ากับ 0.924

ลำดับที่ 6 ราคาหุ้นที่ต่ำกว่าราคาพื้นฐาน (พิจารณาจากปัจจัยทางพื้นฐาน) พบว่า ระดับความสำคัญของราคาของหลักทรัพย์อยู่ในระดับมาก โดยพิจารณาจากค่าเฉลี่ยซึ่งมีค่าเท่ากับ 3.562 และนักลงทุนรายย่อยให้ความสำคัญของราคาของหลักทรัพย์ไม่แตกต่างกันมาก โดยพิจารณาจากส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ซึ่งมีค่าเท่ากับ 0.683

ลำดับที่ 7 ราคาหุ้นที่มีความผันผวนของราคาสูง พบว่า ระดับความสำคัญของราคาของหลักทรัพย์อยู่ในระดับมาก โดยพิจารณาจากค่าเฉลี่ยซึ่งมีค่าเท่ากับ 3.460 และนักลงทุนรายย่อยให้ความสำคัญของราคาของหลักทรัพย์ไม่แตกต่างกันมาก โดยพิจารณาจากส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ซึ่งมีค่าเท่ากับ 0.631

ลำดับที่ 8 ราคาหุ้นที่ต่ำกว่าหนึ่งบาท พบว่า ระดับความสำคัญของราคาของหลักทรัพย์อยู่ในระดับปานกลาง โดยพิจารณาจากค่าเฉลี่ยซึ่งมีค่าเท่ากับ 3.380 และนักลงทุนรายย่อยให้ความสำคัญของราคาของหลักทรัพย์ไม่แตกต่างกันมาก โดยพิจารณาจากส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ซึ่งมีค่าเท่ากับ 0.832

ลำดับที่ 9 ราคาหุ้นที่ไม่เคลื่อนไหวไปในทิศทางเดียวกับSET พบว่า ระดับความสำคัญของราคาของหลักทรัพย์อยู่ในระดับปานกลาง โดยพิจารณาจากค่าเฉลี่ยซึ่งมีค่าเท่ากับ 3.190 และนักลงทุนรายย่อยให้ความสำคัญของราคาของหลักทรัพย์ไม่แตกต่างกันมาก โดยพิจารณาจากส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ซึ่งมีค่าเท่ากับ 0.821

ลำดับที่ 10 ราคาหุ้นที่เป็นหลักร้อย (มากกว่าหรือเท่ากับ 100 บาท) พบว่า ระดับความสำคัญของราคาของหลักทรัพย์อยู่ในระดับปานกลาง โดยพิจารณาจากค่าเฉลี่ยซึ่งมีค่าเท่ากับ 2.827 และนักลงทุนรายย่อยให้ความสำคัญของราคาของหลักทรัพย์แตกต่างกันมาก โดยพิจารณาจากส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ซึ่งมีค่าเท่ากับ 1.095

4.4 ผลการวิเคราะห์มูลค่าการซื้อขายหลักทรัพย์ของนักลงทุนรายย่อยในแต่ละวัน ใน

ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

จากการวิเคราะห์มูลค่าการซื้อขายหลักทรัพย์ของนักลงทุนรายย่อยในแต่ละวัน ในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ได้ผลการวิเคราะห์ดังแสดงในตารางที่ 4.10

ตารางที่ 4.10 มูลค่าการซื้อขายหลักทรัพย์ของนักลงทุนรายย่อยในตลาดหลักทรัพย์

มูลค่าการซื้อขายหลักทรัพย์ของนัก ลงทุนรายย่อยในแต่ละวัน (บาท)	Minimum	Maximum	\bar{X}	S.D
	20,000.00	5,000,000.00	193,962.50	506,513.95

จากตารางที่ 4.10 พบว่า นักลงทุนรายย่อยในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย มีมูลค่าการซื้อขายหลักทรัพย์ของนักลงทุนรายย่อยในแต่ละวันเท่ากับ 193,962.50 บาท และมีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 506,513.94

4.5 ผลการวิเคราะห์การถดถอยเชิงเส้นแบบพหุคูณของปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการซื้อขายหลักทรัพย์ของนักลงทุนรายย่อยในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

การวิเคราะห์ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการซื้อขายหลักทรัพย์ของนักลงทุนรายย่อยในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย โดยใช้การวิเคราะห์การถดถอยเชิงเส้นแบบพหุคูณ (Multiple Regression Analysis) ซึ่งผู้วิจัยได้กำหนดสัญลักษณ์ต่างๆ ดังนี้

- k แทน จำนวนตัวแปรอิสระ คือ 15
 - b_j แทน ค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยบางส่วนของตัวแปรอิสระ
 - t แทน ค่าสถิติที่ใช้ในการเปรียบเทียบค่าวิกฤตจากการแจกแจงแบบ t
 - R^2 แทน ค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยพหุคูณแสดงประสิทธิภาพในการทำนาย
 - F แทน ค่าอัตราส่วนวิกฤต
 - P-value แทน ค่าสถิติที่ใช้ทดสอบนัยสำคัญของสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์
 - SEE แทน ค่าความคลาดเคลื่อนของการประมาณค่าตัวแปร
- กำหนดให้สัญลักษณ์ที่ใช้แทนตัวแปรดังนี้
- X_1 แทน เพศ
 - X_2 แทน อายุ
 - X_3 แทน สถานภาพโสด
 - X_4 แทน ระดับการศึกษา
 - X_5 แทน อาชีพ
 - X_6 แทน รายได้หลักจากการทำงาน
 - X_7 แทน ประสบการณ์ในการลงทุน
 - X_8 แทน กระบวนการวิเคราะห์หุ้น
 - X_9 แทน ประเภทหลักทรัพย์ที่สนใจ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- X_{10} แทน ราคาของหลักทรัพย์
 X_{11} แทน ปริมาณการซื้อขายหลักทรัพย์
 X_{12} แทน Facility ของนักลงทุน
 \hat{Y}_1 แทน ค่าประมาณการซื้อขายหลักทรัพย์ของนักลงทุนรายย่อยในตลาดหลักทรัพย์

โดยผลการวิเคราะห์ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการซื้อขายหลักทรัพย์ของนักลงทุนรายย่อยในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย แสดงตารางดังต่อไปนี้

ตารางที่ 4.11 การวิเคราะห์ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการซื้อขายหลักทรัพย์ของนักลงทุนรายย่อยในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการซื้อขายหลักทรัพย์ของ นักลงทุนรายย่อย	b_i	β	t	p-value
ค่าคงที่	661646.816		1.721	0.000**
เพศ	30673.136	0.027	0.607	0.544
อายุ	-17596.384	-0.386	-3.318	0.001**
สถานภาพโสด	222166.716	0.218	2.961	0.003**
การศึกษาระดับปริญญาตรี	-96838.800	-0.097	-0.933	0.351
การศึกษาระดับปริญญาโท	-283735.425	-0.256	-2.88	0.004**
อาชีพนักศึกษา	-110950.352	-0.074	-1.167	0.244
อาชีพพนักงานเอกชน	-96146.506	-0.098	-1.233	0.219
เจ้าของกิจการ	416656.056	0.375	3.764	0.000**
รายได้หลักจากการทำงาน	1.974	0.302	5.017	0.000**
ประสบการณ์ในการลงทุน	73355.885	0.419	5.641	0.000**
กระบวนการวิเคราะห์หุ้น	-357426.480	-0.250	-4.601	0.000**
ประเภทของหลักทรัพย์ที่สนใจ	89961.549	0.063	1.219	0.224
ราคาของหลักทรัพย์	-1837.623	-0.001	-0.03	0.976
ปริมาณการซื้อขายของหลักทรัพย์	195017.380	0.222	4.313	0.000**
Facility ของนักลงทุน	-10391.672	-0.014	-0.289	0.773

$$R^2 = 0.421 ; SEE = 37138.464 ; F = 17.716 ; p\text{-value} = 0.000**$$

หมายเหตุ ** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

จากตารางที่ 4.11 พบว่า มีค่า R^2 เท่ากับ 0.421 แสดงว่าปัจจัยทุกด้านสามารถอธิบายความผันแปรของการซื้อขายหลักทรัพย์ของนักลงทุนรายย่อยโดยรวม ได้ร้อยละ 42.10 โดย อายุ (β_1) สถานภาพ (β_2) การศึกษาระดับปริญญาโท (β_3) อาชีพเจ้าของกิจการ (β_4) รายได้หลักจากการทำงาน (β_5) ประสบการณ์ในการลงทุน (β_6) กระบวนการวิเคราะห์หุ้น (β_7) และ ปริมาณการซื้อขายของหลักทรัพย์ (β_8) มีอิทธิพลต่อการซื้อขายหลักทรัพย์ของนักลงทุนรายย่อยในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.01 โดยมีทิศทางในทางบวก กล่าวคือถ้าผลลัพธ์ที่มีอิทธิพลต่อการซื้อขายหลักทรัพย์ของนักลงทุนรายย่อยในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ด้านอายุ (β_1) เพิ่มขึ้น 1 หน่วย จะมีผลต่อมูลค่าการซื้อขายหลักทรัพย์ของนักลงทุนรายย่อยในแต่ละวันลดลง 0.386 หน่วย ถ้าปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการซื้อขายหลักทรัพย์ของนักลงทุนรายย่อยในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยด้านสถานภาพโสด (β_2) เพิ่มขึ้น 1 หน่วย จะมีผลต่อมูลค่าการซื้อขายหลักทรัพย์ของนักลงทุนรายย่อยในแต่ละวันเพิ่มขึ้น 0.218 หน่วย ถ้าปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการซื้อขายหลักทรัพย์ของนักลงทุนรายย่อยในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยด้านการศึกษาระดับปริญญาโท (β_3) เพิ่มขึ้น 1 หน่วย จะมีผลต่อมูลค่าการซื้อขายหลักทรัพย์ของนักลงทุนรายย่อยในแต่ละวันลดลง 0.256 หน่วย ถ้าปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการซื้อขายหลักทรัพย์ของนักลงทุนรายย่อยในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยด้านอาชีพเจ้าของกิจการ (β_4) เพิ่มขึ้น 1 หน่วย จะมีผลต่อมูลค่าการซื้อขายหลักทรัพย์ของนักลงทุนรายย่อยในแต่ละวันเพิ่มขึ้น 0.375 หน่วย ถ้าปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการซื้อขายหลักทรัพย์ของนักลงทุนรายย่อยในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยด้านรายได้หลักจากการทำงาน (β_5) เพิ่มขึ้น 1 หน่วย จะมีผลต่อมูลค่าการซื้อขายหลักทรัพย์ของนักลงทุนรายย่อยในแต่ละวันเพิ่มขึ้น 0.302 หน่วย ถ้าปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการซื้อขายหลักทรัพย์ของนักลงทุนรายย่อยในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยด้านประสบการณ์ในการลงทุน (β_6) เพิ่มขึ้น 1 หน่วย จะมีผลต่อมูลค่าการซื้อขายหลักทรัพย์ของนักลงทุนรายย่อยในแต่ละวันเพิ่มขึ้น 0.419 หน่วย ถ้าปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการซื้อขายหลักทรัพย์ของนักลงทุนรายย่อยในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยด้านกระบวนการวิเคราะห์หุ้น (β_7) เพิ่มขึ้น 1 หน่วย จะมีผลต่อมูลค่าการซื้อขายหลักทรัพย์ของนักลงทุนรายย่อยในแต่ละวันลดลง 0.250 หน่วย ถ้าปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการซื้อขายหลักทรัพย์ของนักลงทุนรายย่อยในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยด้านปริมาณการซื้อขายของหลักทรัพย์ (β_8) เพิ่มขึ้น 1 หน่วย จะมีผลต่อมูลค่าการซื้อขายหลักทรัพย์ของนักลงทุนรายย่อยในแต่ละวันเพิ่มขึ้น 0.222 หน่วย ส่วนปัจจัยด้าน เพศ การศึกษาระดับปริญญาตรี อาชีพพนักงานศึกษา อาชีพลูกจ้าง รัฐบาลและเอกชน ประเภทของหลักทรัพย์ที่สนใจ ราคาของหลักทรัพย์ และ Facility ของนักลงทุน ไม่มีอิทธิพลต่อการซื้อขายหลักทรัพย์ของนักลงทุนรายย่อยในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ดังสมการ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

$$\hat{Y}_1 = 0.027 X_1 - 0.386^{**} X_2 + 0.218^{**} X_3 - 0.097 X_4 - 0.256^{**} X_5 - 0.074 X_6 - 0.098 X_7 + 0.375^{**} X_8 + 0.302^{**} X_9 + 0.419^{**} X_{10} - 0.250^{**} X_{11} + 0.063 X_{12} - 0.001 X_{13} + 0.222^{**} X_{14} - 0.014 X_{15}$$

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การศึกษาวิจัยในครั้งนี้ผู้วิจัยจะกล่าวถึงการสรุปผล การอภิปราย และข้อเสนอแนะการวิจัยเรื่อง “ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการซื้อขายหลักทรัพย์ของนักลงทุนรายย่อยในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย” โดยระยะเวลาในการศึกษา และเก็บรวบรวมข้อมูลในการศึกษาวิจัย ในช่วงเดือน พฤษภาคม – มิถุนายน 2559 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาคือนักลงทุนรายย่อยของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย จำนวน 400 ราย เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาคือแบบสอบถามในการเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยได้อภิปรายผลการวิจัย และข้อเสนอแนะ

จากการวิเคราะห์ผลการวิจัยในบทที่ 4 สามารถสรุปผลการวิจัยโดยเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามลำดับ ดังนี้

5.1 สรุปผลการวิจัย

5.2 อภิปรายผลการวิจัย

5.3 ข้อเสนอแนะ

5.1 สรุปผลการวิจัย

จากการวิเคราะห์ผลการวิจัยในบทที่ 4 สามารถสรุปผลการวิจัยโดยแยกออกเป็นตอนๆ โดยผู้วิจัยเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

5.1.1 ข้อมูลลักษณะประชากรของกลุ่มตัวอย่างนักลงทุนรายย่อยของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

จากการวิเคราะห์กลุ่มตัวอย่างคือ นักลงทุนรายย่อยของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง สถานภาพโสด การศึกษาระดับปริญญาตรี อาชีพหลักคือ ลูกจ้างรัฐบาลแลเอกชน มีอายุเฉลี่ย 32 ปี มีรายได้หลักจากการทำงาน และมีประสบการณ์ในการลงทุนเฉลี่ย 3.38 ปี

5.1.2 สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับพฤติกรรมของนักลงทุนในการลงทุนหลักทรัพย์ในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

จากการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่า พฤติกรรมของนักลงทุนในการลงทุนหลักทรัพย์ของนักลงทุนรายย่อยในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย แรงจูงใจในการซื้อขายหลักทรัพย์ส่วนใหญ่เป็นการซื้อขายหลักทรัพย์ส่วนต่างจากการซื้อขาย และมีระยะเวลาการลงทุน โดยเฉลี่ยรายเดือนต่อรอบ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สิ่งที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจในการซื้อขายหลักทรัพย์คือข่าว สิ่งที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจในการเลือกใช้บริการบริษัทหลักทรัพย์คือความสามารถในการใช้งานได้หลายโปรแกรม ช่องทางในการซื้อขายหลักทรัพย์ในตลาดหลักทรัพย์ผ่านทางออนไลน์ รูปแบบของบัญชีการซื้อขายหลักทรัพย์คือบัญชีแชนแนล (Cash Balance) รูปแบบ หรือ ลักษณะอุตสาหกรรมที่นักลงทุนให้ความสนใจในการลงทุนคือสินค้าอุตสาหกรรม

5.1.3 สรุปผลการวิเคราะห์ระดับความสำคัญที่มีต่อสิ่งกระตุ้นที่มีผลต่อมูลค่าการซื้อขายหลักทรัพย์ของนักลงทุนรายย่อยในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

จากการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่า ระดับความสำคัญที่มีต่อสิ่งกระตุ้นที่มีผลต่อมูลค่าการซื้อขายหลักทรัพย์ของนักลงทุนรายย่อยในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่าประเภทของหลักทรัพย์ที่สนใจอยู่ในระดับมากเป็นลำดับแรก รองลงมาคือ Facility ของนักลงทุน กระบวนการวิเคราะห์หุ้น ปริมาณการซื้อขายของหลักทรัพย์ และราคาของหลักทรัพย์ ตามลำดับ

5.1.4 สรุปผลการวิเคราะห์มูลค่าการซื้อขายหลักทรัพย์ของนักลงทุนรายย่อยในแต่ละวันในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

จากการวิเคราะห์ข้อมูล พบว่า นักลงทุนรายย่อยในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย มีมูลค่าการซื้อขายหลักทรัพย์ของนักลงทุนรายย่อยในแต่ละวันเท่ากับ 193,962.50 บาท/คน และมีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 506513.94

5.2 อภิปรายผลการวิจัย

จากการศึกษา “ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการซื้อขายหลักทรัพย์ของนักลงทุนรายย่อยในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย” สามารถนำผลการวิจัยมาอภิปรายได้ดังนี้

จากการวิเคราะห์การถดถอยเชิงเส้นแบบพหุคูณของปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการซื้อขายหลักทรัพย์ของนักลงทุนรายย่อยในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย พบว่า มีค่า R^2 เท่ากับ 0.421 แสดงว่าปัจจัยทุกด้านสามารถอธิบายความผันแปรของการซื้อขายหลักทรัพย์ของนักลงทุนรายย่อยโดยรวม ได้ร้อยละ 42.10 โดยประสบการณ์ในการลงทุน เจ้าของกิจการ รายได้หลักจากการทำงาน ปริมาณการซื้อขายของหลักทรัพย์ สถานภาพโสด กระบวนการวิเคราะห์ การศึกษาระดับปริญญาโท และอายุของนักลงทุน มีอิทธิพลต่อการซื้อขายหลักทรัพย์ของนักลงทุนรายย่อยในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยโดยรวม ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.01 ซึ่งผู้วิจัยขออภิปรายผลในแต่ละด้านดังนี้

ประสบการณ์ในการลงทุน มีอิทธิพลต่อการซื้อขายหลักทรัพย์ของนักลงทุนรายย่อยในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย นักลงทุนที่มีประสบการณ์ในการวิเคราะห์หุ้น จะทราบถึงเสถียรภาพของรายได้ ความปลอดภัยของการลงทุน ความคล่องตัวในการซื้อขายหลักทรัพย์ในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ จิรัชย์ชา รัตนเพียร (2558) ได้ศึกษาเกี่ยวกับปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจลงทุนในกองทุนรวมประเภทกองทุนรวมหุ้นระยะยาวของลูกค้า บมจ.ธนาคารกรุงเทพ พบว่า นักลงทุนที่มีประสบการณ์ในการลงทุนอยู่แล้วจะมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับเงื่อนไขการลงทุนรวมประเภทกองทุนรวมหุ้นระยะยาวเป็นอย่างดี และจะใช้การลงทุนระยะยาวเป็นการเก็บออม เนื่องจากสามารถนำไปใช้ในการหักลดหย่อนภาษีต่างๆ ได้

เจ้าของกิจการ มีอิทธิพลต่อการซื้อขายหลักทรัพย์ของนักลงทุนรายย่อยในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย เจ้าของกิจการมีแหล่งเงินทุน สามารถนำเงินมาลงทุนได้อย่างอิสระ และสามารถจัดหาเงินทุนจากแหล่งภายนอกได้ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ เนาวรัตน์ ศรีพนากุล (2556) ได้ศึกษาเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อโครงสร้างเงินทุนของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย พบว่า เจ้าของกิจการมีนัยสำคัญต่อความสัมพันธ์เชิงบวกกับการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์ โดยเป็นปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจในการลงทุนและระดมเงินทุนภายนอกธุรกิจเพื่อลงทุนระยะยาว หรือสะสมกำไรในตลาดหลักทรัพย์

รายได้หลักจากการทำงาน มีอิทธิพลต่อการซื้อขายหลักทรัพย์ของนักลงทุนรายย่อยในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย การมีรายได้หลักที่แน่นอนจะเป็นเกณฑ์ในการพิจารณาในการตัดสินใจลงทุนซื้อขายหลักทรัพย์ของนักลงทุนในตลาดหลักทรัพย์ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ อูรสา บรรณกิจ โสภณ (2553) ได้ศึกษาเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย พบว่า นักลงทุนที่มีรายได้หลักจากการทำงาน เป็นพนักงานเอกชน เป็นกลุ่มที่มีรายได้มั่นคง จึงมีกำลังการซื้อหลักทรัพย์ในตลาดหลักทรัพย์อยู่ในระดับมาก

ปริมาณการซื้อขายของหลักทรัพย์ มีอิทธิพลต่อการซื้อขายหลักทรัพย์ของนักลงทุนรายย่อยในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ปริมาณการซื้อขายหลักทรัพย์ในตลาดหลักทรัพย์ เป็นเกณฑ์ในการตัดสินใจในการลงทุนของนักลงทุนหลายราย หากปริมาณการซื้อขายสุทธิมีมูลค่ามาก ก็เปรียบเสมือนการหมุนเวียนของกระแสเงิน ที่ไหลเวียนในตลาดหลักทรัพย์มีมูลค่ามาก ตลาดหลักทรัพย์ก็จะมี ประสิทธิภาพมากทำให้นักลงทุนตัดสินใจลงทุนซื้อขายหลักทรัพย์ในตลาดหลักทรัพย์มาก ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ พรจิตรา จวบฤกษ์เย็น (2554) ได้ศึกษาเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างปริมาณการซื้อขายหลักทรัพย์ของนักลงทุนแต่ละประเภทและอัตราผลตอบแทนจากดัชนีหลักทรัพย์ในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย พบว่า ปริมาณการซื้อขายหลักทรัพย์ของนักลงทุนแต่ละประเภท มีความสัมพันธ์ต่อการซื้อขายหลักทรัพย์ของนักลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ทั้งนี้เนื่องมาจากการรับรู้ข้อมูลที่พร้อมกันของนักลงทุนในแต่ละประเภทส่งผลต่อการตัดสินใจในการซื้อขายหลักทรัพย์ ทำให้นักลงทุนมีการวิเคราะห์ข้อมูลที่ดี

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

และส่งผลต่อการตัดสินใจซื้อขายหลักทรัพย์ของนักลงทุนในตลาดหลักทรัพย์

สถานภาพโสด มีอิทธิพลต่อการซื้อขายหลักทรัพย์ของนักลงทุนรายย่อยในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย นักลงทุนที่มีสถานภาพโสด มีกระบวนการตัดสินใจที่แน่นอน ไม่ลังเลในการซื้อขายหลักทรัพย์ และการมีการติดตามสถานะการณ์ในตลาดหลักทรัพย์ จากสื่อต่างๆ เช่น สิ่งพิมพ์ วิทยุ โทรทัศน์ และอินเทอร์เน็ต ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ อรัญญา สุขเอียด (2549) ได้ศึกษาเกี่ยวกับปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการลงทุนในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ พบว่าผลการวิเคราะห์ปัจจัยส่วนบุคคลด้านสถานภาพ พบว่าสถานภาพโสด มีอิทธิพลต่อการลงทุนในกองทุนรวม เนื่องจากทัศนคติที่มีต่อพฤติกรรมในการตัดสินใจลงทุน ในกองทุนหุ้นระยะยาวของนักลงทุนที่มีสถานภาพโสดอยู่ในระดับมาก

กระบวนการวิเคราะห์หุ้น มีอิทธิพลต่อการซื้อขายหลักทรัพย์ของนักลงทุนรายย่อยในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ในทิศทางตรงข้าม กล่าวคือ สำหรับนักลงทุนรายย่อยกระบวนการวิเคราะห์หุ้นอย่างเป็นระบบอาจไม่ได้ทำให้ซื้อขายมากขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ พรจิตรา จวบฤกษ์เย็น (2554) ได้ศึกษาเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างปริมาณการซื้อขายหลักทรัพย์ของนักลงทุนแต่ละประเภทและอัตราผลตอบแทนจากดัชนีหลักทรัพย์ในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย พบว่านักลงทุนรายย่อยมีการวิเคราะห์ข้อมูลที่มีความสัมพันธ์ระหว่างปริมาณหลักทรัพย์และอัตราผลตอบแทนจากดัชนีหลักทรัพย์ ส่งผลต่อการตัดสินใจในการซื้อขายหลักทรัพย์ของนักลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

การศึกษาระดับปริญญาโท มีอิทธิพลต่อการซื้อขายหลักทรัพย์ของนักลงทุนรายย่อยในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ในทิศทางตรงข้าม กล่าวคือ นักลงทุนที่มีการศึกษาระดับปริญญาโทจะมีการกระจายการลงทุนไปยังหน่วยลงทุนรูปแบบอื่นๆด้วยไม่ใช่เฉพาะในการซื้อขายหลักทรัพย์ในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย เท่านั้นซึ่ง สอดคล้องกับงานวิจัยของ ประภัสสร วารศรี (2556) ได้ศึกษาเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจลงทุนในกองทุนรวมของนักลงทุนรายย่อยในประเทศไทย พบว่าผู้ลงทุนกลุ่มที่จบการศึกษาระดับปริญญาโทขึ้นไปมีผลต่อการลงทุนในกองทุนรวมของนักลงทุนรายย่อยในประเทศไทย เนื่องจากมีการรู้จักรูปแบบการลงทุนต่างๆ มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับรูปแบบการออมสินทรัพย์ทางการเงินมากกว่า และมีแนวโน้มการลงทุนในหลักทรัพย์ที่หลากหลาย

อายุของนักลงทุน มีอิทธิพลต่อการซื้อขายหลักทรัพย์ของนักลงทุนรายย่อยในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ในทิศทางตรงข้าม กล่าวคือ นักลงทุนที่มีอายุน้อยหรือระหว่าง 25-40 ปี จะกล้าเสี่ยงและสนใจลงทุนในหลักทรัพย์ที่ก่อให้เกิดความผลกำไรในการลงทุน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ฌภาภัช พายุเลิศ (2557) ได้ศึกษาเกี่ยวกับพฤติกรรมการลงทุนของพนักงานเอกชนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย พบว่า อายุของนักลงทุนมีความสัมพันธ์ในด้านวัตถุประสงค์

ในการลงทุนในการซื้อขายหลักทรัพย์ ระยะเวลาการถือครองหลักทรัพย์ จำนวนหลักทรัพย์ที่ถือครอง และมีผลต่อการตัดสินใจซื้อขายหลักทรัพย์ของนักลงทุน

5.3 ข้อเสนอแนะ

1. จากการศึกษาชี้ว่า อาชีพหลักของนักลงทุนรายย่อยในตลาดหลักทรัพย์คือลูกจ้างของรัฐและเอกชน ในการเลือกลงทุนในตลาดหลักทรัพย์ควรมีบริษัทหลักทรัพย์ หรือธนาคารเป็นผู้ดูแลหรือให้คำปรึกษา เพื่อลดความเสี่ยงในการลงทุนในหลักทรัพย์
2. การศึกษาครั้งนี้มุ่งศึกษาปัจจัยด้านประชากรศาสตร์ และระดับความสำคัญที่มีต่อสิ่งกระตุ้นในการซื้อขายหลักทรัพย์ของนักลงทุน ควรศึกษาสภาพแวดล้อมทางการลงทุน เช่น ด้านเศรษฐกิจ การเมือง ภาวะอุตสาหกรรม และพฤติกรรมการลงทุนของนักลงทุนควบคู่กันไปด้วย เพื่อลดความเสี่ยงในการลงทุน และเป็นข้อมูลในการตัดสินใจลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย
3. นักลงทุนรายใหม่ที่ยังไม่มีประสบการณ์ในการลงทุนมาก ควรศึกษาเรื่องการลงทุนสภาพคล่องของตลาดหลักทรัพย์ให้มาก และพิจารณาข้อมูล ศึกษาข้อมูลเชิงลึกในหลายๆ ด้าน เพื่อลดความเสี่ยงในการลงทุน และเป็นประโยชน์ต่อการตัดสินใจในการลงทุน
4. เจ้าของกิจการที่มีแหล่งเงินทุนที่แน่นอน ในการลงทุนควรศึกษาการบริหารการเงินและการลงทุนเลือกลงทุนในกิจการที่ดี มีกำไรและมีอนาคตการเติบโต และเจ้าของกิจการสามารถลงทุนในหลายๆ กิจการพร้อมกันได้เพื่อเป็นกระจายความเสี่ยงในการลงทุนได้อีกทางหนึ่ง
5. นักลงทุนที่มีรายได้หลักจากการทำงาน สามารถศึกษาการลงทุนทางด้านสื่อต่างๆ ข่าวสารต่างๆ ในการลงทุนทั่วทุกมุม โลก และในการตัดสินใจซื้อขายควรเลือกการซื้อขายในระยะสั้นตามแนวโน้มเศรษฐกิจ ณ ปัจจุบัน เพื่อลดความเสี่ยงในการลงทุน
6. ปริมาณการซื้อขายของหลักทรัพย์ในตลาดหลักทรัพย์ที่มีการเคลื่อนไหวอยู่ตลอดเวลา นักลงทุนควรตรวจสอบการซื้อขาย ติดตามสภาพการซื้อขายแบบ Real Time หากพบการเคลื่อนไหวของราคาและปริมาณที่ผิดปกติไปจากลักษณะการเคลื่อนไหวของหลักทรัพย์นั้น ก็จะสามารถตัดสินใจในการลงทุนได้ทันที เพื่อลดความเสี่ยงในการลงทุนของหุ้นที่เคลื่อนไหวผิดปกติได้
7. นักลงทุนที่มีสถานภาพโสดควรศึกษาความเสี่ยงด้านการลงทุนในระยะยาวในเชิงลึก และด้วยสภาพคล่องทางการเงินและไม่มีภาระผูกพันย่อมสามารถลงทุนในหลักทรัพย์ระยะยาวได้ เพื่อลดความเสี่ยงจากเศรษฐกิจที่ผันผวนภายในประเทศ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

8. ในการวิเคราะห์หุ้นควรวิเคราะห์ปัจจัยพื้นฐานด้าน การประเมินผลการดำเนินงาน รายได้ กำไรสุทธิ เพื่อคาดการณ์อนาคตในการตัดสินใจลงทุน

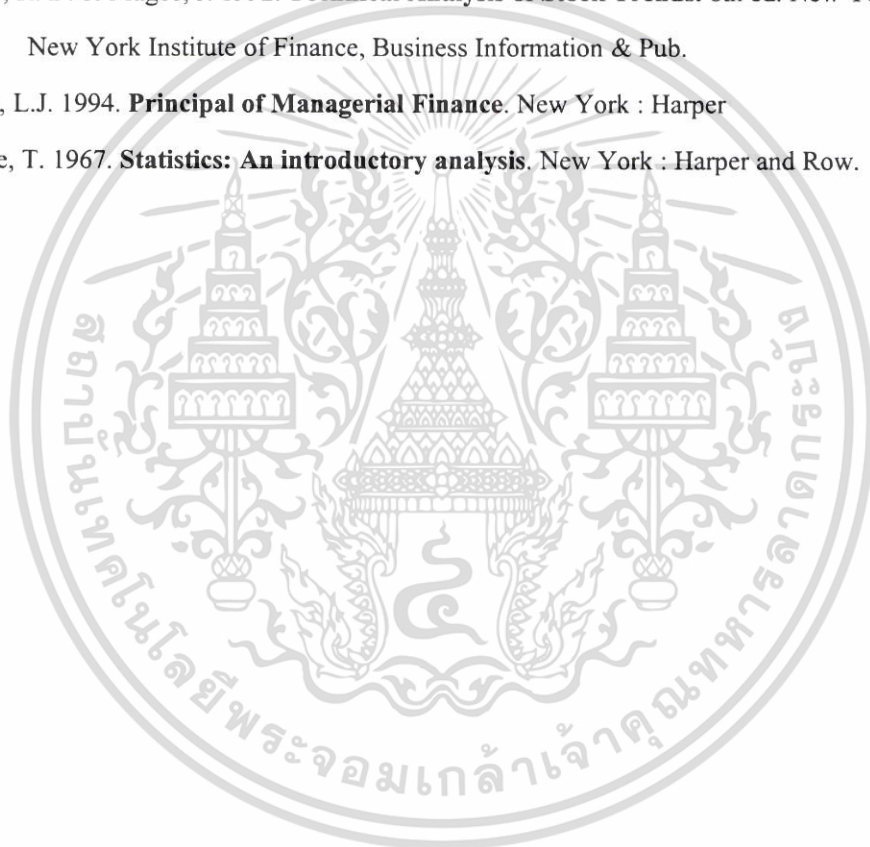
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บรรณานุกรม

- ชูศรี วงศ์รัตน์. 2544. เทคนิคการใช้สถิติเพื่อการวิจัย. กรุงเทพฯ : เทพเนรมิตการพิมพ์
- จิรัชย์ชา รัตนเพียร. 2557. “ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจลงทุนในกองทุนรวมประเภทกองทุนรวมหุ้นระยะยาว (LTF) ของลูกค้า บมจ.ธนาคารกรุงเทพ ในเขตกรุงเทพมหานคร.” วิทยานิพนธ์ปริญญาบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาบริหารธุรกิจ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยกรุงเทพ.
- ณภาพัช พายุเลิศ. 2557 “พฤติกรรมการลงทุนของพนักงานเอกชนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย” วิทยานิพนธ์ปริญญาบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาบริหารธุรกิจ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- ณรงค์ ชวนใช้. 2540. “ปัจจัยที่มีผลกระทบต่อการใช้เงินลงทุนต่างประเทศในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย.” วิทยานิพนธ์ปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาเศรษฐศาสตร์, มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- เต็มศักดิ์ สุขวิบูลย์. 2557. **ข้อคำนึงในการสร้างเครื่องมือประเภทมาตราประมาณค่า (Rating Scale) เพื่องานวิจัย.** จาก ms.src.ku.ac.th.
- เนาวรัตน์ ศรีพนากุล. 2557. “ปัจจัยที่มีผลต่อโครงสร้างเงินทุนของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย” วิทยานิพนธ์ปริญญาบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาบริหารธุรกิจ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยกรุงเทพ.
- ประภัตสร วารีศรี. 2555. “ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจลงทุนในกองทุนรวมของนักลงทุนรายย่อยในประเทศไทย” วิทยานิพนธ์ปริญญาบริหารธุรกิจ สาขาการบัญชี คณะการบัญชีและการจัดการ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาสารคาม
- พรจิตรา จวบฤกษ์เย็น. 2556. “ความสัมพันธ์ระหว่างปริมาณการซื้อขายหลักทรัพย์ของนักลงทุนแต่ละประเภท และอัตราผลตอบแทนจากดัชนีหลักทรัพย์ในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย” วิทยานิพนธ์ปริญญาวิทยาศาสตรบัณฑิต สาขาเทคโนโลยีอุตสาหกรรมเกษตร คณะอุตสาหกรรมเกษตร บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- พิชญ จงสถิตย์วัฒนา. 2544. การบริหารการตลาด การวิเคราะห์กลยุทธ์และการตัดสินใจ พิมพ์ครั้งที่ 6. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- เพชร ชุมทรัพย์. 2540. หลักการลงทุน. พิมพ์ครั้งที่ 11. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- วิฑูรย์ วิริยะพันธุ์. 2537. กลยุทธ์การเล่นหุ้นให้ได้กำไร. กรุงเทพฯ : รุ่งแสงการพิมพ์.
- เสรี วงษ์มณฑา. 2542. การวิเคราะห์พฤติกรรมผู้บริโภค. กรุงเทพฯ: ธีระฟิล์ม และไซเท็กซ์.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- อำนาจ ลีชาติพิชญกุล. 2521. **การวิเคราะห์หลักทรัพย์**. กรุงเทพฯ : อมรินทร์.
- อุรสา บรรณกิจโสภณ. 2553 “ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย” วิทยานิพนธ์รัฐประศาสนศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขารัฐประศาสนศาสตร์ สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.
- อรัญญา สุขเอียด. 2549. “ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการลงทุนในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ.” สารนิพนธ์ บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร.
- Amling, F.R. 1989. **Investment: An Introduction to Analysis and Management**. Englewood Cliffs, N.J : Prentice-Hall.
- Edward, R. D. & Magee, J. 1992. **Technical Analysis of Stock Trends**. 6th ed. New York : New York Institute of Finance, Business Information & Pub.
- Gitman, L.J. 1994. **Principals of Managerial Finance**. New York : Harper
- Yamane, T. 1967. **Statistics: An introductory analysis**. New York : Harper and Row.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาคผนวก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แบบสอบถามงานวิจัย

เรื่อง ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการซื้อขายหลักทรัพย์ของนักลงทุนรายย่อยในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

คำชี้แจง แบบสอบถามนี้เป็นส่วนหนึ่งของการวิจัยเพื่อจัดทำวิทยานิพนธ์ โดยนักศึกษาปริญญาโท หลักสูตรบริหารธุรกิจสาขาวิชาบริหารธุรกิจ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง จึงใคร่ขอความร่วมมือจากทุกท่านในการตอบแบบสอบถามให้ครบทุกข้อตามความเป็นจริงและตามความคิดเห็นของท่าน เพื่อจะได้นำผลวิจัยไปใช้ให้เกิดประโยชน์ต่อ ผู้ศึกษาขอขอบพระคุณทุกท่านที่สละเวลาในการตอบแบบสอบถามนี้

ส่วนที่ 1 ข้อมูลปัจจัยด้านประชากรศาสตร์ผู้ลงทุน

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ลงใน หรือเติมข้อความลงในช่องว่างตรงตามความเป็นจริง

1. เพศ

ชาย

หญิง

2. สถานภาพ

โสด

สมรส

หม้าย / หย่า / แยกกันอยู่

3. อายุของนักลงทุน.....ปี

4. ระดับการศึกษาสูงสุด

ต่ำกว่าปริญญาตรี

ปริญญาตรี

ปริญญาโท

สูงกว่าปริญญาโท

5. อาชีพหลัก

นักศึกษา

ลูกจ้างรัฐ/เอกชน

เจ้าของธุรกิจ/ผู้บริหาร

ข้าราชการ/รัฐวิสาหกิจ

อื่นๆ (โปรดระบุ.....)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

6. รายได้จากตลาดหุ้นโดยเฉลี่ย.....บาทต่อเดือน
7. รายได้หลักจากการทำงาน.....บาทต่อเดือน
8. ประสบการณ์การลงทุนในตลาดหลักทรัพย์.....ปี
9. เคยเข้าอบรมเกี่ยวกับการลงทุนในหลักทรัพย์หรือไม่ (ครั้งต่อปี)
- ไม่เคย นานๆครั้ง (1-2ครั้ง) บางครั้ง (3-4ครั้ง)
- บ่อยครั้ง (มากกว่า4ครั้ง)

ส่วนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับพฤติกรรมของนักลงทุนในการลงทุนหลักทรัพย์

1. แรงจูงใจหรือวัตถุประสงค์ในการซื้อขายหลักทรัพย์ (ตอบเพียงคำตอบเดียว)
- เงินปันผล (Dividend) ส่วนต่างจากการซื้อขาย (Capital gain)
- สิทธิประโยชน์ต่างๆ เช่น สิทธิเพิ่มทุน ภาษี อื่นๆ (โปรดระบุ.....)
2. ในระยะเวลา 6 เดือน ผู้ลงทุนมีหลักทรัพย์ที่ถือครองในพอร์ตจำนวน.....หลักทรัพย์
3. มูลค่าเงินที่นำมาซื้อและขายในหลักทรัพย์ในแต่ละวันโดยเฉลี่ย..... บาท
4. ระยะเวลาการลงทุนโดยเฉลี่ยต่อรอบ
- Day trade Weekly
- Monthly Quarterly
- Yearly
5. สิ่งใดมีอิทธิพลต่อการตัดสินใจในการซื้อขายหลักทรัพย์ในตลาดหลักทรัพย์
- (3 อันดับแรก ... 1 มากที่สุด – 3 น้อยที่สุด)
- มาร์เก็ตติ้ง (Marketing) เพื่อน/บุคคลรอบข้าง
- ข่าว (News) กลุ่มในไลน์/เฟสบุ๊ก
- อื่นๆ (โปรดระบุ.....)
6. สิ่งใดมีอิทธิพลต่อการตัดสินใจในการเลือกใช้บริการบริษัทหลักทรัพย์
- (3 อันดับแรก ... 1 มากที่สุด – 3 น้อยที่สุด)
- ไม่มีค่าธรรมเนียมขั้นต่ำ สะดวก ติดต่อง่าย ใกล้บ้าน
- มาร์เก็ตติ้งให้คำแนะนำดี สามารถใช้งานได้หลายโปรแกรม
- Streaming, eFin trade, Aspe
- อื่นๆ (โปรดระบุ.....)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

7. ช่องทางการซื้อขายหลักทรัพย์หลักในตลาดหลักทรัพย์

- ผ่านออนไลน์ (Online) ผ่านนักการตลาดหรือมาร์เก็ตติ้ง (Marketing)

8. รูปแบบของบัญชีการซื้อขายหลักทรัพย์หลักของท่าน

- บัญชีเงินสด (Cash Account) บัญชีเคชบาลานซ์ (Cash Balance)
 บัญชีกู้ยืมเงินเพื่อซื้อขายหลักทรัพย์ (Credit Balance)

9. รูปแบบ/ลักษณะอุตสาหกรรมใดที่นักลงทุนให้ความสนใจในการลงทุน (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

- เกษตรและอุตสาหกรรมอาหาร (.AGRO) สินค้าอุปโภคบริโภค (.CONSUMP)
 ธุรกิจการเงิน (.FINCIAL) สินค้าอุตสาหกรรม (.INDUS)
 อสังหาริมทรัพย์และก่อสร้าง (.PROP CON) ทรัพยากร (.RESOURC)
 บริการ (.SERVICE) เทคโนโลยี (.TECH)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ส่วนที่ 3 ระดับความสำคัญต่อสิ่งกระตุ้นในการซื้อขายหลักทรัพย์ของนักลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

ปัจจัยความสำคัญในการซื้อขายหลักทรัพย์	ระดับความสำคัญ				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
กระบวนการวิเคราะห์หุ้น					
1. ปัจจัยทางด้านพื้นฐาน (Fundamental Analysis)					
1.1 การวิเคราะห์เศรษฐกิจ (Economic Analysis)					
1.2 การวิเคราะห์อุตสาหกรรม (Industry Analysis)					
1.3 การวิเคราะห์บริษัท (Company Analysis)					
1.4 สถานะทางการเมือง / นโยบายรัฐบาล					
1.5 อื่นๆ (โปรดระบุ.....)					
2. ปัจจัยทางด้านเทคนิค (Technical Analysis)					
2.1 CANDLESTICK CHART					
2.2 TREND LINE					
2.3 MOVING AVERAGE LINE					
2.4 MACD					
2.5 RSI					
2.6 STOCHASTIC					
2.7 แนวรับ-แนวต้าน					
2.8 อื่นๆ (โปรดระบุ.....)					
ลักษณะของหลักทรัพย์					
1. บริษัทมีกิจการขนาดใหญ่					
2. บริษัทมีชื่อเสียง เป็นที่รู้จัก					
3. อัตราผลตอบแทนจากเงินปันผล					

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ปัจจัยความสำคัญในการซื้อขายหลักทรัพย์	ระดับความสำคัญ				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
4. การเติบโตของผลดำเนินงาน					
5. การเติบโตทางธุรกิจ/ความสามารถในการขยายธุรกิจ					
6. ความผันผวนตามวัฏจักรของ demand and supply					
7. ความผันผวนตามภาพเศรษฐกิจ					
8. ความผันผวนของราคา					
9. อัตราส่วนราคาต่อกำไรต่อหุ้น P/E					
10. อัตราการขยายตัวของสินทรัพย์ รายได้ และกำไร					
11. มีสภาพคล่องในการซื้อขาย					
12. มีการพูดถึง มีข่าวทั้งข่าวจริงและข่าวลือ					
ราคาของหลักทรัพย์					
1. ราคาหุ้นที่ต่ำกว่าหนึ่งบาท					
2. ราคาหุ้นที่เป็นหลักหน่วย (1-9 บาท)					
3. ราคาหุ้นที่เป็นหลักสิบ (10-99 บาท)					
4. ราคาหุ้นที่เป็นหลักร้อย (มากกว่าหรือเท่ากับ 100 บาท)					
5. ราคาหุ้นที่เคลื่อนไหวไปในทิศทางเดียวกับSET					
6. ราคาหุ้นที่ไม่เคลื่อนไหวไปในทิศทางเดียวกับSET					
7. ราคาแนวรับและแนวต้าน (พิจารณาจากปัจจัยทางเทคนิค)					
8. ราคาหุ้นที่ต่ำกว่าราคาพื้นฐาน (พิจารณาจากปัจจัยทางพื้นฐาน)					
9. ราคาหุ้นที่มีแนวโน้มเป็นทิศทางขาขึ้น					

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ปัจจัยความสำคัญในการซื้อขายหลักทรัพย์	ระดับความสำคัญ				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
10. ราคาหุ้นที่มีความผันผวนของราคาสูง					
ปริมาณการซื้อขายของหลักทรัพย์					
1. จะซื้อขายพิจารณาจากมูลค่าการซื้อขายโดยรวมของตลาด					
2. จะซื้อขายพิจารณาจากมูลค่าการซื้อขายของนักลงทุนทั้ง 4 กลุ่ม					
3. จะซื้อขายพิจารณาจากมูลค่าการซื้อขายของตัวหลักทรัพย์นั้นๆ					
4. จะซื้อขายพิจารณาจากมูลค่าการซื้อขายของผู้บริหาร					
Facility ของนักลงทุน					
1. การเข้าถึงข้อมูลข่าวสารผ่านทางออนไลน์ของ Broker เช่น E-mail					
2. การให้บริการและข้อมูลข่าวสารจากมาร์เก็ตติ้งโดยตรง					
3. การเข้าถึงข้อมูลจาก SOCIAL MEDIA					
4. การเข้าถึงข้อมูลของตลาดหลักทรัพย์และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง					
5. APPLICATION ของบริษัทหลักทรัพย์มีความหลากหลายในการให้บริการ เช่น Streaming, eFin trade, Aspen					

ส่วนที่ 4 ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

.....

.....

.....

ขอบคุณทุกท่านที่ให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถามในครั้งนี้ เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ-นามสกุล

วราวุฒิ ฐวีชราภรณ์

วัน เดือน ปีเกิด

26 สิงหาคม 2531

ที่อยู่

5/9 หมู่3 ถนน ประชาพัฒนา แขวงทับยาว
เขตลาดกระบัง กรุงเทพมหานคร 10520

ประวัติการศึกษา

พ.ศ. 2554 วิศวกรรมศาสตรบัณฑิต
สาขาวิศวกรรมเมคคาทรอนิกส์
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีมหานคร

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้